Cartea lui Enoh și Noe

„*Enoh a trăit trei sute șaizeci și cinci de ani. Enoh a umblat cu Dumnezeu, dar n-a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat*." (***Geneza 5:23 și 24***)

„*Prin credință a fost luat Enoh, ca să nu vadă moartea și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu l-a luat. Mărturia lui Enoh este că, înainte de mutarea lui, fusese plăcut lui Dumnezeu*." (***Evrei 11:5***)

„*Enoh, a șaptea generație de la Adam, a profețit zicând: «Iată, Domnul a venit cu zeci de mii de sfinți ai Săi, ca să facă judecata împotriva tuturor și să-i condamne pe toți cei nelegiuiți de toate faptele lor necinstite, pe care le-au săvârșit în chip nelegiuit, și de toate lucrurile de hulă, pe care le-au spus păcătoșii nelegiuiți împotriva Lui*.»" (***Iuda 1:14 și 15***)

Acest citat din Iuda a fost o profeție scrisă de Enoh despre judecata finală a întregii omeniri. În jurul anului 300 î.Hr., grupul evreiesc numit saduchei a eliminat din Tenach (Vechiul Testament), *Cartea lui Enoh*. În acea perioadă, o mare parte din Vechiul Testament a fost tradusă în greacă pentru evreii vorbitori de greacă. Saducheii nu credeau în înviere sau în viața de după moarte (***Matei 22:23; Luca 20:27***), punându-i pe saduchei în contradicție cu profeții, deoarece Cartea lui Enoh se concentrează pe faptul că cei evlavioși sunt înviați la viața veșnică cu Dumnezeu și pe cei necredincioși sunt înviați la condamnare, așa cum este scris și în Cartea lui Daniel (***Daniel 12:2***). Isus a avertizat poporul evreu care trăia în vremea Lui să nu accepte învățătura greșită sau... „aluatul" propovăduit de saduchei (Matei 16:6). Fariseii și grupul evreiesc numit esenieni, de unde provenea Yeshua (Isus), au continuat să folosească *Cartea lui Enoh*. Esenienii erau oamenii care au ascuns „Sulurile de la Marea Moartă" în peșterile unde a fost descoperită Cartea lui Enoh secolul trecut. Yeshua, apostolii și alți ucenici citeau Cartea lui Enoh și citau frecvent din ea, așa cum putem citi în versetele de mai sus scrise de Iuda, care era un frate vitreg al lui Yeshua (***Matei 13:55; Marcu 6:3***).

Când ***Tenach*** (Vechiul Testament) și ***B'rit Hadashah*** (Noul Testament) au fost traduse din ebraică în greacă în timpul lui Constantin (circa 300 d.Hr.), cele două cărți au fost redenumite Byblos, care înseamnă „Cartea", de unde provine și cuvântul Biblie. „Părinții bisericii" au vrut să omită complet Cartea lui Enoh, Cartea lui Ezechiel și Cartea Apocalipsei din Biblie, deoarece credeau că aceste trei cărți erau prea profund spirituale într-o perioadă în care biserica era pe moarte spirituală și se întorsese împotriva credincioșilor evrei, ostracizându-i și persecutându-i, uneori chiar ucigându-i, pe măsură ce antisemitismul cuprindea pământul. Așa cum traducătorii au împărțit Biblia în capitole și versete, tot așa au împărțit și Cartea lui Enoh în capitole și versete înainte de a o omite din Biblie. Domnul trebuie să fi vrut ca cartea scrisă de Enoh să fie citită de poporul Său, deoarece, în mod miraculos, a fost păstrată intactă și poate fi citită astăzi. A fost chiar prima carte a Bibliei scrisă de Enoh și Noe pentru generațiile viitoare. A fost scrisă cu mult înainte ca Moise să scrie Geneza. Cartea lui Enoh este citată în întreaga Biblie. Profeții, Yeshua și toți apostolii l-au citat pe Enoh. Regele David a fost inspirat să scrie mulți Psalmi bazați pe cuvintele scrise ale lui Enoh. Solomon l-a citat pe Enoh în Proverbe și Eclesiastul. Multe versete din Biblie sunt citate sau experiențe luate din Cartea lui Enoh și Noe. La fel ca și Cărțile lui Ezechiel și Apocalipsa, o mare parte din Cartea lui Enoh este o carte profund spirituală. Enoh a trăit chiar la începutul omenirii, când era încă destul de normal ca îngerii să umble pe pământ cu oamenii; el era în viață înainte ca răutatea de pe pământ să provoace potopul lui Noe. Enoh a profețit despre Mesia Yeshua, numindu-L Rege al regilor și Domn al domnilor. A elimina o carte atât de importantă din Sfintele Scripturi a fost o perfidă. Aceasta este o traducere modernă în limba engleză a Cărții

© Biblioteca Spirituală

lui Enoh, care prezintă unele dintre cuvintele lui Enoh citate în Biblie de Yeshua, profeţi şi apostoli, plus numeroasele paralele dintre experienţele lui Enoh şi ceea ce au experimentat profeţii şi apostolii, prezentate între paranteze ( ).

Viziunile lui Enoh despre călătoriile sale au fost o revelaţie divină de la Dumnezeu, aşa cum viziunile scrise de profeţi şi apostoli au fost revelaţii divine. În timpul viziunilor sale, profetul Daniel era adesea cu îngerul Gabriel, care semăna remarcabil cu un om (Daniel 8:15 şi 16). Apostolul Pavel nu ştia dacă ceea ce vedea era o viziune sau dacă era cu adevărat în cer (2 Corinteni 12:1-4). Apostolul Ioan ştia că era „în Duh" când a avut viziunile sale şi era însoţit de sfinţi îngeri (Apocalipsa 1:10). Lui Enoh i s-au arătat viziuni despre viitorul pământului, care aveau să aibă loc după ce potopul lui Noe va schimba pământul pentru totdeauna. Potopul este istoria noastră antică, dar pentru Enoh, potopul era în viitor. Trebuie să ţinem cont, pe măsură ce citim Cartea lui Enoh, că atunci când Enoh şi-a scris cartea, pământul era încă un cadru perfect, cu o ceaţă densă care uda întregul pământ în fiecare noapte (Geneza 2:6), cu cantitatea perfectă de soare, noapte şi lumină naturală. Întregul pământ era acoperit de o vegetaţie deasă. Existau cascade, pâraie şi râuri curate. Era perioada de dinainte de ploaie, furtuni, vânturi puternice, ierni întunecate şi geroase, zăpadă sau grindină, înainte ca cutremurele să zguduie pământul şi înainte ca vulcanii să se ridice la suprafaţă. Singurele curgeri de lavă erau subterane. Enoh descrie curgerile de lavă ca „un râu de foc de unde focul curge ca apa şi se descarcă în mare". Era perioada de dinainte ca animalele să devină carnivore. Existau suficiente proteine în unele vegetaţii, aşa că animalele nu aveau nevoie să ucidă pentru hrană. Niciun animal nu era la acea vreme toxic, agresiv sau otrăvitor. Nicio plantă nu era toxică, otrăvitoare sau dăunătoare. Alcoolul ca băutură nu exista. Pământul era atât de perfect, încât fermentaţia nu se putea produce şi a fost descoperit doar de Noe din întâmplare, când a băut accidental prea mult vin fermentat şi s-a îmbătat (Geneza 9:20 şi 21), iar acest lucru nu s-ar fi putut întâmpla înainte ca potopul să schimbe pământul. Enoh a văzut „fiare mari" sau ceea ce numim acum dinozauri şi o vastă varietate de păsări. Unele dintre fiarele mai mari care trăiesc acum în oceane au cutreierat cândva pământul, dar după potop, nu au mai putut trăi pe uscat, aşa cum vom citi mai târziu în cartea lui Enoh. Deşi sute de specii de animale şi păsări au fost salvate în Arcă, acestea au dispărut după potop, deoarece pământul s-a schimbat prea mult pentru ca ele să supravieţuiască. Deşi a existat păcat, înainte de venirea potopului, pământul însuşi era încă perfect. Enoh s-a minunat de frumuseţea creaţiei. El L-a lăudat şi L-a binecuvântat pe Domnul pentru toate lucrurile pe care le-a făcut pe pământ pentru a-l face potrivit pentru omenire.

Printr-o viziune, Enoh a văzut pământul aşa cum avea să fie după potop şi a fost îngrozit de ceea ce a văzut. Enoh vedea în viitor; în timpul de după potopul lui Noe, care a făcut ca pământul să se clatine de pe axa sa perfectă, ceea ce a cauzat schimbarea întregii structuri a pământului în ceea ce avem acum. Tiparele meteorologice actuale ale pământului şi multe alte situaţii nu existau încă şi s-au întâmplat abia după ce pământul a fost inundat, dar prin revelaţie divină, Enoh a putut descrie în detaliu pământul în starea alterată în care s-a aflat după potop. Enoh a descris lumea în starea ei originală, aşa cum era înainte de păcat şi înainte de potop. El a putut descrie noul cer şi noul pământ pe care Domnul a promis că le va crea (Isaia 65:17) pentru a înlocui acest pământ, deoarece fusese atât de pângărit de păcat şi moarte (Isaia 24:1-6, 19 şi 20). Când Enoh a mers „prin" pământ, este posibil să fi mers în siguranţă printr-o peşteră imensă şi să fi ieşit pe celălalt capăt al peşterii într-o pădure, aşa cum descrie în timpul călătoriilor sale. El era întotdeauna însoţit de mai mulţi îngeri, ceea ce era normal pentru acea perioadă istorică. Enoh descrie Grădina Edenului mult timp după ce Adam şi Eva au fost evacuaţi, când erau bătrâni, dar încă în viaţă. În momentul în care lui Enoh i s-a arătat Grădina Edenului năpădită de vegetaţie, Adam şi Eva ar fi avut aproximativ şase sute de ani. Enoh scria adesea despre a merge până la „marginile pământului", adică a călătorit dincolo de locul care fusese un punct de reper la orizont atunci când a început să meargă. Unele dintre călătoriile sale ar fi putut fi călătorii reale, iar altele ar fi putut fi viziuni, dar conţinutul spiritual al călătoriilor de pelerinaj ale lui Enoh este inconfundabil. Enoh a avut experienţe la care mulţi dintre noi nu putem decât să visăm. A fost cu adevărat un om remarcabil, drept şi devotat al lui Dumnezeu. Cu un an înainte ca Enoh să fie luat la cer, i s-a

© Biblioteca Spirituală

poruncit să scrie tot ce i s-a arătat în viziuni şi în realitate, pentru generaţiile viitoare. Lui Enoh i s-au arătat Cele Zece Porunci scrise pe „tablete cereşti" cu sute de ani înainte de naşterea lui Moise. Cartea lui Enoh a fost luată în Arcă cu Noe. Această carte dezvăluie apropierea iubitoare dintre familiile lui Iared, Enoh, Metusala, Lameh şi Noe. Ceea ce nici această carte, nici Biblia nu dezvăluie este durerea profundă pe care Noe trebuie să o fi simţit în timp ce se afla în siguranţă în Arcă cu soţia, fiii şi norele sale, în timp ce toţi fraţii, surorile, nepoatele, nepoţii, mătuşile, unchii, verii şi sute de alţi membri apropiaţi ai familiei sale s-au înecat.

Cartea lui Enoh și Noe

Parabolele lui Enoh referitoare la destinul viitor al celor drepţi şi al celor răi...

Capitolul 1 , versetele 1-9: Cuvintele binecuvântării lui Enoh când i-a binecuvântat pe aleşi şi pe cei drepţi care vor trăi în Ziua Necazului, când toţi cei răi şi fără de Dumnezeu vor fi înlăturaţi de pe pământ (Matei 24:21; 2 Petru 3:7; Apocalipsa 7:14-17; Apocalipsa capitolele 21 şi 22). Enoh şi-a luat parabola şi a spus: „Enoh, un om drept, ai cărui ochi au fost deschişi de Dumnezeu, a văzut vedenia Celui Sfânt în ceruri, pe care mi-a arătat-o îngerii şi de la ei am auzit totul şi de la ei am înţeles aşa cum am văzut, nu pentru această generaţie, ci pentru o generaţie îndepărtată care va veni" (2 Regi 6:17 şi 20; Luca 24:31; Psalmul 22:31; Psalmul 78:6). „Despre cei aleşi am zis (Enoh) şi am luat parabola mea despre ei: «Sfântul şi Marele Va ieşi din Locuinţa Lui»" (Apocalipsa 21:2 şi 3). Dumnezeul cel Veşnic va călca pe pământ, pe Muntele Sinai şi Se va arăta din tabăra Sa şi Se va arăta în toată puterea Lui din cerurile cerurilor (Exodul 19:11 şi 18; Apocalipsa 19:11-15). Toţi vor fi cuprinşi de frică, Veghetorii (îngerii răzvrătiţi) se vor cutremura şi îi va cuprinde tremurul până la marginile pământului (Exodul 20:18-21). Munţii înalţi se vor clătina, dealurile înalte se vor pleca şi se vor topi ca ceara înaintea flăcării (Exodul 19:18; Isaia 40:4; Luca 3:5; Psalmul 97:5). Pământul se va sfâşia în două şi toţi cei de pe pământ vor pieri (Isaia 24:1-20). Va fi o judecată asupra întregii omeniri (2 Petru 3:7, 10 şi 12; Apocalipsa 16:18). Dumnezeu va face pace cu cei drepţi şi îi va proteja pe cei aleşi. Mila va fi asupra lor. Toţi vor aparţine lui Dumnezeu. Vor prospera. Toţi vor fi binecuvântaţi. El îi va ajuta pe toţi. Lumina li se va arăta şi El va face pace cu ei (Matei 24:22; Romani 9:15; Evrei 8:10; 3 Ioan 1:2; Apocalipsa 7:3; Apocalipsa 22:5). Iată! El vine cu zeci de mii de Sfinţi ai Săi ca să facă judecata împotriva tuturor, să nimicească pe cei nelegiuiţi şi să condamne orice făptură de toate lucrurile grele (blasfemiile) pe care le-au spus împotriva Lui păcătoşii nelegiuiţi (Matei 12:32; 2 Timotei 4:8; Evrei 12:23; Iuda 1:14:15).

Capitolul 2 , versetele 1-3: Uitaţi-vă la tot ce se întâmplă în ceruri şi cum nu-şi schimbă orbitele. Soarele, luna şi stelele din ceruri: cum răsar şi apun toate în rânduiala lor, fiecare la vremea lui (Iov 38:31-33; Psalmul 104:19). Ele nu încalcă rânduiala lor. Priviţi pământul şi luaţi aminte la lucrurile care se întâmplă pe el, de la început până la sfârşit, şi cât de statornice sunt ele (Ieremia 31:35). Nimic din lucrurile de pe pământ nu se schimbă, dar toate lucrările lui Dumnezeu vi se arată. Priviţi vara şi iarna: cum tot pământul este plin de apă. Nori, rouă şi ploaie zac peste el. (Iov 29:19; Iov 38:34; Romani 1:20; 2 Petru 3:5)

Capitolul 3 : Observaţi şi vedeţi cum, iarna, toţi copacii par să se fi ofilit şi să-şi piardă toate frunzele, cu excepţia a paisprezece copaci, care nu-şi pierd frunzişul, ci păstrează frunzişul vechi timp de doi-trei ani, până când vine cel nou (Psalmul 1:3).

Capitolul 4 : Uitaţi-vă la zilele de vară! Soarele este deasupra pământului, în faţa lui. Voi căutaţi umbră şi adăpost din cauza căldurii soarelui. Pământul arde şi el de o căldură puternică, aşa că nu puteţi călca pe pământ, nici pe stâncă (cu picioarele goale) din cauza căldurii lui. (Psalmul 74:17)

Capitolul 5 , versetele 1-9: Observaţi cum pomii se acoperă cu frunze verzi şi dau roade, aşadar luaţi aminte şi cunoaşteţi toate lucrările Lui şi recunoaşteţi cum Cel ce trăieşte veşnic i-a făcut aşa (Geneza 1:11; Psalmul 8:3 şi 4). Toate lucrările Lui merg aşa de la an la an şi toate lucrările pe care le îndeplinesc pentru El nu se schimbă, ci aşa cum a rânduit Dumnezeu, aşa se

© Biblioteca Spirituală

face (Psalmul 28:5; 107:24). Iată, cum marea şi râurile în acelaşi fel îşi îndeplinesc şi nu se abat de la poruncile Lui (Psalmul 89:25). Voi (păcătoşii) nu aţi fost statornici şi nu aţi împlinit poruncile Domnului, ci v-aţi întors şi aţi rostit cuvinte aspre şi mândre cu gurile voastre necurate împotriva măreţiei Lui. O, voi, cei cu inima împietrită, nu veţi găsi pace (Exodul 34:32; Leviticul 22:31; Zaharia 7:12; Isaia 48:22). De aceea, vă veţi urî foarte mult viaţa, şi anii vieţii voastre vor pieri şi anii pieirii voastre se vor înmulţi într-o ură veşnică şi nu veţi găsi milă. (Isaia 47:6) În zilele acelea, vă veţi face numele urâte pentru toţi cei drepţi şi prin voi vor blestema toţi cei ce blestemă şi vor blestema toţi păcătoşii şi cei fără de Dumnezeu din cauza voastră; şi va fi blestem pentru cei fără de Dumnezeu. (Ezechiel 43:8; Maleahi 2:2) Toţi cei drepţi se vor bucura, va fi iertarea păcatelor, tot felul de îndurare şi îndelungă îndurare. Va fi mântuire pentru ei, o lumină bună, dar pentru voi toţi păcătoşii nu va fi mântuire, ci peste voi va rămâne blestem. Pentru cei aleşi va fi lumină, bucurie şi pace şi vor moşteni pământul. (Psalmul 68:3; Psalmul 95:1; Matei 5:5; Romani 3:25; Galateni 5:22; Coloseni 1:14; Iuda 1:2; Apocalipsa 20:15; Apocalipsa 21:23; Apocalipsa 22:5) Atunci celor aleşi li se va da înţelepciune. Toţi vor trăi şi nu vor mai păcătui niciodată, nici prin nelegiuire, nici prin mândrie, dar cei înţelepţi vor fi smeriţi (Psalmul 111:10; Iacov 4:6; 1 Ioan 3:9). Nu vor mai călca niciodată legea şi nu vor mai păcătui în toate zilele vieţii lor (veşnice). Nu vor muri de mânia sau urgia divină, ci îşi vor împlini numărul zilelor vieţii. Viaţa lor se va mări în pace. Anii bucuriei lor se vor înmulţi în bucurie veşnică şi pace în toate zilele vieţii lor (Geneza 25:8; Psalmul 6:1; 1 Ioan 3:6).

Căderea îngerilor răzvrătiţi; demoralizarea omenirii; mijlocirea sfinţilor îngeri în numele omenirii şi condamnările pronunţate de Dumnezeu asupra îngerilor căzuţi ai Împărăţiei mesianice, inclusiv un fragment din Cartea lui Noe...

Capitolul 6, versetele 1-8: După ce s-au înmulţit copiii oamenilor, în zilele acelea li s-au născut fiice frumoase şi frumoase (Geneza 6:1 şi 2). Îngerii, fiii cerurilor, le-au văzut şi le-au poftit şi au zis unul altuia: „Veniţi, să alegem femei dintre bărbaţi şi să facem copii” (Geneza 6:4). Semjaza, conducătorul lor, le-a zis îngerilor: „Mă tem că veţi fi de acord cu această faptă şi eu singur va trebui să plătesc pedeapsa pentru un mare păcat.” Îngerii au răspuns cu toţii: „Să jurăm şi să ne legăm cu toţii prin blesteme rostite reciproc să nu abandonăm acest plan, ci să facem acest lucru.” Apoi au jurat cu toţii împreună şi s-au legat prin blesteme rostite reciproc pentru păcat. Erau în total două sute care au coborât în zilele lui Iared (tatăl lui Enoh, Geneza 5:18) pe vârful Muntelui Hermon şi l-au numit Muntele Hermon, pentru că juraseră jurământul şi se legaseră prin blesteme rostite reciproc pe vârf. Acestea sunt numele conducătorilor lor; Samiazaz conducătorul lor, Arakiba, Rameel, Kokabiel, Tamiel, Ramiel, Danel, Ezeqeel, Baraqijal, Asael, Armaros, Batarel, Ananel, Zaqiel, Samsapeel, Satarel, Turel, Jomjael, Sariel. Aceştia sunt şefii de zeci.

Capitolul 7, versetele 1-6: Toţi ceilalţi îngeri şi-au luat femei şi fiecare şi-a ales o femeie şi au început să intre în ele şi să se spurce cu ele. Le-au învăţat pe femei farmece şi vrăji, tăierea (altoirea) rădăcinilor şi le-au familiarizat cu plantele. Femeile au rămas însărcinate şi au născut uriaşi mari a căror înălţime era de 3.000 de undiţe (aproximativ 3½ metri sau peste zece picioare înălţime). Uriaşii au consumat toate achiziţiile omenirii şi când oamenii nu i-au mai putut susţine, uriaşii s-au întors împotriva lor. Uriaşii au devorat omenirea şi au început să păcătuiască împotriva păsărilor, fiarelor, reptilelor şi peştilor. Au început să-şi devoreze carnea unii altora şi să bea sângele, apoi pământul i-a acuzat pe cei fără de lege.

Capitolul 8, versetele 1-3: Azazel i-a învăţat pe oameni cum să facă săbii, cuţite, scuturi şi platoşe. El le-a făcut cunoscute oamenilor metalele pământului şi arta prelucrării lor şi a făcut brăţări, ornamente şi folosirea antimoniului (un metal argintiu fragil folosit în aliaje), înfrumuseţarea pleoapelor, tot felul de pietre preţioase şi tincturi de colorare. A apărut multă nelegiuire şi îngerii au comis curvie. Oamenii au fost rătăciţi şi au devenit corupţi în toate căile lor. Semjaza a învăţat descântece şi tăieturi de rădăcini. Armaros a învăţat rezolvarea descântecelor. Baraqijal a învăţat astrologia. Kokabel a învăţat constelaţiile. Ezeqeel a învăţat cunoaşterea norilor. Araqiel a învăţat semnele pământului. Shamsial a învăţat semnele soarelui, iar Sariel

© Biblioteca Spirituală

mersul lunii. Pe măsură ce oamenii piereau, ei strigau, iar strigătele lor se înălţau până la cer.

Capitolul 9, versetele 1-11: Atunci Mihail, Uriel, Rafael şi Gavriil (sfinţii îngeri) s-au uitat din cer şi au văzut mult sânge vărsat pe pământ şi toată fărădelegea săvârşindu-se pe pământ. Şi-au zis unii către alţii: „Pământul, lipsit de locuitori, strigă acum glasul strigătului lor până la porţile cerurilor... Acum, către voi, sfinţii cerurilor, sufletele oamenilor îşi fac cererea zicând: «Aduceţi cauza noastră înaintea Celui Preaînalt!»" Ei au zis Domnului veacurilor: „Doamne al domnilor, Dumnezeul zeilor, Împăratul împăraţilor (Apocalipsa 19:16) şi Dumnezeul veacurilor, tronul slavei Tale stă în toate neamurile veacurilor şi Numele Tău este sfânt, slăvit şi binecuvântat în toate veacurile! Tu ai făcut toate lucrurile şi ai putere peste toate lucrurile şi toate lucrurile sunt goale şi descoperite înaintea Ta şi Tu vezi toate lucrurile (Marcu 4:22). Nimic nu se poate ascunde de Tine. Tu vezi ce a făcut Azazel, care a învăţat toată nelegiuirea de pe pământ şi a descoperit tainele veşnice, care erau păstrate în ceruri. Secrete pe care oamenii se străduiau să le înveţe. Semjaza, căruia i-ai dat autoritate să domnească peste asociaţii lui. Ei s-au dus la fiicele oamenilor de pe pământ şi au pângărit femeile şi s-au pângărit pe ei înşişi şi au descoperit oamenilor tot felul de păcate. Femeile au născut uriaşi şi tot pământul s-a umplut astfel de sânge şi nelegiuire. Acum, iată, sufletele celor care au murit plâng şi îşi fac cererea până la porţile cerului şi jalele lor s-au înălţat şi nu pot înceta din cauza faptelor fărădelegii care se săvârşesc. „Tu ştii toate lucrurile înainte ca ele să se întâmple şi le vezi pe toate şi taci cu privire la ele. Nu ne spui ce să le facem în legătură cu aceste păcate."

Capitolul 10, versetele 1-22: Atunci a zis Cel Preaînalt, Cel Sfânt şi Marele şi l-a trimis pe Uriel la fiul lui Lameh. „Du-te la Noe şi spune-i în Numele Meu: «Ascunde-te!» Descoperă-i că se apropie sfârşitul, întregul pământ va fi nimicit şi un potop este pe cale să vină peste întregul pământ şi va distruge tot ce este pe el şi învaţă-l cum poate scăpa şi cum poate fi păstrată sămânţa lui pentru toate generaţiile lumii. Domnul i-a zis lui Rafael: „Leagă-l pe Azazel de mâini şi de picioare şi aruncă-l în întuneric. Fă o deschizătură în deşert, în «Dudael», şi aruncă-l acolo. Pune peste el pietre aspre şi zimţate şi acoperă-l cu întuneric. Lasă-l să rămână acolo jos pentru totdeauna şi acoperă-i faţa, ca să nu vadă Lumina." (2 Petru 2:4; Iuda 1:6) În ziua Marii Judecăţi va fi aruncat în foc. (Apocalipsa 20:10) „Vindecă pământul pe care îngerii căzuţi l-au corupt şi vesteşte vindecarea pământului, ca să poată vindeca ciuma, astfel încât toţi copiii oamenilor să nu piară din cauza tuturor lucrurilor secrete pe care Veghetorii (îngerii rebeli) le-au dezvăluit şi le-au învăţat pe fiii lor (răi). Întregul pământ a fost corupt prin lucrările care au fost învăţate de Azazel şi atribuie-i lui toate păcatele." Domnul i-a spus lui Gabriel: „Împotriveşte-te ticăloşilor şi a celor reprobaţi, împotriva copiilor născuţi din desfrânare şi distruge-i pe copiii născuţi din desfrânare, copiii Veghetorilor dintre oameni. Fă-i să iasă. Trimite-i unul împotriva celuilalt, ca să se distrugă unii pe alţii în luptă, căci nu vor avea zile lungi. Nicio cerere pe care ei sau părinţii lor ţi-o vor face nu va fi îndeplinită părinţilor lor în numele lor, căci ei speră să trăiască o viaţă veşnică şi că fiecare va trăi (pe pământ) cinci sute de ani." Domnul i-a spus lui Mihail: „Du-te şi leagă-l pe Semjaza şi pe asociaţii lui care s-au unit cu femei şi s-au pângărit cu ele în toată necurăţia lor." Când fiii lor se vor fi ucis unii pe alţii şi vor fi văzut nimicirea celor iubiţi ai lor, legaţi-i strâns timp de şaptezeci de generaţii în văile pământului, până în ziua judecăţii lor şi a împlinirii lor, până când se va sfârşi judecata care este în veci de veci. În zilele acelea, vor fi duşi în abisul de foc, la chinuri şi la închisoare, în care vor fi închişi pentru totdeauna (2 Petru 2:4; Iuda 1:6). Oricine va fi condamnat şi distrus va fi de atunci înainte legat împreună cu ei până la sfârşitul tuturor generaţiilor (Apocalipsa 20:15). Distrugeţi toate duhurile celor nelegiuiţi şi pe copiii Veghetorilor, pentru că au nedreptăţit omenirea. Distrugeţi tot răul de pe faţa pământului şi fiece faptă rea să sfârşească. Să se arate planta dreptăţii şi a adevărului şi ea se va dovedi o binecuvântare (Apocalipsa 2:7; 22:2 şi 14). Faptele dreptăţii şi adevărului vor fi sădite în adevăr şi bucurie pentru totdeauna, apoi toţi cei drepţi vor scăpa şi vor trăi până când vor avea mii de urmaşi şi toate zilele tinereţii şi bătrâneţii lor le vor împlini în pace. Atunci tot pământul va fi arat în dreptate şi va fi plantat cu pomi şi plin de binecuvântare. Toţi pomii pofticioşi vor fi plantaţi pe pământ şi se va planta viţă de vie. Viţa de vie va da roade din belşug. Toate sămânţele semănate, fiecare măsură din ea va rodi o mie şi fiecare măsură de măsline va da zece teascuri de untdelemn. Curăţaţi

© Biblioteca Spirituală

pământul de toată asuprirea, de toată nedreptatea, de tot păcatul şi de toată necinste. Distrugeţi toată necurăţia care se săvârşeşte pe pământ. Fiii oamenilor să devină drepţi. Toate neamurile se vor închina, Mă vor lăuda şi toţi Mi se vor închina. Pământul va fi curăţit de orice întinăciune, de orice păcat, de orice pedeapsă, de orice chin şi nu voi mai trimite niciodată aceste lucruri pe pământ din generaţie în generaţie şi pentru totdeauna (Apocalipsa capitolele 21 şi 22).

Capitolul 11, versetele 1 şi 2: „În zilele acelea, voi deschide cămările binecuvântării care sunt în ceruri, ca să le trimit pe pământ peste munca şi osteneala copiilor oamenilor. Adevărul şi Pacea vor fi asociate împreună de-a lungul tuturor zilelor lumii şi de-a lungul generaţiilor de oameni."

Viziunile şi visele lui Enoh, mijlocirea sa pentru îngerul căzut Azazel şi ceilalţi îngeri căzuţi şi anunţul lui Dumnezeu despre soarta lor iniţială, apoi finală...

Capitolul 12, versetele 1-6: Înainte ca aceste lucruri să se întâmple, Enoh era ascuns şi niciunul dintre copiii oamenilor nu ştia unde era ascuns, unde locuia sau ce se întâmplase cu el (Geneza 5:24). Toate activităţile sale aveau legătură cu Veghetorii, iar zilele sale erau cu sfinţii îngeri. Eu (Enoh) Îl binecuvântam pe Domnul Maiestăţii şi Regele Veacurilor, şi iată, Veghetorii m-au chemat – Enoh, scribul – şi mi-au zis: „Enoh, scrib al dreptăţii, du-te şi vesteşte Veghetorilor Cerurilor cine a părăsit Cerul Înalt, Locul Sfânt Veşnic şi s-a pângărit cu femei şi a făcut cum fac copiii pământului şi şi-a luat femei" (Geneza 6:1-4). „Spune-le: «Aţi făcut o mare prăpădeală pe pământ şi nu veţi avea pace, nici iertare de păcate (2 Petru 2:4; Iuda 1:6) şi, oricât de mult se vor bucura de copiii lor, vor vedea uciderea celor dragi, se vor tângui pentru prăpădeala copiilor lor şi se vor ruga veşniciei, dar nu veţi ajunge la milă şi pace."

Capitolul 13, versetele 1-10: Enoh s-a dus la Azazel şi a spus: „Azazel, nu vei avea pace. O sentinţă aspră a fost dată împotriva ta, ca să te pună în lanţuri. Nu vei avea toleranţă şi nici cerere împlinită, din cauza nedreptăţii pe care ai propovăduit-o şi din cauza tuturor faptelor de nelegiuire, păcat şi nedreptate pe care le-ai arătat oamenilor." Apoi m-am dus şi le-am vorbit tuturor (îngerilor căzuţi) împreună şi toţi s-au înspăimântat, aşa că i-au cuprins frica şi tremurul. M-au rugat să întocmesc o cerere pentru ei, ca să poată găsi iertare şi să le citesc cererea în prezenţa Domnului Cerurilor, căci de atunci înainte nu au mai putut vorbi cu El, nici să-şi ridice ochii spre cer, de ruşinea păcatelor lor pentru care fuseseră condamnaţi. Am scris cererea lor, rugăciunea cu privire la spiritele lor, faptele lor individuale şi cu privire la cererile lor, ca să aibă iertare şi viaţă lungă. M-am dus şi m-am aşezat la apele Meromului, în ţara Lais (Dan), la sud-vest de munte (Hermon). Am citit cererea lor până am adormit. Iată, am avut un vis şi am avut vedenii. Am avut vedenii de pedeapsă şi un glas mi-a poruncit să le spun fiilor cerului (îngerilor căzuţi) şi să-i mustru. Când m-am trezit, am venit la ei şi toţi şedeau plângând cu feţele acoperite, adunaţi în Abelsjail, care este între Ugarit (Liban) şi Seneser (Sidon). Le-am povestit toate vedeniile pe care le-am avut în somn şi am început să rostesc cuvinte drepte şi să-i mustru pe Veghetorii cereşti.

Capitolul 14, versetele 1-25: Cartea cuvintelor dreptăţii şi a mustrării Veghetorilor veşnici, conform poruncii Sfântului şi Marelui din acea viziune. Am văzut în vis ceea ce voi spune acum cu o limbă de carne şi cu suflarea gurii mele, pe care Cel Mare a dat-o oamenilor ca să vorbească cu ea şi să înţeleagă cu inima (Proverbe 4:5). După cum El a creat şi a dat omului puterea înţelegerii şi Cuvântul Înţelepciunii (Psalmul 49:3), aşa m-a creat şi pe mine şi mi-a dat puterea să-i mustru pe Veghetori, pe copiii cerului (îngerii căzuţi) (1 Corinteni 6:3). Le-am spus Veghetorilor: „Am scris cererea voastră şi în viziunea mea a apărut aşa - cererea voastră nu vă va fi îndeplinită în toate zilele veşniciei şi că judecata a fost în sfârşit pronunţată asupra voastră. Da, cererea voastră nu vă va fi îndeplinită şi de acum înainte nu vă veţi mai înălţa în ceruri în toată veşnicia şi în lanţurile pământului a ieşit decretul care să vă lege pentru toate zilele lumii. Aţi văzut distrugerea fiilor voştri iubiţi şi nu veţi avea nicio plăcere în ei, ci vor cădea înaintea voastră ucişi de sabie. Cererea voastră pentru ei nu va fi îndeplinită, nici pentru voi înşivă, chiar dacă plângeţi şi vă rugaţi şi rostiţi toate cuvintele conţinute în scrierea pe care am scris-o. Viziunea mi-a fost arătată astfel:

© Biblioteca Spirituală

iată, în viziune, norii m-au invitat şi o ceaţă m-a chemat. Mersul stelelor şi fulgerele m-au grăbit. Vânturile din viziune m-au făcut să zbor şi m-au ridicat în sus şi m-au dus în ceruri (2 Corinteni 12:2-4). Am intrat până m-am apropiat de un zid construit din cristale (Apocalipsa 4:6) şi înconjurat de limbi de foc (Faptele Apostolilor 2:3) şi m-a înspăimântat. Am intrat în limbile de foc şi m-am apropiat de o casă mare (Ioan 14:2) construită din cristale. Pereţii casei erau ca o podea cu gresie din cristale. Temeliul ei era din cristal. Tavanul ei era ca drumul stelelor şi al fulgerelor, iar între ei erau heruvimi de foc (Ezechiel 10:6) şi cerul lor era limpede ca apa (Apocalipsa 22:1). Un foc arzător înconjura pereţii (Zaharia 2:5) şi porţile ei (spaţii vaste, căscate, ca nişte ferestre fără nimic care să le închidă) ardeau de foc (Neemia 1:3). Am intrat în casa aceea şi era fierbinte ca focul şi rece ca gheaţa. Nu erau desfătări ale vieţii acolo. Frica m-a cuprins şi m-a apucat tremurul. Pe măsură ce tremuram şi tremuram, am căzut cu faţa la pământ (Matei 17:6). Am avut o vedenie şi iată că era o a doua casă, mai mare decât prima, şi toată fereastra era deschisă înaintea mea şi era construită de flăcări de foc. În toate privinţele, excela atât de mult în splendoare, măreţie şi întindere, încât nu vă pot descrie splendoarea şi întinderea lui. Podeaua lui era făcută din foc şi deasupra lui erau fulgere (Apocalipsa 4:5). Calea stelelor şi tavanul lui erau ca flăcările de foc. M-am uitat şi am văzut acolo un tron înalt, înfăţişarea lui era ca cristalul şi roţile tronului erau ca soarele strălucitor şi acolo a fost viziunea heruvimilor (Apocalipsa 4:6). De sub tron ieşeau râuri de foc arzător atât de strălucitoare încât nu puteam privi acolo. Marea Slavă şedea pe tron şi hainele Lui străluceau mai puternic decât soarele şi erau mai albe decât orice zăpadă (Daniel 7:9). Niciunul dintre îngeri nu putea intra şi vedea faţa Lui din cauza măreţiei şi slavei şi nicio carne nu-L putea vedea (Exodul 33:20). Focul arzător era de jur împrejurul Lui, un foc mare stătea înaintea Lui şi nimeni nu se putea apropia de El. De zece mii de ori zece mii (Apocalipsa 5:11) stăteau înaintea Lui, dar El nu avea nevoie de consilier. „Cei mai sfinţi care erau aproape de El nu s-au îndepărtat noaptea, nici nu s-au depărtat de El." (Apocalipsa 4:8) Până atunci stătusem cu faţa la pământ, tremurând. Domnul m-a chemat cu gura Lui şi a zis: „Vino, Enoh, ascultă Cuvântul Meu!" Unul dintre sfinţi a venit la mine şi m-a trezit şi m-a făcut să mă ridic şi să mă apropii de uşă, iar eu m-am plecat cu faţa în jos. (Daniel 10:11)

Capitolul 15, versetele 1-12: Domnul mi-a vorbit şi am auzit glasul Lui: „Nu te teme, Enoh, om drept şi cărturar al dreptăţii (Daniel 10:19), apropie-te aici şi ascultă glasul Meu. Du-te şi spune Veghetorilor cerurilor (îngerilor căzuţi) care te-au trimis să mijloceşti pentru ei: «Tu ar trebui să mijloceşti pentru oameni şi nu oamenii pentru tine. Tu ai părăsit cerul cel înalt, sfânt şi veşnic şi te-ai culcat cu femei. V-aţi pângărit cu fiicele oamenilor şi aţi luat femei şi aţi făcut ca fiii pământului şi aţi născut nişte nefilimi uriaşi ca fii ai voştri. Deşi eraţi sfinţi, spirituali, trăind viaţa veşnică, v-aţi pângărit cu sângele femeilor şi aţi născut copii cu sângele cărnii şi, aşa cum copiii oamenilor au poftit după carne şi sânge, şi cei ce poftesc pier. De aceea, le-am dat bărbaţilor soţii ca să aibă copii prin ei, ca să nu le lipsească nimic pe pământ, dar tu erai mai înainte spiritual, trăind viaţa veşnică şi nemuritor pentru toate generaţiile lumii. Nu ţi-am rânduit soţii, Căci, precum cei spirituali ai cerurilor, cerul este locuinţa lor. Acum, uriaşii Nefilimi, care sunt produşi din duhurile îngereşti şi din carne, vor fi numiţi duhuri rele pe pământ, şi pe pământ va fi locuinţa lor. Duhurile rele au ieşit din trupurile lor. Deoarece sunt născuţi din oameni şi din sfinţii Veghetori, începutul şi originea lor primordială, vor fi duhuri rele pe pământ şi vor fi numiţi duhuri rele. Duhurile cerului, în cer va fi locuinţa lor (principatele şi puterile rele, Efeseni 6:12), dar duhurile pământului, născute pe pământ, pe pământ vor fi locuinţa lor. Duhurile Nefilimilor chinuie, asupresc, distrug, atacă, se luptă şi produc distrugeri pe pământ şi provoacă necazuri. Ei nu mănâncă nimic, ci sunt mereu flămânzi şi sete şi provoacă nemulţumiri. Aceste duhuri se vor ridica împotriva copiilor oamenilor şi împotriva femeilor, pentru că ele au ieşit din ei" (Geneza 3:15).

Capitolul 16, versetele 1-4: Din zilele măcelului, distrugerii şi morţii nefilimilor, din sufletele cărora au ieşit spiritele, acestea vor nimici fără să fie judecate. Astfel, vor nimici până în ziua împlinirii; Marea Judecată în care veacul se va sfârşi peste Veghetori şi cei nelegiuiţi. Da, ei vor fi pe deplin desăvârşiţi. Şi acum, cât despre Veghetorii care te-au trimis (pe Enoh) să mijloceşti pentru ei, Veghetorii care au fost mai înainte în ceruri, spune-le: „Aţi fost în ceruri, dar toate tainele

© Biblioteca Spirituală

nu vă fuseseră încă revelate şi aţi cunoscut (aţi avut relaţii sexuale cu) persoane nedemne, iar aceste taine, în împietrirea inimilor voastre, le-aţi făcut cunoscute femeilor şi prin aceste taine, femeile şi bărbaţii săvârşesc mult rău pe pământ." Spune-le deci: „Nu aveţi pace" (Isaia 48:22; 57:21).

Prima călătorie supranaturală a lui Enoh prin pământ şi Şeol...

Capitolul 17, versetele 1-8: Ei (sfinţii îngeri) m-au dus (Enoh) într-un loc unde cei care erau acolo erau ca nişte flăcări de foc şi, când au dorit, au apărut ca oameni (îngerii, atât sfinţi, cât şi căzuţi, pot apărea ca oameni). M-au dus într-un loc întunecat şi la un munte, al cărui vârf atingea cerul. Am văzut locurile soarelui, lunii şi comorile stelelor şi ale tunetului, iar în adâncurile cele mai îndepărtate erau un arc de foc, săgeţi şi tolba lor, o sabie de foc şi toate fulgerele. M-au dus la apele vii şi la focul din apus, care primeşte fiecare apus de soare. Am ajuns la un râu de foc (lavă) de unde focul curge ca apa şi se descarcă în marea cea mare spre apus. Am văzut râurile cele mari. Am ajuns la râul cel mare şi la întunericul cel mare şi m-am dus în locul unde niciun trup nu umblă. Am văzut munţii întunericului iernii şi locul unde curg toate apele adâncului (pânza freatică subterană). Am văzut gurile tuturor râurilor pământului şi gura mării adânci.

Capitolul 18, versetele 1-16: Eu (Enoh) am văzut comorile tuturor vânturilor. Am văzut cum Dumnezeu le-a dotat cu întreaga creaţie şi temeliile solide ale pământului. Am văzut piatra de temelie a pământului. Am văzut cele patru vânturi care poartă pământul şi întinderea cerului (primul) (aer, cer şi nori). Am văzut cum vânturile întind bolţile cerului şi îşi au staţia (orbita) între cer şi pământ. Aceştia sunt stâlpii cerului (primul). Am văzut vânturile cerului (al doilea), care se întorc şi aduc circumferinţa soarelui şi toate stelele la apusul lor. Am văzut vânturile pe pământ cărând norii. Am văzut cărările sfinţilor îngeri (Geneza 28:12). Am văzut la capătul pământului (orizontul) întinderea cerului de sus. Am pornit şi am văzut un loc care arde zi şi noapte (Deuteronom 32:22), unde sunt şapte munţi de pietre magnifice (Apocalipsa 21:18-21); trei spre est şi trei spre miazăzi. Cele trei spre est; unul era din piatră colorată (opal), unul din perlă şi unul din iacint (zircon). Cele trei spre miazăzi erau din piatră roşie (rubin). Muntele din mijloc se întindea până la cer ca tronul lui Dumnezeu, făcut din alabastru (Matei 26:7) şi vârful tronului era din safir. Am văzut o flacără de foc (Daniel 7:9). Dincolo de aceşti munţi este o regiune care este capătul pământului cel mare şi acolo cerurile erau desăvârşite. Am văzut un abis adânc (Luca 8:31) cu coloane de foc ceresc şi printre ele am văzut coloane de foc căzând, care erau nemăsurate; ca spre înălţime şi spre adâncime. Dincolo de abis am văzut un loc care nu avea întinderea cerului deasupra şi nici pământ solid sub el. Nu era apă pe el şi nici păsări, ci era un loc pustiu şi oribil (Apocalipsa 9:2). Am văzut şapte stele ca nişte munţi mari şi aprinşi. Când am întrebat despre ei, îngerul sfânt mi-a spus: „Acest loc este capătul cerului şi al pământului (întunericul din afară Matei 8:12; 22:13; 25:30). Acest loc a devenit o închisoare pentru stele şi oştirea cerului (îngeri căzuţi, domnii şi puteri rele, demoni etc.). Stelele care se rostogolesc peste foc sunt cei care au călcat porunca Domnului la începutul răsăritului lor, pentru că nu au ieşit la vremea hotărâtă. Dumnezeu s-a mâniat pe ei şi i-a legat până la vremea când vina lor va fi consumată, pentru zeci de mii de ani" (2 Petru 2:4; Iuda 6).

Capitolul 19, versetele 1-3: Uriel mi-a spus: „Aici vor sta îngerii căzuţi care s-au unit cu femeile şi spiritele lor, luând multe forme diferite, pângărind omenirea şi rătăcind-o să aducă sacrificii demonilor ca zei. Aici vor sta până în ziua Marii Judecăţi, când vor fi judecaţi, până când li se va pune capăt. Urmaşii de sex feminin ai îngerilor care s-au rătăcit vor deveni sirene (atrăgând prostituţia, homosexualitatea, lesbianismul şi alte perversiuni sexuale)." Eu, Enoh, am văzut viziunea, sfârşitul tuturor lucrurilor şi niciun om nu va vedea lucrurile pe care le-am văzut eu.

Capitolul 20, versetele 1-8: Acestea sunt numele sfinţilor îngeri care veghează asupra omenirii. Uriel, unul dintre sfinţii îngeri care veghează asupra lumii şi asupra abisului. Rafael, unul dintre sfinţii îngeri veghează asupra spiritelor omenirii. Raguel, unul dintre sfinţii îngeri care se răzbună pe lumea soarelui, lunii şi stelelor. Mihail, unul dintre sfinţii îngeri, adică el veghează asupra celei mai bune părţi a omenirii (poporul evreu şi Israel, Daniel 10:13 şi 21; 12:1; Iuda 1:9)

© Biblioteca Spirituală

şi asupra haosului mondial, Apocalipsa 12:7). Saraqael, unul dintre sfinţii îngeri veghează asupra duhurilor rele care păcătuiesc în spirit. Gabriel, unul dintre sfinţii îngeri veghează asupra Paradisului (Daniel 8:16; 9:21; Luca 1:19 şi 26), a heruvimilor şi a şerpilor (duhurilor rele). Remiel, unul dintre sfinţii îngeri pe care Dumnezeu i-a pus peste cei care se ridică (se ridică pentru dreptate).

A doua călătorie supranaturală a lui Enoh prin pământ. El vede locul iniţial, apoi final, al condamnării şi pedepsei pentru îngerii căzuţi, numiţi „stele cerului”...

Capitolul 21, versetele 1-10: M-am dus acolo unde lucrurile erau haotice şi am văzut acolo ceva oribil. Nu am văzut nici un cer sfânt deasupra, nici un pământ solid întemeiat, ci un loc haotic şi oribil. Am văzut acolo şapte stele ale cerului (îngeri căzuţi uriaşi) legaţi împreună în el ca nişte munţi mari şi foc arzător. Am întrebat: „Pentru ce păcat sunt ei legaţi şi în ce motiv au fost ei aruncaţi aici?” Uriel, unul dintre sfinţii îngeri care era cu mine şi era conducătorul lor, a spus: „Enoh, de ce întrebi şi de ce eşti dornic de adevăr? Acesta este numărul stelelor cerului care au călcat porunca Domnului şi sunt legate aici până la zece mii de ani, timpul implicat de păcatele lor (adică durata de timp în care au fost implicaţi în nelegiuirea lor) este consumat” (2 Petru 2:4; Iuda 6). De acolo m-am dus într-un alt loc, şi mai oribil decât cel precedent şi am văzut un lucru oribil. Un foc mare ardea şi flăcările erau puternice acolo, iar locul era o crăpătură până la abis, fiind plin de coloane mari de foc coborând, a căror întindere sau magnitudine nu o puteam vedea şi nici nu o puteam conjectura. (Notă: focul şi flacăra zboară întotdeauna în sus, Iov 5:7, deci coloanele de foc coborând erau împotriva regulii divine a naturii lui Dumnezeu, provocând haos.) Am spus: „Cât de înfricoşător este locul acesta şi cât de cumplit de văzut!” Uriel a întrebat: „Enoh, de ce ţi se face atâta frică şi îngrozire?” Am răspuns: „Din cauza acestui loc înfricoşător şi din cauza spectacolului durerii.” Uriel a spus: „Acest loc este închisoarea îngerilor căzuţi şi aici vor fi închişi pentru totdeauna” (Apocalipsa 20:10 şi 14).

Enoh descrie lumea subterană terifiantă a sfârşitului, numită Sheol, iad şi Hades...

Capitolul 22, versetele 1-14: De acolo m-am dus într-un alt loc, la un munte de stâncă dură. În el erau patru locuri goale, adânci, late şi foarte netede. Cât de netede sunt locurile goale, adânci şi întunecate la privit. Rafael, unul dintre sfinţii îngeri care era cu mine, mi-a spus: „Aceste locuri goale au fost create chiar în acest scop. Pentru ca spiritele sufletelor morţilor (ale omenirii) să se adune acolo, da, pentru ca toate sufletele copiilor oamenilor să se adune aici. Aceste locuri au fost create pentru a-i primi până în ziua judecăţii lor şi până la timpul hotărât lor, când va veni Marea Judecată peste ei (apoi vor fi trimişi în lacul de foc)” (Daniel 12:2; Ioan 5:29; Apocalipsa 20:15). Am văzut duhul unui mort făcând costum şi glasul lui s-a întins spre cer şi a făcut costum. L-am întrebat pe Rafael, îngerul care era cu mine: „Acest duh care face costum, al cui este? Al cui glas se întinde spre cer făcând costum?” Rafael mi-a răspuns zicând: „Acesta este duhul lui Abel, pe care l-a ucis fratele său, Cain, şi el se judecă împotriva lui până când sămânţa lui Cain va fi nimicită de pe faţa pământului şi sămânţa lui va fi nimicită din mijlocul omenirii” (Geneza 4:10; Evrei 11:4). Am întrebat referitor la toate locurile goale: „De ce este separat unul de celălalt?” Îngerul mi-a răspuns: „Aceste trei goluri au fost create pentru ca spiritele morţilor să fie ţinute separate. O diviziune a fost făcută pentru spiritele celor drepţi în care se află izvorul luminos al apei vii (Ioan 4:10). A doua diviziune a fost făcută pentru păcătoşi când mor şi sunt îngropaţi în pământ şi judecata nu a fost executată asupra lor în timpul vieţii lor. Aici, spiritele vor fi separate de cei drepţi în această mare durere până la Marea Zi a Judecăţii, pedeapsă şi chin pentru cei care blestemă pentru totdeauna şi răsplată pentru spiritele lor şi acolo, Dumnezeu îi va lega pentru totdeauna (Luca 16:19-31). O a treia diviziune a fost făcută pentru spiritele celor care îşi fac plângerea, care fac dezvăluiri despre distrugerea lor când au fost ucişi (ucişi) în zilele păcătoşilor. Această diviziune a fost făcută pentru spiritele oamenilor care nu erau drepţi, ci păcătoşi care erau desăvârşiţi în fărădelegea lor, iar ei vor fi tovarăşi ai fărădelegii lor, dar spiritele lor nu vor fi ucise

© Biblioteca Spirituală

(distruse) în Ziua Judecăţii şi nici nu vor fi înviate de acolo." Apoi L-am binecuvântat pe Domnul slavei şi am zis: „Binecuvântat fie Domnul meu, Domnul dreptăţii, care domneşte veşnic!" (Notă: Judecătorul nostru cel Drept nu-i va distruge pe cei care au fost ucişi pentru că au fost despărţiţi de viaţă înainte de a avea şansa să-L accepte pe Dumnezeu. După ce Isus a înviat din morţi, El a coborât în acest loc pentru a predica oamenilor care muriseră, 1 Petru 3:19; 4:5 şi 6).

Enoh descrie focul neîncetat din univers...

Capitolul 23, versetele 1-4: De acolo m-am dus într-un alt loc, la apus, de la marginile pământului, şi am văzut un foc arzător care ardea fără odihnă şi nu se oprea din mersul său nici ziua, nici noaptea, ci ardea neîncetat. Am întrebat: „Ce este acesta care nu se odihneşte?" Raguel, unul dintre sfinţii îngeri care era cu mine, mi-a răspuns şi a zis: „Acest drum de foc pe care l-ai văzut este focul din apus care urmăreşte toate galaxiile cerului."

Enoh descrie şapte munţi în cer şi Pomul Vieţii...

Capitolul 24 , versetele 1-6: De acolo m-am dus într-un alt loc al pământului (nou) şi îngerul sfânt mi-a arătat un lanţ muntos de foc care ardea zi şi noapte. Am mers dincolo de el şi am văzut şapte munţi magnifici, toţi deosebiţi unul de celălalt, iar pietrele de pe munţi erau magnifice şi frumoase, magnifice în ansamblu, cu o înfăţişare glorioasă şi o frumuseţe exterioară frumoasă; trei spre est, unul aşezat deasupra celuilalt şi trei spre miazăzi, unul deasupra celuilalt, şi râpe adânci şi accidentate, niciuna dintre ele neunindu-se cu alta. Al şaptelea munte era în mijlocul acestora şi îi întrecea pe toţi (Apocalipsa 21:10) în înălţime, asemănător unui scaun de tron, iar copaci parfumaţi înconjurau tronul. Printre ei era un copac pe care nu l-am mirosit niciodată şi nici printre ei nu era vreun alt copac, nici alţii ca el. Avea o mireasmă mai mare decât orice mireasmă şi frunzele, florile şi lemnul lui nu se vor ofili pentru totdeauna. Roada lui este frumoasă, seamănă cu curmalele unui palmier. Am zis: „Ce frumos este pomul acesta şi mirositor, frunzele lui frumoase şi florile lui foarte încântătoare la aspect!" (Geneza 2:9; 3:6; Apocalipsa 22:2)

Capitolul 25, versetele 1-7: Mihail (Arhanghelul, Daniel 12:1), unul dintre sfinţii îngeri care era cu mine şi care era conducătorul lor, m-a întrebat: „Enoh, de ce mă întrebi despre mireasma pomului şi de ce doreşti să afli adevărul?" I-am răspuns: „Vreau să ştiu despre toate, dar mai ales despre acest pom." Mihail a spus: „Acest munte înalt, pe care l-ai văzut, al cărui vârf este ca tronul lui Dumnezeu, este tronul Lui, unde va şedea Cel Sfânt şi Marele, Domnul Slavei, Împăratul Veşnic (Yeshua), după ce va coborî să viziteze pământul cu bunătate. Cât despre acest pom mirositor, nimănui nu i se permite să se atingă de el (Geneza 3:22 şi 24) până la Marea Judecată, când Dumnezeu se va răzbuna pe toţi păcătoşii şi va aduce totul la desăvârşire pentru totdeauna. Pomul va fi apoi dat celor drepţi şi sfânţi, iar rodul lui va fi hrană pentru cei aleşi. Va fi răstit în locul sfânt, în templul Domnului, Împăratului Veşnic (Apocalipsa 2:7; 22:2 şi 14). Atunci cei drepţi se vor bucura şi se vor veseli şi vor intra în locul sfânt. Mireasma pomului vieţii va fi în oasele lor şi vor trăi mult pe pământ, aşa cum au trăit strămoşii lor. În zilele lor nu-i va atinge nici întristarea, nici ciuma, nici chinul, nici nenorocirea." (Apocalipsa 21:3 şi 4) Apoi L-am binecuvântat pe Dumnezeul Gloriei, Regele Veşnic, Care a pregătit astfel de lucruri pentru cei drepţi şi a creat aceste lucruri şi a făgăduit că le va da astfel de lucruri.

Enoh descrie munţi, râpe şi pâraie neobişnuite. Este posibil să fi existat locuri ca acestea înainte de potopul lui Noe, când pământul era încă perfect, dar ele nu mai există acum...

Capitolul 26, versetele 1-6: M-am dus de acolo în mijlocul pământului şi am văzut un loc binecuvântat în care erau copaci tăiaţi cu ramuri care stăteau şi înfloreau. Am văzut acolo un munte sfânt şi sub muntele, la est, era un pârâu care curgea spre sud. Am văzut spre est un alt munte mai înalt decât acesta şi între ele era o râpă adâncă şi îngustă. În el curgea un pârâu pe sub

© Biblioteca Spirituală

munte. La vest era un alt munte mai scund decât primul şi de mică altitudine şi o râpă adâncă şi uscată între ele. O altă râpă adâncă şi uscată se afla la extremităţile celor trei munţi. Toate râpele erau adânci şi înguste, formate din stâncă dură şi copacii nu creşteau pe ele. M-am minunat de stânci şi m-am minunat de râpă, da, m-am minunat foarte mult.

Enoh întreabă care este scopul văii blestemate...

Capitolul 27, versetele 1-5: Am întrebat: „Pentru ce scop este acest pământ binecuvântat plin de copaci şi această vale blestemată între ele?" Uriel, unul dintre sfinţii îngeri care era cu mine, a răspuns: „Această vale blestemată este pentru cei blestemaţi pe vecie. Aici se vor aduna toţi blestemaţi, cei care rostesc cu buzele lor împotriva Domnului cuvinte necuviincioase şi despre slava Lui, spun blasfemii. Aici se vor aduna şi aici va fi locul lor de judecată. În zilele de pe urmă va fi asupra lor spectacolul judecăţii drepte (Faptele Apostolilor 17:31) în prezenţa celor drepţi pentru totdeauna. Aici cei milostivi (nemântuiţi) Îl vor binecuvânta pe Domnul Slavei, Regele Veşnic. În zilele judecăţii celor blestemaţi, Îl vor binecuvânta pentru mila după care le-a dat soarta." Apoi L-am binecuvântat pe Domnul Slavei şi I-am arătat slava şi L-am lăudat cu slavă. (Notă: Oamenii menţionaţi aici erau păcătoşi şi blasfemiatori, dar ceea ce i-a salvat de judecata deplină a lui Dumnezeu au fost faptele lor de milă săvârşite pe pământ, în „spectacolul" dreptăţii sau religiei, iar în schimbul milei lor, Dumnezeu a fost milostiv faţă de ei în Ziua Judecăţii, iar ei au fost foarte recunoscători şi L-au binecuvântat.)

Călătoria lui Enoh spre estul cerului...

Capitolul 28, versetele 1-3: Apoi m-am dus spre răsărit, în mijlocul lanţului muntos al deşertului. Am văzut o pustietate, singură, dar plină de copaci şi plante. Apa ţâşnea de sus, revărsându-se ca un pârâu abundent, curgând spre nord-vest, făcând nori de rouă să se înalţe din toate părţile. (Aceasta este o descriere a unei cascade şi a unui râu mari şi cețoase.)

Capitolul 29, versetele 1 şi 2: Apoi m-am dus într-un alt loc în pustie şi m-am apropiat de răsăritul acestui lanţ muntos şi acolo am văzut copaci aromatici care emanau o mireasmă de tămâie şi smirnă. (Matei 2:11) şi copacii erau asemenea migdalului.

Capitolul 30, versetele 1-3: Dincolo de acestea m-am îndreptat departe spre est şi am văzut o vale plină de apă (un lac). Era un copac de culoarea copacilor parfumaţi, ca răşina copacilor. Pe malurile văilor am văzut copaci de scorţişoară parfumaţi. Dincolo de acestea m-am îndreptat spre est.

Capitolul 31, versetele 1-3: Am văzut alţi munţi şi printre ei era o crângă de copaci şi din ei curgea nectar, care se numeşte sarara şi galbanum. Dincolo de aceşti munţi am văzut un alt munte, la est de marginile pământului, unde erau aloe şi toţi copacii erau plini de stacte, ca migdalii. Când era ars, mirosea mai dulce decât orice parfum.

Capitolul 32, versetele 1-6: După aceste miresme înmiresmate, privind spre miazănoapte peste munţi, am văzut şapte munţi de nard ales şi copaci parfumaţi de scorţişoară şi piper. Apoi am trecut peste vârfurile tuturor acestor munţi, departe spre estul pământului şi am trecut deasupra Mării Eritree (Oceanul Indian) şi m-am îndepărtat de ea şi am trecut pe îngerul Zotiel. Am ajuns în Grădina Dreptăţii (fosta Grădină a Edenului în munţii Turciei) şi de departe am putut vedea copaci mai numeroşi decât aceşti copaci şi doi copaci mari acolo, foarte mari, frumoşi, slăviţi, magnifici şi pomul cunoaşterii, din ale cărui fructe sfinte mănâncă şi cunosc o mare înţelepciune (Geneza 2:9). Pomul acela este înălţime ca un brad şi frunzele lui sunt ca cele ale roşcovului. Roadele lui sunt ca ciorchinii de struguri, foarte frumoase, şi mireasma pomului pătrunde până departe. Am zis: „Ce frumos este pomul acesta şi ce atrăgător este aspectul lui!" Rafael, îngerul sfânt care era cu mine, a zis: „Acesta este pomul înţelepciunii din care au mâncat bătrânul tău strămoş (Adam) şi bătrâna ta strămoşă (Eva), care au fost înaintea ta. Ei au învăţat înţelepciunea şi li s-au deschis ochii. Au ştiut că sunt goi şi au fost izgoniţi din grădină." (Geneza 3:1-11)

© Biblioteca Spirituală

Capitolul 33, versetele 1-3: De acolo m-am dus până la marginile pământului şi am văzut fiare mari, fiecare diferită de cealaltă. Am văzut şi păsări diferite în înfăţişare, frumuseţe şi glas, unele diferite de altele. La est de acele fiare am văzut marginile pământului (orizontul) pe care se află cerul şi fereastra deschisă a cerului (Geneza 28:12). Am văzut cum ies stelele (îngerii sfinţi) şi am numărat ferestrele deschise de unde ies. Am scris toate ieşirile lor, ale fiecărei stele individuale (înger sfânt) în parte, după numărul şi numele lor, cursurile lor, poziţiile lor, vremurile şi lunile lor, aşa cum mi-a arătat Uriel, îngerul sfânt care era cu mine. El mi-a arătat toate lucrurile şi le-a scris pentru mine. Numele lor le-a scris pentru mine, legile lor (legile divine ale naturii stabilite de Dumnezeu la creaţie pentru a menţine ordinea şi a evita haosul) şi grupurile lor.

Călătoria lui Enoh spre nordul cerului. Notă: această viziune este o descriere a unor modele meteorologice care nu existau înainte de potopul lui Noe, dar s-au format după potop...

Capitolul 34, versetele 1-3: De acolo m-am dus spre miazănoapte, până la marginile pământului şi acolo am văzut un tâmplar mare şi glorios, la marginile întregului pământ. Aici am văzut trei ferestre deschise ale cerului şi prin fiecare dintre ele ies vânturi de miazănoapte. Când bat ele, iese frig, grindină, brumă, zăpadă, rouă şi ploaie. Printr-o fereastră deschisă bat spre bine, dar când bat prin celelalte două ferestre deschise, este cu violenţă şi necaz pe pământ şi bat cu violenţă.

Capitolul 35: De acolo m-am dus spre apus, până la marginile pământului, şi am văzut acolo trei ferestre deschise ale cerurilor, deschise cum le văzusem la răsărit, tot atâtea ferestre deschise şi tot atâtea ieşiri.

Călătoria lui Enoh spre sudul cerului...

Capitolul 36, versetele 1 şi 2: De acolo m-am dus spre miazăzi, până la marginile pământului şi am văzut acolo trei ferestre deschise ale cerurilor. De acolo vine roua, ploaia şi vântul. De acolo m-am dus spre est, până la marginile cerurilor, şi am văzut aici cele trei ferestre deschise ale cerului, spre răsărit, şi ferestre deschise mai mici deasupra lor. Prin fiecare dintre aceste ferestre deschise mai mici trec stelele (îngerii sfinţi) ale cerului şi îşi îndreaptă cursul spre apus pe calea care le este arătată. Ori de câte ori am văzut aceste lucruri, L-am binecuvântat întotdeauna pe Domnul Slavei şi am continuat să-L binecuvântez pe Domnul Slavei, Care a creat minuni mari şi glorioase, ca să arate măreţia lucrării Sale îngerilor, duhurilor, omenirii şi întregii creaţii Sale, ca să-I laude lucrarea, ca să vadă lucrarea puterii Sale şi să laude lucrarea cea mare a mâinilor Sale şi să-L binecuvânteze în veci (Romani 1:20).

Secțiunea a doua... Parabolele

Capitolul 37, versetele 1-6: A doua viziune pe care a avut-o Enoh a fost viziunea Înţelepciunii. Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Mahalalel, fiul lui Cainan, fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam (Luca 3:37 şi 38). Acesta este începutul cuvintelor de înţelepciune pe care Mi-am ridicat glasul ca să le spun celor ce locuiesc pe pământ: „Ascultaţi-mă, voi, cei din vremurile vechi, şi vedeţi, voi, cei ce veniţi după voi, cuvintele Sfântului (Iisus), pe care le voi rosti înaintea Domnului Dumnezeului tuturor duhurilor." (Apocalipsa 22:6) Era mai bine să le declar doar oamenilor din vremurile vechi, dar nici măcar de la cei ce vor veni după voi nu vom reţine începutul înţelepciunii. (Proverbe 9:10) Până în ziua de azi, Domnul Dumnezeu n-a dat o asemenea înţelepciune, aşa cum am primit eu după priceperea mea, după bunăvoinţa Domnului, prin care mi-a fost dat soarta vieţii veşnice. (Ioan 3:15) Mi-au fost date trei pilde şi Mi-am ridicat glasul şi le-am istorisit celor ce locuiesc pe pământ." (Faptele Apostolilor 2:14)

© Biblioteca Spirituală

Prima parabolă; judecata viitoare a celor răi...

Capitolul 38, versetele 1-6: Adunarea celor drepţi se va arăta şi păcătoşii vor fi judecaţi pentru păcatele lor şi vor fi izgoniţi de pe faţa pământului (Psalmul 34:16; 2 Petru 3:7). Cel Drept (Ieshua) se va arăta înaintea ochilor celor drepţi (Apocalipsa 1:7) ale căror fapte aleşi atârnă de Domnul Dumnezeu şi lumina se va arăta celor drepţi şi aleşi care locuiesc pe pământ (Ioan 8:12). Unde va fi locuinţa păcătoşilor şi unde este locul de odihnă al celor care L-au tăgăduit pe Domnul Dumnezeu? Ar fi fost bine pentru ei dacă nu s-ar fi născut (Matei 26:24; Marcu 14:21). Secretele celor drepţi vor fi descoperite şi păcătoşii vor fi judecaţi (Matei 6:4, 6 şi 18). Cei fără de Dumnezeu vor fi izgoniţi din faţa celor drepţi şi aleşi (Matei 25:41 şi 46). Din acel moment, acei păcătoşi care stăpânesc (stăpânesc) pământul nu vor mai fi puternici şi înălţaţi. Ei nu vor putea vedea faţa Sfântului, căci faţa Domnului Dumnezeu a făcut să se arate Lumina Lui peste faţa sfinţilor, drepţilor şi aleşilor (Apocalipsa 4:5). Împăraţii şi cei puternici vor pieri (Apocalipsa 19:18) şi vor fi daţi în mâinile celor drepţi şi sfinţi (Apocalipsa 20:4), şi de atunci înainte nimeni nu va mai căuta milă de la Domnul Dumnezeu, căci viaţa lui este sfârşită (Ieremia 21:7).

Capitolul 39, versetele 1-14: Locuinţa Celui Drep şi al Alesului şi laudele celor binecuvântaţi... În zilele acelea, copiii aleşi şi sfinţi ai lui Dumnezeu vor coborî din cerurile înalte, iar urmaşii lor spirituali se vor uni cu copiii oamenilor (1 Tesaloniceni 4:14-17). Apoi, Enoh a primit cărţi ale râvnei şi cărţi ale mâniei, cărţi ale tulburării şi cărţi ale izgonirii (Daniel 7:10; Apocalipsa 20:12), şi nu li se va acorda milă, zice Domnul Dumnezeu. O vârtej m-a luat (Enoh) de pe pământ şi m-a aşezat la capătul cerurilor (2 Regi 2:11). Acolo am avut o altă vedenie despre locuinţele sfinţilor şi locurile de odihnă ale drepţilor (Apocalipsa 21:3). Aici, ochii mei au văzut locuinţele lor cu îngerii Săi drepţi şi locurile de odihnă ale lor cu cei sfinţi (Ioan 14:2). Aici, ei au cerut, au mijlocit şi s-au rugat pentru copiii oamenilor (Evrei 12:1), iar dreptatea curgea înaintea lor ca apa. Mila curgea ca roua pe pământ şi aşa este printre ei pentru totdeauna şi în veci. În locul acela, ochii mei L-au văzut pe Alesul Dreptăţii şi al Credinţei şi am văzut locuinţa Lui sub aripile Domnului Dumnezeu (Psalmul 91:4). Dreptatea va triumfa în zilele Lui şi cei drepţi şi aleşi vor fi fără număr înaintea Lui, în veci de veci. Toţi cei drepţi şi aleşi vor fi puternici înaintea Lui ca nişte lumini de foc. Gurile lor vor fi pline de binecuvântare şi buzele lor vor preaslăvi Numele Domnului Dumnezeu; dreptatea nu va pieri niciodată înaintea Lui şi neprihănirea nu va pieri niciodată înaintea Lui (Psalmul 40:9). Acolo am dorit să locuiesc şi duhul meu tânjea după acea locuinţă care odinioară mi-a fost partea, căci aşa a fost stabilită cu privire la mine înaintea Domnului Dumnezeu. Am lăudat şi am preaslăvit Numele Domnului Dumnezeu cu binecuvântări şi laude, pentru că El m-a rânduit spre binecuvântare şi slavă, spre bunăvoinţa Domnului Dumnezeu (Luca 12:32). Multă vreme ochii mei au privit acel loc şi L-am binecuvântat şi L-am lăudat zicând: „Binecuvântat este El şi fie binecuvântat din veac şi în veac. Înaintea Lui a fost şi nu este încetare. El ştie mai înainte de facerea lumii ce este în veac şi ce va fi din generaţie în generaţie (Isaia 46:10; Apocalipsa 1:4). Cei ce dorm (oamenii care au murit) nu Te binecuvântează (Efeseni 5:14). Ei stau înaintea slavei Tale şi Te binecuvântează, Te laudă şi Te preaslăvesc zicând: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu (Apocalipsa 4:8). El umple pământul de suflete de oameni." Aici ochii mei i-au văzut pe toţi cei ce nu dorm (Apocalipsa 3:1 şi 2). Ei stau înaintea Lui şi binecuvântează şi zic: „Binecuvântat fii Tu şi binecuvântat fie Numele Domnului în veac!" Faţa mi s-a schimbat (Eclesiastul 8:1), căci nu-L mai puteam privi (Apocalipsa 5:6).

Capitolul 40, versetele 1-9: Cei patru arhangheli care erau cu mine... După aceea am văzut mii de mii şi zeci de mii de ori zece mii, am văzut o mulţime nenumărată şi nesocotită, care stăteau înaintea Domnului Dumnezeu (Daniel 7:10; Apocalipsa 5:11). Pe cele patru laturi ale Domnului Dumnezeu am văzut patru făpturi vii (patru făpturi vii, Ezechiel 1:5 şi 15; Apocalipsa 4:6), diferite de cele (heruvimi) care nu dorm şi le-am învăţat numele, căci îngerul sfânt care mergea cu mine mi-a făcut cunoscute numele lor şi mi-a arătat toate lucrurile ascunse (Isaia 48:6; Apocalipsa 4:7). Am auzit glasurile acelor patru prezenţe în timp ce rosteau laude înaintea Domnului Slavei. Primul glas binecuvântează pe Domnul Dumnezeu în vecii vecilor (Apocalipsa 4:8-11). Am auzit al doilea glas binecuvântând pe Cel Ales şi pe aleşii Săi care atârnă de Domnul Dumnezeu (Isaia 42:5). Am

© Biblioteca Spirituală

auzit al treilea glas rugându-se şi mijlocind pentru cei ce locuiesc pe pământ şi implorând în numele Domnului Dumnezeu (Romani 8:26; Evrei 7:25). Am auzit al patrulea glas alungând diavolul şi interzicându-i să vină înaintea Domnului ca să-i acuze pe cei ce locuiesc pe pământ (Apocalipsa 12:10). După aceea, l-am întrebat pe îngerul păcii care mergea cu mine şi care mi-a arătat tot ce este ascuns: „Cine sunt aceste patru prezenţe pe care le-am văzut şi ale căror cuvinte le-am auzit şi le-am scris?" Îngerul a răspuns: „Primul este Mihail, cel milostiv şi îndelung răbdător. Al doilea este Rafael, care este pus peste toate bolile şi toate rănile fiilor oamenilor. Al treilea este Gabriel, care este pus peste toate puterile. Al patrulea se numeşte Fanuel, care este pus peste pocăinţa pentru nădejdea tuturor celor ce moştenesc viaţa veşnică." Aceştia sunt cei patru îngeri ai Domnului Dumnezeu şi cele patru glasuri pe care le-am auzit în acele zile.

Misterul modelelor meteorologice, astronomiei şi galaxiilor – mistere pe care Dumnezeu le-a ştiut dintotdeauna şi pe care a ales să i le dezvăluie lui Enoh…

Capitolul 41, versetele 1-9: Am văzut toate tainele cerurilor, cum este împărţită Împărăţia şi cum sunt cântărite faptele omenirii în balanţă (Iov 31:6). Am văzut locaşurile aleşilor şi locaşurile sfinţilor (Ioan 14:2) şi ochii mei au văzut acolo pe toţi păcătoşii fiind izgoniţi de acolo, pe cei ce tăgăduiesc Numele Domnului şi fiind târâţi de acolo, nu au putut suporta din cauza pedepsei care vine de la Domnul Dumnezeu (Apocalipsa 22:11 şi 15). Ochii mei au văzut tainele vremii; tainele fulgerului, ale tunetului, tainele vânturilor şi cum sunt împărţite ca să sufle peste pământ, tainele norilor şi rouei. Acolo am văzut de unde vin în acel loc şi de unde saturează pământul prăfuit. Acolo am văzut camere închise (Amos 9:6) din care sunt împărţite vânturile, camera grindinei şi a vânturilor, camera ceţii, a norilor şi a norilor care plutesc peste pământ de la începutul lumii (Psalmul 104:3). Am văzut cămările soarelui şi ale lunii, de unde pornesc şi locul de unde se întorc şi întoarcerea lor glorioasă. Am văzut cum soarele este superior lunii. Am văzut orbita lor impunătoare şi cum nu-şi părăsesc orbita, nu adaugă nimic la orbita lor şi nu iau nimic din ea. Îşi păstrează credinţa unul faţă de celălalt, conform jurământului prin care sunt legaţi împreună. Soarele iese mai întâi şi îşi parcurge calea după porunca Domnului Dumnezeu şi puternic este Numele Lui în veci de veci. După aceea, am văzut atât calea ascunsă, cât şi cea vizibilă a lunii. Ea îşi îndeplineşte cursul căii sale pe acea orbită ziua şi noaptea, una ocupând o poziţie opusă celeilalte înaintea Domnului. Soarele şi luna mulţumesc şi laudă. Nu se odihnesc. A lor este odihna lor de mulţumire, căci soarele se schimbă adesea spre binecuvântare sau spre blestem. Mersul cărării lunii este lumină pentru cei drepţi şi întuneric pentru cei păcătoşi, în numele Domnului, care a despărţit lumina de întuneric. (Geneza 1:4) El a împărţit sufletul şi duhul oamenilor (Evrei 4:12) şi a întărit duhul celor drepţi în numele dreptăţii Sale. Niciun înger nu împiedică şi nicio putere rea nu poate împiedica cărările soarelui şi ale lunii, căci Dumnezeu le rânduieşte tuturor câte un Judecător şi El (Yeshua, Judecătorul cel Drept) îi judecă pe toţi înaintea Lui.

Capitolul 42, versetele 1-3: Locuinţele Înţelepciunii şi ale nedreptăţii… Înţelepciunea nu a găsit un loc unde să locuiască. Înţelepciunea a ieşit să-şi facă locuinţa printre copiii oamenilor şi nu a găsit niciun loc, apoi i s-a atribuit un loc în ceruri. Înţelepciunea s-a întors la locul ei şi şi-a luat locul printre sfinţii îngeri. Nedreptatea a părăsit cămările Înţelepciunii, de unde a căutat să locuiască împreună cu ei, ca ploaia într-un pustiu şi roua într-un pământ însetat, dar nu a găsit niciun loc printre cei nedrepţi (Eclesiastul 7:12).

Capitolul 43, versetele 1-4: Am văzut alte fulgere şi stelele (planetele) cerului şi am văzut cum Dumnezeu le-a chemat pe toate pe numele lor şi L-au ascultat. Am văzut cum sunt cântărite într-o balanţă dreaptă, după proporţiile luminii lor. Am văzut lăţimea spaţiilor lor şi ziua apariţiei lor şi cum rotaţia lor produce fulgere. Am văzut rotaţia lor după numărul sfinţilor îngeri şi cum îşi păstrează credinţa unii faţă de alţii. L-am întrebat pe îngerul sfânt care a mers cu mine ce este ascuns: „Ce sunt acestea?" El mi-a zis: „Domnul Dumnezeu ţi-a arătat pilda lor. Acestea sunt numele sfinţilor care locuiesc pe pământ şi cred în Numele Domnului în vecii vecilor."

Capitolul 44: Am văzut un alt fenomen legat de fulgere; cum unele stele apar şi devin

© Biblioteca Spirituală

fulgere şi nu se pot despărţi de noua lor formă. (Aceasta ar putea fi o descriere a unei comete sau a unui meteor.)

A doua parabolă; soarta păcătoşilor. Cerul cel Nou şi Pământul cel Nou creat...

Capitolul 45 , versetele 1-6: Aceasta este a doua pildă despre cei ce tăgăduiesc numele locaşului sfinţilor îngeri şi al Domnului. Cei nedrepţi nu se vor sui în ceruri şi nu vor veni pe pământ. Aceasta va fi soarta păcătoşilor care au tăgăduit numele Domnului slavei, care sunt astfel păstraţi pentru ziua suferinţei şi a necazului (2 Petru 2:12-22). „În ziua aceea, Alesul Meu (Iisus) va şedea pe scaunul de domnie al slavei (Matei 25:31) şi le va judeca faptele (Apocalipsa 20:12). Locurile lor de odihnă vor fi nenumărate şi sufletele lor se vor întări în ei când îi vor vedea pe aleşii Mei, aceia (credincioşii drepţi) care au chemat Numele Meu glorios" (Apocalipsa 7:10 şi 11). Îl voi face pe Alesul Meu să locuiască printre ei (Apocalipsa 21:3). Voi transforma cerul şi îl voi face o lumină veşnică.

(Apocalipsa 21:1; 22:5). Voi schimba pământul (nou) şi îl voi face o binecuvântare (2 Petru 3:13) şi îi voi face pe aleşii Mei să locuiască pe el. Am dat pace şi i-am săturat pe cei drepţi ai Mei şi i-am făcut să locuiască înaintea Mea (Apocalipsa 21:3). Păcătoşii şi cei răi nu vor pune piciorul în ceruri. Judecata este iminentă pentru cei păcătoşi şi îi voi nimici de pe faţa pământului. (Isaia 13:9)

Cel Bătrân (Capul) Zilelor îi dezvăluie lui Enoh pe Fiul Omului...

Capitolul 46 , versetele 1-8: Acolo am văzut pe Unul (Ieshua) Care avea o Întâlnire a Zilelor (Dumnezeu) şi capul Lui era alb ca lâna (Daniel 7:9; Apocalipsa 1:14) şi cu El era un altul a cărui faţă avea înfăţişarea unui om (Daniel 7:13 şi 14). Faţa Lui era plină de har, ca a unuia dintre sfinţii îngeri. L-am întrebat pe îngerul sfânt care a mers cu mine şi mi-a arătat lucrurile ascunse cu privire la Fiul Omului, Cine este El, unde este El şi de ce merge cu Întâlnirea a Zilelor. El mi-a răspuns: „Acesta este Fiul Omului, Cel Neprihănit, la Care locuieşte neprihănirea şi Care descoperă toate comorile ascunse, pentru că Domnul Dumnezeu L-a ales şi a cărui soartă este în dreptate pentru totdeauna înaintea Domnului Dumnezeu. Acest Fiu al Omului, pe care L-ai văzut, va ridica pe împăraţi şi pe cei puternici de pe scaunele lor (Isaia 14:9) şi pe cei puternici de pe tronurile lor; va slăbi frâiele celor puternici (Apocalipsa 19:18-21) şi va zdrobi dinţii păcătoşilor (Psalmul 112:10; Matei 13:42). El va doborî împăraţii de pe tronurile şi din împărăţiile lor, pentru că nu-L preamăresc şi nu-L laudă, nici nu recunosc cu smerenie de unde le-a fost dată împărăţia (Psalmul 2:2; Proverbe 16:12; Isaia 14:9). El va întuneca faţa celor puternici şi îi va umple de ruşine (Habacuc 2:16). Întunericul le va fi locuinţa şi viermii le vor fi culcuşul (Iov 21:26). Nu vor avea nicio speranţă de a se ridica." din paturile lor, pentru că nu preaslăvesc Numele Domnului Dumnezeu (Isaia 66:24). Aceştia sunt cei ce judecă stelele cerului şi îşi ridică mâinile împotriva Celui Preaînalt (Apocalipsa 19:19). Ei calcă pe pământ şi locuiesc pe el. Toate faptele lor văd nedreptate (Proverbe 5:22), puterea lor se bazează pe bogăţiile lor (Psalmul 52:7; Marcu 10:25) şi credinţa lor este în dumnezeii pe care i-au făcut cu mâinile lor (Isaia 37:19; 44:15-20; 45:20; 46:6 şi 7) şi tăgăduiesc Numele Domnului Dumnezeu. Ei prigonesc casele adunărilor Sale şi pe credincioşii care se bizuie pe Numele Domnului Dumnezeu (Faptele Apostolilor 7:52).

Rugăciunea celor drepţi pentru răzbunare şi bucuria lor la venirea ei...

Capitolul 47 , versetele 1-4: În zilele acelea, rugăciunile celor drepţi şi sângele celor drepţi se vor fi înălţat înaintea Domnului Dumnezeu (Apocalipsa 6:9-11). În zilele acelea, sfinţii care locuiesc sus în ceruri se vor uni într-un glas şi vor implora, se vor ruga, vor lăuda, vor mulţumi şi vor binecuvânta Numele Domnului Dumnezeu pentru sângele vărsat al celor drepţi şi pentru ca rugăciunile celor drepţi să nu fie zadarnice înaintea Domnului, pentru ca judecata să se facă pentru ei şi să nu sufere nedreptate în veci (Psalmul 79:10; Apocalipsa 15:3 şi 4). Am văzut pe Cel

© Biblioteca Spirituală

Îmbătrânit de Zile când S-a aşezat pe scaunul de domnie al slavei şi toate cărţile celor vii au fost deschise înaintea Lui (Daniel 7:10; Apocalipsa 20:12) şi toată oştirea Lui care este sus în ceruri şi sfetnicii Lui stăteau înaintea Lui (Apocalipsa 5:1-14). Inimile sfinţilor erau pline de bucurie pentru că numărul celor drepţi fusese adus, rugăciunile celor drepţi fuseseră ascultate şi răzbunarea pentru sângele celor drepţi fusese cerută înaintea Domnului oştirilor.

Fântâna dreptăţii; Fiul Omului; sprijinul celor drepţi; judecata regilor, conducătorilor şi celor puternici…

Capitolul 48, versetele 1-10: În locul acela am văzut izvorul dreptăţii, care era nesecat şi împrejurul lui erau multe izvoare de înţelepciune şi toţi cei însetaţi beau din ele (Apocalipsa 21:6; 22:17). Ei s-au umplut de înţelepciune şi locuiau cu cei drepţi, sfinţi şi aleşi. În ceasul acela, Fiul omului a fost numit înaintea Domnului Dumnezeu şi Numele Lui înaintea Celui Bătrân de Zile. Şi mai înainte ca soarele şi semnele cerului să fie create şi mai înainte ca stelele cerului să fie făcute, Numele Lui era înaintea Domnului (Ioan 1:1-3 şi 14). El va fi un toiag pentru cei drepţi (Psalmul 23:4) ca să se sprijine pe el şi să nu cadă (Iuda 1:24), El va fi lumina neamurilor (Faptele Apostolilor 26:23) şi nădejdea celor cu inima tulburată (Matei 12:21). Toţi cei ce locuiesc pe pământ se vor cădea la pământ şi se vor închina înaintea Lui (Psalmul 86:9; Apocalipsa 13:8; 15:4). Îl vor lăuda, binecuvânta şi celebra cu cântece pe Domnul Dumnezeu (Apocalipsa 14:3). Din acest motiv a fost El (Yeshua) ales şi ascuns înaintea lui Dumnezeu, înainte de facerea lumii şi în veac. Înţelepciunea Domnului L-a descoperit celor sfinţi şi drepţi, căci El a păzit soarta celor drepţi, pentru că au urât şi au disprețuit această lume a nedreptăţii şi au urât toate lucrările şi căile ei. (Ioan 12:25) În Numele Domnului oştirilor, căci în Numele Lui sunt mântuiţi. (Ioel 2:32; Faptele Apostolilor 2:21; Romani 10:13) şi după bunăvoinţa Lui s-a făcut în ceea ce priveşte viaţa lor (Efeseni 1:5 şi 9). În zilele acelea, faţa împăraţilor pământului şi a celor puternici care stăpânesc ţara, din cauza lucrărilor mâinilor lor, se va întrista, căci în ziua necazului lor nu vor putea să se mântuiască singuri. (Apocalipsa 6:15-17) Îi voi da în mâinile aleşilor Mei: vor arde ca paiele în foc înaintea feţei sfinţilor; se vor scufunda ca plumbul în apă înaintea feţei celor drepţi şi nu se va mai găsi nicio urmă a lor. (Psalmul 91:8) În ziua necazului lor va fi odihnă pe pământ. Păcătoşii vor cădea înaintea celor drepţi şi nu se vor mai ridica. Nu va fi nimeni care să-i ridice, pentru că s-au lepădat de Domnul Dumnezeu şi de Fiul Său Uns. (Isaia 61:1; Luca 4:18; Matei 10:33; Luca 12:9) Binecuvântat este Numele Domnului!

Înţelepciunea şi puterea Celui Ales…

Capitolul 49, versetele 1-4: Înţelepciunea se varsă ca apa (Proverbe 18:4) şi slava nu se termină niciodată înaintea ei. Înţelepciunea este puternică în toate tainele dreptăţii. Nedreptatea va dispărea ca umbra şi nu va mai avea dăinuire, pentru că Cel Ales stă înaintea Domnului Dumnezeu. Slava Lui este în veci de veci şi puterea Lui în toate generaţiile. În El locuieşte Duhul Înţelepciunii, Duhul care dă pricepere, Duhul priceperii şi al tăriei (Isaia 11:2) şi duhul (omenesc) celor drepţi care au murit. El va judeca lucrurile ascunse (Romani 2:16) şi nimeni nu va putea rosti un cuvânt mincinos înaintea Lui (Psalmul 59:12), căci El este Cel Ales înaintea Domnului oştirilor, după bunăvoinţa Lui (Efeseni 1:5 şi 9).

Victoria şi glorificarea celor drepţi şi pocăinţa neamurilor…

Capitolul 50, versetele 1-5: În zilele acelea, va avea loc o schimbare pentru cei sfinţi şi cei aleşi (1 Corinteni 15:51 şi 52). Lumina Zilelor va rămâne cu ei (Ioan 9:5). Slava şi cinstea se vor întoarce către cei Sfinţi (Apocalipsa 4:11) în ziua necazului în care răul va fi fost abătut împotriva păcătoşilor (Daniel 12:2; Ioan 5:29). Cei drepţi vor fi victorioşi în Numele Domnului, iar El va face ca neamurile să fie martore la acest lucru, pentru ca ele să se pocăiască şi să uite lucrările mâinilor lor. Nu vor avea cinste prin Numele lui Dumnezeu, ci vor fi mântuiţi prin Numele Lui (al lui Yeshua)

© Biblioteca Spirituală

(Faptele Apostolilor 2:21; Romani 10:13). Domnul Dumnezeu va avea milă de ei, căci mare este mila Lui. El este drept în judecata Lui (2 Timotei 4:8; 1 Petru 2:23). În prezența slavei Sale, nedreptatea nu se poate menține. La judecata Lui, cei nepocăiți vor pieri dinaintea Lui (Apocalipsa 16:11), „De acum înainte nu voi mai avea milă de ei", zice Domnul oștirilor (Iacov 2:13).

Învierea morților. Separarea de către Judecător a celor drepți și a celor răi...

Capitolul 51, versetele 1-5: În zilele acelea, pământul va da înapoi ceea ce i-a fost încredințat, iar Șeolul (Hadesul) va da înapoi ceea ce a primit. Iadul va da înapoi ceea ce datorează (Apocalipsa 20:13 și 14). În zilele acelea, Cel Ales se va ridica și va alege dintre oameni pe cei drepți și sfinți, căci s-a apropiat ziua mântuirii lor (Matei 25:32 și 33; Luca 21:28). În zilele acelea, Cel Ales va ședea pe scaunul Meu de domnie (Apocalipsa 3:12). Gura Lui va revărsa toate tainele înțelepciunii și ale sfatului (Marcu 4:22; Luca 8:17), căci Tatăl I-a dat tainele și misterele și L-a glorificat (Ioan 13:31). În zilele acelea, munții vor sări ca berbecii, dealurile vor sări ca mieii (Psalmul 114:4) sătui de lapte, iar fețele tuturor sfinților îngeri din ceruri vor fi luminate de bucurie (Luca 15:10). Pământul se va bucura, și cei drepți vor locui pe el (Psalmul 96:11). Cei aleși vor umbla pe pământ (Matei 5:5).

Cel Ales și cei șase munți de metal...

Capitolul 52, versetele 1-9: După zilele care s-au petrecut în locul acela, unde am văzut toate viziunile despre lucrurile ascunse, căci fusesem luat într-un vârtej de vânt și sfinții îngeri m-au purtat spre apus. Acolo ochii mei au văzut toate lucrurile tainice ale cerului care vor fi. Am văzut un munte de fier, un munte de aramă, un munte de argint, un munte de aur, un munte de metal moale și un munte de plumb. L-am întrebat pe îngerul sfânt care mergea cu mine: „Ce sunt aceste lucruri pe care le-am văzut în taină?" Îngerul păcii mi-a zis: „Toate aceste lucruri pe care le-ai văzut vor sluji stăpânirii Unsului Său, ca El să fie puternic și puternic pe pământ. Așteaptă puțin și ți se vor descoperi toate lucrurile tainice care înconjoară pe Domnul Dumnezeu. Acești munți pe care i-au văzut ochii tăi (Zaharia 6:1), muntele de fier, muntele de aramă, muntele de argint, muntele de aur, muntele de metal moale și muntele de plumb; toate acestea vor fi înaintea Celui Ales ca ceara înaintea focului și ca apa care se revarsă de sus pe acești munți și vor fi neputincioși înaintea picioarelor Lui. În zilele acelea, nimeni nu va fi mântuit de aur sau de argint (Țefania 1:18) și nimeni nu va putea scăpa. Nu va fi fier pentru război (Isaia 2:4) și nimeni nu se va îmbrăca cu pieptar. Bronzul nu va fi de niciun folos, cositorul nu va fi de niciun folos și nu va fi prețuit, plumbul nu va fi dorit. Toate aceste lucruri vor fi lepădate și distruse de pe fața pământului când Cel Uns Se înfățișează înaintea Domnului Dumnezeu."

Valea judecății. Îngerii pedepsei...

Capitolul 53, versetele 1-7: Ochii mei au văzut o vale adâncă cu gurile deschise și toți cei ce locuiesc pe pământ, pe mare și pe ostroave Îi vor aduce daruri de închinare, dar acea vale adâncă nu se va umple. Mâinile celor răi săvârșesc fapte fărădelegii și păcătoșii îi mănâncă pe toți cei pe care îi asupresc fărădelegie, totuși păcătoșii vor fi nimiciți înaintea feței Domnului și vor fi izgoniți de pe fața pământului Său. Vor pieri pentru totdeauna și în veci de veci. I-am văzut pe toți îngerii pedepsei locuind acolo și pregătind unelte ale răului (Apocalipsa 9:1-21). L-am întrebat pe îngerul păcii care a mers cu mine: „Pentru cine pregătesc sfinții îngeri aceste unelte?" El mi-a zis: „Ele pregătesc aceste lucruri pentru împărații și conducătorii (răi) ai acestui pământ, ca să fie nimiciți." (Isaia 14:9) După aceea, Cel Drept și Ales va face să apară casa adunării Sale și ei nu vor mai fi împiedicați în Numele Domnului. Acești munți nu vor sta ca pământul înaintea dreptății Sale, ci dealurile vor fi ca un izvor de apă și cei drepți se vor odihni de asuprirea păcătoșilor."

Capitolul 54, (partea întâi) versetele 1-6: M-am întors și am privit într-o altă parte a pământului și am văzut o vale adâncă cu foc arzător. Îngerii pedepsitori i-au adus pe împărați

© Biblioteca Spirituală

(oameni) şi pe conducătorii răi (principatele şi puterile din locurile cereşti, Efeseni 6:12; Coloseni 2:15) şi au început să-i arunce în valea adâncă şi acolo ochii mei au văzut cum au făcut aceste instrumente, lanţuri de fier cu o greutate incomensurabilă (Apocalipsa 20:1-3). L-am întrebat pe îngerul păcii care mergea cu mine: „Pentru cine sunt pregătite aceste lanţuri?" El mi-a spus: „Acestea sunt pregătite pentru oştirile lui Azazel, ca să le ia şi să le arunce în abisul condamnării complete şi să le acopere fălcile cu pietre aspre, aşa cum a poruncit Domnul. Mihail, Gavril, Rafael şi Fanuel îi vor apuca în ziua aceea cea mare şi îi vor arunca în cuptorul aprins, pentru ca Domnul Dumnezeu să se răzbune pe ei pentru nelegiuirea lor, fiind supuşi lui Satana şi rătăcindu-i pe cei ce locuiesc pe pământ." (Apocalipsa 12:7; 20:10)

Potopul lui Noe; prima judecată mondială şi crearea curcubeului...

Capitolul 54, (partea a doua) versetele 7-10: În zilele acelea (zilele lui Noe), va veni pedeapsa de la Domnul. El va deschide toate cămările apelor de deasupra cerurilor şi fântânile de sub pământ. Toate apele de sus se vor uni cu apele de sub pământ. Apa de deasupra cerurilor este masculină, iar apa de sub pământ este feminină. Apele vor nimici pe toţi cei ce locuiesc pe pământ (oameni şi animale) şi pe toţi cei ce locuiesc sub marginile cerurilor (îngerii căzuţi). Când îşi vor da seama de nedreptatea pe care au săvârşit-o pe pământ, vor şti că prin aceste fapte pier (Geneza capitolele 6 şi 7).

Capitolul 55, versetele 1-4: După aceea, Cel Bătrân de Zile s-a jelit şi a zis: „În zadar i-am nimicit pe toţi cei ce locuiesc pe pământ." El a jurat pe Marele Său Nume: „Nu voi mai nimici niciodată cu apa potopului pe toţi cei ce locuiesc pe pământ şi voi pune un semn în ceruri. Acesta va fi o promisiune de bună credinţă între Mine şi omenire pentru totdeauna, atâta timp cât cerul va fi deasupra pământului şi aceasta este în conformitate cu porunca Mea (Geneza 9:11-17). Am dorit să prind omenirea prin mâna sfinţilor îngeri în ziua necazului şi a durerii, dar din cauza aceasta (păcătoşeniei tuturor oamenilor) voi face ca pedeapsa şi mânia Mea să rămână peste toţi", spune Dumnezeu. „Voi, împăraţi puternici care locuiţi pe pământ, veţi privi pe Alesul Meu (Ieshua) şi veţi vedea cum El şade pe tronul slavei şi judecă pe toţi (Matei 25:31; 1 Corinteni 6:2; Apocalipsa 3:21), pe Azazel şi pe toţi tovarăşii lui, toate oştirile lui (de îngeri căzuţi) în numele Domnului."

Judecata finală a lui Azazel, a Veghetorilor (care au devenit îngeri căzuţi) şi a urmaşilor lor...

Capitolul 56, (partea întâi) versetele 1-4: Am văzut oştirile îngerilor pedepsei şi ţineau biciuri şi lanţuri de fier şi bronz. L-am întrebat pe îngerul păcii care mergea cu mine: „La cine se duc aceştia care ţin biciurile?" El mi-a răspuns: „La aleşii şi iubiţii lor (urmaşii îngerilor căzuţi), ca să fie aruncaţi în prăpastia văii, apoi valea aceea va fi plină de aleşii şi iubiţii lor. Zilele vieţii lor se vor sfârşi şi zilele în care au dus omenirea în rătăcire nu se vor mai socoti de atunci înainte."

Ultima luptă a guvernelor păgâne (puterilor) împotriva Israelului...

Capitolul 56, (partea a doua) versetele 5-8: În zilele acelea, sfinţii îngeri se vor întoarce şi se vor arunca spre răsărit peste parţi şi mezi. Îi vor întărâta pe împăraţi, ca să-i apuce un duh de nelinişte (Amos 3:9) şi îi vor da jos pe împăraţi de pe tronurile lor (Apocalipsa 16:14). Vor ieşi ca leii din bârlogurile lor (Naum 2:11 şi 12) şi ca lupii flămânzi printre turme (Ezechiel 22:27). Se vor sui şi vor călca în picioare ţara aleşilor Săi (Israel), şi ţara aleşilor Săi (poporul evreu) va fi înaintea lor o arie şi un drum mare (Apocalipsa 16:16; 19:19). Cetatea drepţilor Mei (Ierusalimul) va fi o piedică pentru caii lor. Se vor lupta între ei şi dreapta lor va fi puternică împotriva lor. Omul nu-şi va cunoaşte fratele, nici fiul nu-şi va cunoaşte tatăl sau mama, până când nu se vor mai număra cadavrele din cauza măcelului lor şi pedeapsa lor nu va fi în zadar. (Naum 3:3) Şeolul îşi va deschide fălcile şi vor fi înghiţiţi. Distrugerea lor va lua sfârşit. Şeolul va devora pe păcătoşi înaintea celor aleşi (poporul evreu).

© Biblioteca Spirituală

Întoarcerea poporului evreu din diaspora...

Capitolul 57, versetele 1 şi 2: După aceea, am văzut oameni călare pe o oaste de care, venind în vânturi de la răsărit şi de la apus la miazăzi. S-a auzit zgomotul carelor lor şi, când a avut loc această tulburare, sfinţii din ceruri au remarcat-o. Stâlpii pământului (evreii) au fost mutaţi din locul lor (de exil) şi sunetul lui s-a auzit de la un capăt al cerului până la altul într-o singură zi (Apocalipsa 16:18 şi 20). Toţi oamenii se vor arunca la pământ şi se vor închina Domnului (Isaia 45:23; Romani 14:11; Filipeni 2:10). Acesta este sfârşitul celei de-a doua pilde.

A treia parabolă. Fericirea sfinţilor...

Capitolul 58, versetele 1-6: Am început să spun a treia pildă despre cei drepţi (neamuri) şi cei aleşi (evrei). Fericiţi sunteţi voi, drepţii şi aleşii, căci soarta voastră va fi slăvită (Efeseni 5:27). Cei drepţi vor fi în lumina soarelui, iar cei aleşi în lumina vieţii veşnice (Isaia 60:20). Zilele vieţii lor veşnice vor fi fără sfârşit, şi zilele sfinţilor fără număr (1 Ioan 5:11). Ei vor căuta lumina şi vor găsi neprihănirea la Domnul Dumnezeu (Isaia 58:8). Pace va fi pentru cei drepţi, în Numele Domnului Veşnic. După aceasta, li se va spune sfinţilor din ceruri: „Să caute tainele neprihănirii, moştenirea credinţei, căci lumina străluceşte ca soarele pe pământ, iar întunericul a trecut" (1 Ioan 2:8). Va fi o lumină veşnică. Cei drepţi nu vor veni până la un număr limitat de zile, căci întunericul va fi nimicit şi lumina va fi aşezată înaintea Domnului oştirilor. Lumina neprihănirii este întărită pentru totdeauna şi în veci înaintea Domnului.

Luminile şi tunetele...

Capitolul 59, versetele 1-3: În zilele acelea, ochii mei au văzut tainele fulgerului, fulgerările şi judecăţile pe care le execută. Ele fulgeră spre binecuvântare sau spre blestem, după voia Domnului. Acolo am văzut tainele tunetului şi cum, atunci când răsună sus în ceruri, sunetul lui se aude pe pământ. El m-a făcut să văd judecăţile executate pe pământ, fie că sunt spre binecuvântare şi spre blestem, după cuvântul Domnului. Toate tainele fulgerului mi-au fost arătate. Ele fulgeră spre binecuvântare şi spre împlinire.

Un fragment din Cartea lui Noe. O cutremurare a cerurilor în timpul potopului lui Noe. Leviatan şi Behemot. Îngerii sfinţi responsabili de vremea de pe pământ...

Capitolul 60, versetele 1-24: În anul 500, în luna a şaptea, în ziua a paisprezecea a lunii, în timpul vieţii lui Enoh. În pilda aceea, eu (Noe) am văzut (într-o vedenie) cum un cutremur puternic a făcut să se cutremure cerurile cerurilor şi oastea Celui Preaînalt, sfinţii îngeri, o mie de mii şi zece mii de ori zece mii (Daniel 7:10; Apocalipsa 5:11) erau tulburaţi de o mare tulburare. Cel Îmbătrânit de Zile şedea pe tronul slavei Sale şi sfinţii îngeri şi cei drepţi stăteau împrejurul Lui. Un mare tremur m-a cuprins şi frica m-a apucat. Mi s-au zdruncinat coapsele şi mi s-au zdruncinat hrănirile (puterea în timpul greutăţilor vieţii). Am căzut cu faţa la pământ. (Ezechiel 1:28; 3:23; 43:3; 44:4; Daniel 8:17; Matei 17:6; Apocalipsa 7:11; 11:16) Mihail a trimis un alt înger sfânt dintre sfinţi şi m-a înălţat, iar când m-a înălţat, duhul meu s-a întors, căci nu am putut îndura privirea oştirii Sale şi tulburarea şi cutremurul cerului. Mihail a întrebat: „De ce eşti tulburat de o astfel de viziune? Până astăzi a dăinuit mila Lui şi El a fost milostiv şi îndelung răbdător faţă de cei ce locuiesc pe pământ. Când va veni ziua, puterea, pedeapsa şi judecata pe care Domnul Dumnezeu le-a pregătit pentru cei ce nu se închină legilor drepte, pentru cei ce neagă judecata dreaptă, pentru cei ce iau Numele Lui în deşert, acea zi este pregătită. Aleşii vor avea un legământ, dar pentru păcătoşi, o anchetă. Când pedeapsa Domnului va veni asupra lor, ea se va aşeza asupra lor, pentru ca pedeapsa Domnului să nu vină în zadar şi va ucide copiii împreună cu mamele şi cu taţii lor. După aceea, judecata se va face după mila şi răbdarea Lui.

© Biblioteca Spirituală

În ziua aceea, două fiare mari au fost despărţite; o fiară femelă numită Leviatan (posibil balene), ca să locuiască în adâncul oceanului, deasupra izvoarelor apelor (mărilor). Masculul se numeşte Behemot (posibil dinozauri) şi a ocupat cu trupul său un pustiu numit Duidain, la est de Grădina Edenului, unde locuiesc aleşii şi drepţii, unde a fost luat străbunicul meu (Enoh), a şaptea generaţie de la Adam, primul om pe care Domnul Dumnezeu l-a creat (Iuda 1:14-16). L-am rugat pe celălalt înger sfânt să-mi arate puterea acestor fiare, cum au fost despărţite într-o zi şi aruncate, una în adâncurile mării şi cealaltă pe uscat, în pustiu. Îngerul sfânt mi-a zis: „Fiul omului, aici cauţi să ştii ce este ascuns." Celălalt înger care a mers cu mine mi-a arătat ce este ascuns. Mi-a spus ce este primul şi ce este cel de pe urmă în ceruri, în înălţime, sub pământ, în adâncuri, la marginile cerurilor şi la temelia cerurilor. El mi-a arătat cămările vânturilor (Zaharia 6:5; Apocalipsa 7:1), cum sunt împărţite vânturile, cum sunt cântărite şi cum sunt socotite ferestrele deschise ale vânturilor, fiecare după puterea vântului, puterea luminilor lunii după puterea care este potrivită şi împărţirea stelelor după numele lor şi cum sunt împărţite toate împărţirile. El mi-a arătat tunetele după locurile unde cad, toate împărţirile fulgerelor ca să poată străluci şi oştirea lor ca să asculte de îndată. Tunetele au locuri de odihnă care le sunt atribuite în timp ce aşteaptă să bubuie. Tunetul şi fulgerul sunt inseparabile, deşi nu sunt unul şi nedespărţite, ambele merg împreună prin îngerul sfânt şi nu se separă. Când fulgerul străluceşte, tunetul îşi scoate glasul şi îngerul sfânt impune o pauză în timpul bubuiului şi împarte în mod egal între ele, căci comoara bubuirilor lor este ca nisipul. Fiecare dintre ele, în timp ce bubuie, este ţinută cu o frâu şi întoarsă înapoi de puterea îngerului sfânt şi împinsă înainte în multele colţuri ale pământului. Îngerul sfânt al mării este masculin şi puternic, după puterea sa, o trage înapoi cu o frâu şi, în acelaşi fel, este împinsă înainte şi se împrăştie printre toţi munţii pământului. Bruma are propriul său înger sfânt. Îngerul grindinei este un înger bun. Îngerul zăpezii şi-a părăsit camera datorită puterii sale. Există un înger special în camera zăpezii şi ceea ce se ridică din cameră este ca aburul şi numele său este Prostăna. Îngerul ceţii nu este unit cu ei în camerele lor, ci are o cameră specială, căci cursul său este glorios atât în lumina zilei, cât şi în întunericul nopţii, iarna şi vara, iar în camera sa este un înger. Îngerul rouei îşi are locuinţa la marginile cerului şi este conectat cu camerele ploii. Cursul său este iarna şi vara. Norii săi şi norii ceţii sunt conectaţi şi unul dăruieşte celuilalt. Când îngerul ploii iese din camera sa, alţi îngeri vin şi deschid camera şi o conduc afară. Când este răspândită pe întreg pământul, se uneşte cu apa de pe pământ. Apele sunt pentru cei care locuiesc pe pământ. Ele sunt hrană pentru pământ de la Cel Preaînalt, Care este în ceruri. Există o măsură pentru ploaie atunci când se uneşte cu apa de pe pământ şi îngerii se ocupă de ea. Am văzut aceste lucruri în Grădina Drepţilor şi îngerul păcii care era cu mine mi-a spus: „Aceste două fiare s-au conformat măreţiei lui Dumnezeu şi vor hrăni."

Sfinţii Îngeri măsoară Paradisul. Judecata drepţilor de către Mesia. Lauda Celui Ales şi a lui Dumnezeu...

Capitolul 61, versetele 1-13: Am văzut în zilele acelea cât de lungi erau frânghiile sau frânghiile date acelor îngeri sfinţi şi au luat aripi şi au zburat spre nord. L-am întrebat pe îngerul care mergea cu mine: „De ce au luat acei îngeri sfinţi frânghiile şi au plecat?" Îngerul mi-a răspuns: „S-au dus să măsoare credinţa (Romani 12:3). Aceşti îngeri vor aduce măsurile celor drepţi (Psalmul 71:15) şi funiile celor drepţi (deja în cer), pentru ca ei să se păzească în Numele Domnului în vecii vecilor. Cei aleşi (de pe pământ) vor începe să locuiască cu cei aleşi (deja în cer) şi acestea sunt măsurile care vor fi date credinţei pentru a întări dreptatea (Faptele Apostolilor 16:5). Aceste măsuri vor dezvălui toate secretele adâncurilor pământului; pe cei care au fost distruşi de deşert; pe cei care au fost devoraţi de fiare; pe cei care au fost devoraţi de peşti (inclusiv rechini) în mare, pentru ca ei să se poată întoarce (Apocalipsa 20:13) şi să se păzească în Ziua (Iuda 1:24) Celui Ales (Mesia), căci nimeni nu va fi distrus înaintea Domnului şi nimeni nu va mai putea fi distrus (Luca 20:36; Apocalipsa 21:4). Toţi cei care locuiesc sus în ceruri au primit o poruncă, o putere, un singur glas. (în unitate) şi o singură lumină, ca focul. L-au binecuvântat pe Cel Uns cu primele lor cuvinte. L-au preamărit şi lăudat cu înţelepciunea Lui şi au fost înţelepţi în

© Biblioteca Spirituală

vorbire (Daniel 12:3) şi în Duhul vieţii (Iov 33:4). Domnul Dumnezeu L-a aşezat pe Cel Uns pe tronul slavei (Apocalipsa 22:3) şi El va judeca toate lucrările.

(Apocalipsa 20:12) sfinţilor din ceruri şi faptele lor vor fi cântărite în balanţă (Ieremia 32:10). Când Îşi va ridica faţa (faţa aprobării) ca să le judece căile ascunse (Matei 6:4, 6 şi 18) după Cuvântul Numelui Domnului (Apocalipsa 19:11-13) şi calea lor după Calea (Isaia 35:8) judecăţii drepte a Domnului Uns, atunci toţi vor vorbi cu un glas şi vor binecuvânta, vor slăvi, vor preamări şi vor sfinţi Numele Domnului (Apocalipsa 5:11 şi 12; 15:1-4). Domnul Dumnezeu va chema pe Cel Ales, toată oştirea cerurilor, pe toţi sfinţii de sus, toată oştirea lui Dumnezeu, Heruvimii, Serafimii şi Ofanimii, toţi sfinţii îngeri ai puterii, toţi îngerii căzuţi ai principatelor şi celelalte puteri rele de pe pământ şi de peste ape (Matei 10:32; Efeseni 3:10; 6:12; Coloseni 2:15; Apocalipsa 3:5; 5:13). În ziua aceea, ei vor ridica un glas şi vor binecuvânta, vor slăvi şi vor înălţa în Duhul Credinţei (2 Corinteni 4:13), în Duhul Înţelepciunii (1 Corinteni 12:8), în Duhul Răbdării (Galateni 5:22), în Duhul Milei, în Duhul Bunătăţii (Psalmul 23:6) şi în Duhul Judecăţii şi Păcii (Cele Şapte Duhuri ale lui Dumnezeu, Apocalipsa 3:1; 4:5; 5:6). Toţi oamenii care au murit şi nu sunt sus în ceruri Îl vor binecuvânta (Isaia 45:23; Filipeni 2:10). Toţi sfinţii care sunt în ceruri Îl vor binecuvânta (Romani 14:11). Toţi aleşii care locuiesc în Grădina Vieţii şi fiecare Duh al Luminii care poate să binecuvânteze, să slăvească, să preamărească şi să sfinţească Numele Tău binecuvântat şi orice făptură va slăvi şi va binecuvânta peste măsură Numele Tău în vecii vecilor (Apocalipsa 5:13; Psalmul 145:21), căci mare este mila şi îndelunga răbdare a Domnului Dumnezeului tuturor duhurilor (Apocalipsa 22:6). Toate lucrările Sale şi tot ce a creat, El le-a descoperit celor drepţi şi aleşi, în Numele Domnului.

Fericirea celor drepţi. Judecata regilor şi a conducătorilor puternici...

Capitolul 62, versetele 1-16: Domnul a poruncit împăraţilor, celor puternici, celor înalţi şi tuturor locuitorilor pământului şi a zis: „Deschideţi-vă ochii şi înălţaţi-vă puterea, dacă puteţi să-L cunoaşteţi pe Unsul!" Domnul Dumnezeu L-a aşezat pe tronul slavei Sale (Matei 25:31) şi Duhul Dreptăţii a fost turnat peste El (Isaia 45:8). Cuvântul gurii Lui ucide pe toţi păcătoşii şi toţi cei nedrepţi sunt nimiciţi dinaintea feţei Lui (Apocalipsa 19:21). În ziua aceea se vor scula toţi împăraţii, cei puternici, cei înalţi şi cei ce conduc pământul. Vor vedea şi vor recunoaşte cum El şade pe tronul slavei Sale şi dreptatea este judecată înaintea Lui şi nicio minciună nu se rosteşte înaintea Lui (Apocalipsa 21:27). Atunci îi va apuca durerea ca pe o femeie în naştere (Psalmul 48:6), ca pe o femeie în naştere, când copilul ei intră în gura pântecelui şi are dureri când naşte (Isaia 26:17). O parte dintre ei se va uita una la cealaltă şi se va îngrozi (Isaia 13:8; 21:3; Mica 4:9). Se vor tângui şi se vor întrista, şi îi va cuprinde durerea când vor vedea pe Fiul Omului şezând pe tronul slavei Sale (Zaharia 12:10; Matei 25:31). Împăraţii şi cei puternici, toţi cei ce stăpânesc (stăpânesc) pământul Îl vor binecuvânta, Îl vor glorifica şi Îl vor preaslăvi pe Cel ce stăpâneşte peste toate şi care era ascuns. De la început Fiul Omului era ascuns (Ioan 1:1-10) şi Cel Preaînalt L-a păzit în prezenţa puterii Sale (Psalmul 110:1-7) şi L-a descoperit celor aleşi (mai întâi poporului evreu, Romani 1:16; Tit 1:1-3). Adunarea celor aleşi şi a sfinţilor va fi semănată (Psalmul 92:13) şi toţi cei aleşi vor sta înaintea Lui în Ziua Judecăţii (2 Corinteni 5:10). Toţi împăraţii, cei puternici, cei înalţi şi cei ce stăpânesc pământul (toţi păcătoşii) se vor arunca cu feţele la pământ înaintea Lui şi I se vor închina (Filipeni 2:10) şi îşi vor pune nădejdea în Fiul Omului şi Îl vor ruga şi implora milă din mâinile Lui (Matei 7:21-23). Cu toate acestea, Domnul îi va presa atât de mult încât vor ieşi în grabă din prezenţa Lui şi feţele lor se vor umple de ruşine, iar întunericul se va adânci pe feţele lor (Luca 13:27). El îi va da sfinţilor îngeri pentru pedeapsă (Matei 25:41) pentru a se răzbuna asupra lor (Evrei 10:27-31) pentru că i-au asuprit pe copiii Lui şi pe aleşii Lui (1 Corinteni 4:12). Ei vor fi o privelişte pentru cei drepţi şi pentru aleşii Lui. Cei drepţi se vor bucura de ei, pentru că mânia lui Dumnezeu se odihneşte asupra lor şi sabia Lui este beată de sângele lor (Amos 9:1-4; Apocalipsa 19:21). Cei drepţi şi aleşi vor fi mântuiţi în Ziua Judecăţii şi nu vor mai vedea niciodată feţele păcătoşilor sau ale celor nedrepţi (Apocalipsa 21:1-8). Domnul va rămâne cu ei şi cu Fiul Omului vor mânca, se vor culca şi se vor ridica în vecii vecilor

© Biblioteca Spirituală

(Apocalipsa 21:3). Cei drepţi şi aleşi se vor fi ridicat de pe pământ şi vor înceta să mai fie trişti (1 Tesaloniceni 4:16 şi 17; Apocalipsa 6:9-11) şi vor fi îmbrăcaţi cu haine ale slavei (Apocalipsa 7:9, 13 şi 14) şi aceste haine vor fi hainele vieţii de la Domnul (Apocalipsa 3:5) şi hainele voastre nu se vor învechi, nici slava voastră nu se va trece de la Domnul Slavei (Apocalipsa 19:7 şi 8).

Judecata, ruşinea şi regretul regilor răi şi al conducătorilor guvernamentali nedrepţi...

Capitolul 63, versetele 1-12: În zilele acelea, domnitorii puternici şi împăraţii care stăpânesc pământul Îl vor implora pe Dumnezeu să le acorde o scurtă răgaz de la sfinţii Săi îngeri ai pedepsei, cărora le-au fost încredinţaţi (Luca 16:19-31), ca să se poată arunca la pământ şi să se închine înaintea Domnului şi să-şi mărturisească păcatele înaintea Lui (Isaia 55:6). Ei Îl vor binecuvânta şi Îl vor slăvi pe Domnul şi vor spune: „Binecuvântat este Domnul Atotputernicul şi Domnul tuturor împăraţilor, Domnul celor puternici şi Domnul celor bogaţi, Domnul Dumnezeul Domnului Gloriei şi Domnul Înţelepciunii. Strălucitoare este puterea Ta în orice lucru tainic din generaţie în generaţie şi slava Ta în vecii vecilor. Adânci şi nenumărate sunt toate secretele Tale şi dreptatea Ta este nesocotită. Am învăţat acum să-L slăvim şi să-L binecuvântăm pe Domnul împăraţilor şi pe Cel care este peste toţi împăraţii. De-am avea odihnă ca să slăvim şi să mulţumim şi să ne mărturisim credinţa înaintea slavei Sale! Acum tânjim după puţină odihnă, dar nu o găsim. Urmărim cu înverşunare şi nu obţinem odihnă. Lumina a dispărut dinaintea noastră şi întunericul este locuinţa noastră în vecii vecilor, căci nu am crezut înaintea Lui, nici nu am slăvit numele Domnului, nici nu L-am slăvit pe Domnul. Nădejdea noastră era în sceptrul împărăţiei noastre şi în slava noastră. În ziua suferinţei şi necazului nostru, El nu ne mântuieşte şi nu găsim răgaz pentru mărturisire. Domnul nostru este credincios în toate lucrările Sale, în judecăţile şi dreptatea Sa. Judecăţile Sale nu au respect." „... persoanelor (Iov 34:19) şi trecem dinaintea feţei Lui din cauza faptelor noastre (Filipeni 2:10; 2 Corinteni 5:10). Toate păcatele noastre sunt socotite în neprihănire." Acum îşi spun: „Sufletele noastre sunt pline de câştig nedrept, dar aceasta nu ne împiedică să coborâm din mijlocul pământului în povara Şeolului." După aceea, feţele lor vor fi pline de întuneric şi ruşine înaintea Fiului Omului şi vor fi izgoniţi din prezenţa Lui (Matei 25:41; Luca 13:27). Sabia va rămâne înaintea feţei Lui în mijlocul lor (Apocalipsa 1:16). Aşa a zis Domnul oştirilor: „Aceasta este rânduiala şi judecata cu privire la conducătorii puternici, la regi, la cei înalţi şi la cei ce stăpânesc pământul, înaintea Domnului Dumnezeului Atotputernic."

Viziunea lui Enoh despre îngerii căzuţi în lacul de foc...

Capitolul 64 , versetele 1 şi 2: Am văzut alte forme (fiinţe spirituale rele) ascunse în locul acela (Iov 4:15 şi 16). Am auzit glasul îngerului sfânt spunând: „Aceştia sunt îngerii căzuţi care au coborât pe pământ (Geneza 6:4) şi au descoperit ceea ce era ascuns (secretele lui Dumnezeu) copiilor oamenilor şi i-au ademenit pe copiii oamenilor să păcătuiască."

Enoh îi povesteşte celui drept Noe despre mântuirea sa în timpul potopului. Prin intermediul lui Noe, Enoh a întins mâna către această lume decăzută...

Capitolul 65, versetele 1-12: În zilele acelea, Noe a văzut că pământul se cufundase într-un păcat abominabil şi că distrugerea lui era aproape (Geneza 6:13). S-a ridicat de acolo şi s-a dus până la marginile pământului şi a strigat cu voce tare către străbunicul său Enoh (care nu murise, ci era viu în cer, Geneza 5:23 şi 24). Noe a strigat de trei ori cu o voce chinuită: „Ascultă-mă, ascultă-mă, ascultă-mă!" I-am spus lui Enoh: „Spune-mi ce cade pe pământ, căci pământul este într-o stare atât de rea şi se clatină, ca nu cumva să pier şi eu odată cu el?" Deodată s-a făcut o mare zarvă pe pământ şi s-a auzit un glas din cer şi am căzut cu faţa la pământ (Geneza 17:3; Numeri 16:4; Matei 17:6). Enoh, străbunicul meu, a venit şi a stat lângă mine şi mi-a zis: „De ce ai strigat către mine cu un strigăt de durere şi cu plâns? O poruncă a ieşit din prezenţa Domnului cu privire la toţi cei care locuiesc pe pământ. Ruina lor este îndeplinită pentru că au învăţat toate

© Biblioteca Spirituală

secretele îngerilor căzuți, toată violența diavolului și a cohortelor sale și toate puterile lor - cele mai secrete - și toată puterea celor care practică vrăjitoria, puterea vrăjitoriei și puterea celor care fac chipuri turnate pentru tot pământul. Cum se produce argintul din țărâna pământului, cum metalul moale își are originea în pământ. Plumbul și staniul nu mai sunt produse din pământ așa cum erau la început (imediat după creație), ci o fântână (topitor) le produce și un înger rău stă acolo în fântână și acel înger este preeminent (puternic)." (Îngerul rău producea cositor, un aliaj metalic, folosind puteri supranaturale malefice – ceva interzis de Dumnezeu. Cositorul era folosit pentru a face chipuri turnate și idoli – de asemenea, interzișI de Dumnezeu.) Bunicul meu, Enoh, m-a apucat de mână, m-a ridicat și mi-a zis: „Du-te acum, căci L-am întrebat pe Domnul Dumnezeu cu privire la această zarvă de pe pământ." Domnul mi-a zis: „Din cauza nedreptății lor, judecata lor este hotărâtă și nu va fi reținută de Mine pentru totdeauna. Din cauza vrăjitoriilor pe care le-au cercetat și le-au învățat, pământul și cei ce locuiesc pe el vor fi nimiciți." Enoh i-a spus lui Noe: „Îngerii căzuți nu au loc de pocăință veșnică, pentru că ei au arătat omenirii ce era ascuns și toți sunt condamnați (2 Petru 2:4; Iuda 1:6). Cât despre tine, fiul meu (strănepot), Domnul Dumnezeu știe că ești curat și fără vină de această ocară cu privire la taine. Dumnezeu ți-a rânduit numele să fie printre sfinți și te va păzi printre toți cei ce locuiesc pe pământ (2 Petru 2:5). El ți-a rânduit urmașii drepți atât pentru împărăție, cât și pentru mari onoruri (Evrei 11:7), și din urmașii tăi (Ieshua, prin Sem, fiul lui Noe), va ieși un izvor de drepți și sfinți fără număr pentru totdeauna (mântuirea a milioane de oameni prin urmașul lui Noe, Mântuitorul nostru)."

Capitolul 66, versetele 1-3: După aceea, Enoh mi-a arătat îngerii pedepsei care sunt pregătiți și gata să vină și să dezlănțuie toate puterile apelor de sub pământ pentru a aduce judecata și distrugerea asupra tuturor celor care locuiesc pe pământ. Domnul Dumnezeu a dat porunca sfinților îngeri care urmau să plece, să nu facă apele să crească, ci să le țină în frâu (pentru scurt timp, 1 Petru 3:20), căci acei îngeri erau peste puterile apelor. Mulțumit și în pace, eu (Noe) am plecat din prezența lui Enoh.

Promisiunea lui Dumnezeu către Noe. Crearea lacului de foc, locul pedepsei pentru îngerii căzuți și regii răi...

Capitolul 67, versetele 1-13: În zilele acelea, Cuvântul lui Dumnezeu a venit la mine și mi-a zis: „Noe, viața ta s-a suit înaintea Mea, o viață fără prihană, multă iubire și dreptate (Geneza 7:1; Ezechiel 14:14). Acum, sfinții îngeri fac o corabie de lemn (Geneza 6:14). Când vor termina această sarcină, Îmi voi pune mâna pe ea și o voi păzi. (Îngerii care l-au ajutat pe Noe cu arca ar explica cum au fost adunate toate materialele, apoi cum a fost colectată și păstrată hrana pentru familie și miile de animale, apoi cum au fost adunate toate animalele.) Din ea va ieși păstrarea vieții (a omenirii și a animalelor) și se va produce o schimbare, astfel încât pământul să nu rămână fără locuitori (pentru mult timp). Îți voi înmulți rapid urmașii înaintea Mea în veci de veci și îi voi răspândi pe cei ce locuiesc cu tine. (Fiul lui Noe, Sem, și urmașii lui s-au răspândit la nord și la vest. Urmașii lui Ham s-au răspândit la sud. Urmașii lui Iafet s-au răspândit la...) „Viața nu va fi neroditoare pe fața pământului, ci va fi binecuvântată și se va înmulți pe pământ, în Numele Domnului." (Geneza 8:17)

Dumnezeu îi va întemnița pe acei îngeri căzuți care au arătat nedreptate, în acea vale arzătoare pe care mi-o arătase străbunicul meu Enoh în vest, printre munții de aur, argint, fier, metal moale și staniu. Am văzut în acea vale o mare convulsie și o convulsie a apelor. Când toate acestea s-au întâmplat, din acel metal topit încins și din convulsia din acel loc, s-a produs un miros de sulf (Apocalipsa 20:10), și era legat de acele ape. Acea vale a îngerilor căzuți care au rătăcit omenirea, ardea sub acel pământ. Prin văile ei curg pâraie de foc (lavă) unde sunt pedepsiți îngerii căzuți care i-au rătăcit pe cei care locuiesc pe pământ. Acele ape vor servi în viitor regilor răi, celor puternici, celor înălțați și celor care locuiesc pe pământ, pentru vindecarea trupului (fizic), dar și pentru pedepsirea sufletului și a spiritului, pentru că duhul lor este plin de poftă. Ei vor fi pedepsiți în trupul lor pentru că L-au tăgăduit pe Domnul Dumnezeu și își vor vedea pedeapsa zilnic, totuși nu vor crede în numele Lui. Pe măsură ce arderea trupurilor lor (fizice) devine severă, o schimbare

© Biblioteca Spirituală

corespunzătoare va avea loc în duhul lor, o schimbare care va dura pentru totdeauna şi nimeni nu va rosti un cuvânt deşert înaintea Domnului. Judecata va veni peste ei pentru că ei cred în pofta trupului lor şi neagă Duhul Domnului. Aceleaşi ape vor suferi o schimbare în acele zile. Când acei îngeri căzuţi vor fi pedepsiţi în aceste ape, izvoarele îşi vor schimba temperatura. Când îngerii căzuţi se vor înălţa, apa izvoarelor se va schimba şi se va răci. L-am auzit pe Mihail spunând: „Această judecată a îngerilor căzuţi este o mărturie pentru regii şi cei puternici care stăpânesc (stăpânesc) pământul." Deoarece aceste ape ale judecăţii slujesc la vindecarea trupului (fizic) al regilor şi a poftei trupului lor, ei nu vor vedea şi nu vor crede că acele ape se vor schimba şi vor deveni un foc care arde pentru totdeauna (Matei 10:28).

Mihail şi Rafael sunt tulburaţi de severitatea judecăţii îngerilor căzuţi...

Capitolul 68, versetele 1-4: Străbunicul meu Enoh mi-a dat învăţătura despre toate secretele din carte, în pildele care i-au fost date, şi le-a pus laolaltă pentru mine în cuvintele cărţii pildelor. În ziua aceea, Mihail i-a zis lui Rafael: „Puterea Duhului transportă cunoştinţe şi mă face să tremur din cauza severităţii judecăţii pentru dezvăluirea secretelor lui Dumnezeu. Judecata îngerilor căzuţi; cine poate îndura judecata severă care a fost executată şi înaintea căreia se topesc ei? Cine este acela a cărui inimă nu este înmuiată în privinţa ei şi ale cărui frâie (emoţii) nu sunt tulburate de acest cuvânt al judecăţii care a ieşit asupra lor din cauza celor care i-au condus astfel afară?" Când Mihail a stat înaintea Domnului Dumnezeu, i-a zis lui Rafael: „Nu voi lua partea lor sub ochii Domnului, căci Domnul S-a mâniat pe ei, pentru că fac lucruri ca şi cum ar fi Domnul. De aceea, tot ce este ascuns va veni peste ei în veci de veci, căci nici înger sfânt, nici om nu va avea partea lui în judecăţi, ci numai ei au primit judecata lor aspră în veci de veci." (Apocalipsa 20:10)

Numele îngerilor căzuţi, sarcinile lor nelegiuite şi conducătorii care i-au dus la rătăcire. Secretele jurământului promisiunii ordinii divine după creaţie...

Capitolul 69, versetele 1-29: Aceasta este a treia parabolă a lui Enoh. După această judecată, oamenii vor fi îngroziţi şi îi vor face pe alţii să tremure, pentru că sfinţii îngeri au arătat judecăţile celor care locuiesc pe pământ. (Judecăţile au servit drept avertisment.) Numele îngerilor conducători, de la primul dintre ei este Samjaza, al doilea este Artaqifa, al treilea este Armecircln, al patrulea Kokabel, al cincilea Turael, al şaselea Rumjal, al şaptelea Danjal, al optulea Neqael, al nouălea Baraqel, al zecelea Azazel, al unsprezecelea Armaros, al doisprezecelea Batarjal, al treisprezecelea Busasejal, al paisprezecelea Hananel, al cincisprezecelea Turel, al şaisprezecelea Simapesiel, al şaptesprezecelea Jetrel, al optsprezecelea Tumeel, al nouăsprezecelea Turele, al douăzecilea Rumael şi al douăzeci şi unu Azazeel. Aceştia sunt căpeteniile îngerilor lor şi numele lor. Căpeteniile lor peste sute, peste cincizeci şi peste zeci. Primul înger conducător, Ieqon, a fost cel care i-a rătăcit pe toţi fiii lui Dumnezeu (îngerii) şi i-a coborât pe pământ, apoi i-a rătăcit prin fiicele oamenilor. Al doilea înger conducător, Asbeel, le-a împărtăşit sfinţilor fii ai lui Dumnezeu sfaturi rele şi i-a rătăcit, astfel încât şi-au pângărit trupurile cu fiicele oamenilor. Al treilea înger conducător, Gadreel, este cel care a rătăcit-o pe Eva. El le-a arătat copiilor oamenilor cum să se lupte şi toate loviturile morţii. El le-a arătat fiilor oamenilor armele morţii, scutul, zalele, sabia de luptă şi toate armele morţii copiilor oamenilor, şi din mâna lui au pornit împotriva celor care locuiesc pe pământ din ziua aceea înainte. Al patrulea înger conducător, Penemuel, i-a învăţat pe copiii oamenilor amarul şi dulcele. El i-a învăţat toate secretele înţelepciunii lor şi a instruit omenirea să scrie cu cerneală şi hârtie şi astfel a păcătuit din veşnicie în veşnicie. Oamenii nu au fost creaţi pentru un astfel de scop, pentru a da confirmare bunei lor credinţe cu condei şi cerneală, căci oamenii au fost creaţi exact ca îngerii, cu intenţia ca aceştia să rămână puri şi drepţi. Moartea, care distruge totul, nu i-ar fi putut cuprinde dacă ar fi rămas puri şi drepţi aşa cum au fost creaţi, dar prin această cunoaştere ei pier şi prin această putere, moartea mă consumă (Enoh). Al cincilea înger conducător a fost Kasdeja. El le-a arătat copiilor oamenilor toate crimele rele comise de spiritele rele şi demoni. El a arătat cum să lovească

© Biblioteca Spirituală

embrionul în pântece, astfel încât să poată muri. El a învăţat cum să lovească sufletul şi muşcăturile şarpelui, loviturile care se întâmplă din cauza căldurii de la amiază şi fiul şarpelui numit Taba'et.

Acestea sunt secretele jurământului (promisiunea secretă a ordinii divine după creaţie, Coloseni 1:16 şi 17). Sarcina lui Kasbeel, conducătorul jurământului pe care l-a arătat sfinţilor când a locuit sus în glorie (înainte de a coborî pe pământ), iar numele jurământului este Biqa. Kasbeel i-a cerut lui Mihail să-i arate numele ascuns, astfel încât să-l poată enunţa în jurământ, astfel încât cei (îngerii căzuţi) care îl aud să tremure (de teroare în aşteptarea judecăţii lor viitoare) înaintea acelui nume şi jurământ, aceia (îngerii căzuţi) au fost cei care au dezvăluit tot ce era secret copiilor oamenilor. Aceasta este puterea jurământului, căci este puternic şi puternic. Ei (îngerii căzuţi) sunt puternici prin jurământul lui Kasbeel. Kasbeel a pus acest jurământ Akae în mâna lui Mihail. Cerurile erau suspendate înainte de crearea lumii şi vor fi pentru totdeauna (Psalmul 102:25). Prin cer a fost întemeiat pământul pe ape (2 Petru 3:5) şi din adâncurile secrete ale munţilor vin ape frumoase de la crearea lumii în veşnicie (Iov 38:16). Prin jurământ, marea a fost creată ca izvor (rezervă de apă) al pământului. Dumnezeu a pus pentru mare nisipul în funcţie de timpul mareelor ei şi ea nu îndrăzneşte să treacă dincolo de nisip de la crearea lumii în veşnicie (Iov 38:11). Prin jurământ, adâncurile mării sunt întărite şi rămân neclintite şi nu se mişcă din locul lor. Prin jurământ, soarele şi luna îşi încheie cursul şi nu se abat niciodată de la orbita lor (Psalmul 104:19). Prin jurământ, stelele îşi încheie cursul şi Dumnezeu le cheamă pe nume şi ele Îi răspund (Psalmul 147:4). În mod similar, sfinţii îngeri care se ocupă de oceane, de vânturi, de toate zefirele şi de cărările lor din toate părţile vânturilor (Apocalipsa 7:1). Acolo sunt păstrate vocile (sunetele) tunetului şi lumina fulgerului. Acolo sunt păstrate cămările grindinei, cămările brumei, cămările ceţii, cămările ploii şi ale rouei. Toţi aceştia cred şi mulţumesc înaintea Domnului oştirilor şi Îl slăvesc cu toată puterea lor. Hrana lor este în fiecare act de mulţumire. Ei mulţumesc, slăvesc şi preamăresc Numele Domnului în vecii vecilor. Acest jurământ este puternic peste toate lucrurile şi prin jurământ toate lucrurile sunt păstrate şi ţinute împreună (Coloseni 1:17), cărările lor sunt păstrate şi drumul lor nu este distrus. A fost o mare bucurie printre toţi şi L-au binecuvântat, L-au preamărit şi L-au preamărit pentru că Numele Fiului Omului li s-a descoperit. El a şezut pe tronul slavei Sale şi sfârşitul judecăţii a fost dat Fiului Omului (Matei 25:31; Ioan 5:27). El a făcut ca păcătoşii să treacă şi să fie nimiciţi de pe faţa pământului şi aceia (îngerii căzuţi) care au rătăcit lumea, vor fi legaţi cu lanţuri şi în locul lor de distrugere vor fi închişi şi toate faptele lor vor pieri de pe faţa pământului (Apocalipsa 20:1-15). De atunci înainte nu va mai fi nimic stricăcios (Matei 13:41). De aceea, Fiul Omului S-a arătat şi S-a aşezat pe tronul slavei Sale (Luca 4:43) şi tot răul va trece dinaintea feţei Lui (Apocalipsa 21:8). Cuvântul Fiului Omului va ieşi şi va fi puternic înaintea Domnului Dumnezeu.

Mutarea supranaturală a lui Enoh de pe pământ în cer...

Capitolul 70, versetele 1-4: După aceea, numele lui Enoh, în timpul vieţii sale, a fost înălţat până la Fiul Omului şi până la Dumnezeu dintre toţi cei care locuiau pe pământ. Enoh a fost înălţat (Geneza 5:24) în carele Duhului Sfânt şi numele lui a dispărut dintre oamenii de pe pământ. Din ziua aceea, eu nu am mai fost printre ei. Dumnezeu m-a aşezat între două vânturi, între vântul de miazănoapte şi între vântul de apus, unde sfinţii îngeri au luat frânghiile ca să-mi măsoare locul pentru cei aleşi şi pentru cei drepţi. Acolo i-am văzut (într-o viziune profetică) pe cei dintâi părinţi care, de la început (de la întemeierea pământului), locuiesc în locul acela (Evrei 4:3; Apocalipsa 13:8).

Două viziuni timpurii ale lui Enoh înainte de a fi luat la cer. Enoh era în Duhul Sfânt ...

Capitolul 71, versetele 1-16: Duhul Meu a fost mutat (2 Corinteni 12:1-4; Apocalipsa 1:10). S-a suit la ceruri. Am văzut pe sfinţii fii (îngeri) ai lui Dumnezeu. Ei călcau pe flăcări de foc. Hainele şi îmbrăcămintea lor erau albe (Apocalipsa 19:14) şi feţele lor străluceau ca zăpada. Am văzut

© Biblioteca Spirituală

două râuri de foc (Daniel 7:9) şi lumina acelui foc strălucea ca albastrul zambilei (Apocalipsa 9:17). Am căzut cu faţa la pământ înaintea Domnului tuturor duhurilor (Apocalipsa 1:17; 22:6). Arhanghelul Mihail (Iuda 1:9) m-a apucat de mâna dreaptă şi m-a ridicat şi m-a condus în toate tainele. Mi-a arătat toate tainele dreptăţii. Mi-a arătat toate tainele marginilor cerurilor, toate cămările tuturor stelelor, toate luminile pe unde se îndreaptă înaintea feţei sfinţilor. El mi-a mutat duhul în cerurile cerurilor (Neemia 9:6) şi am văzut acolo, ca şi cum ar fi fost, o structură construită din cristale (Ezechiel 1:22; Apocalipsa 4:6) şi între acele cristale erau limbi de foc viu (Faptele Apostolilor 2:3). Duhul meu a văzut brâul care înconjura casa de foc şi pe cele patru laturi ale ei erau râuri pline de foc viu şi înconjurau casa aceea (Ioan 14:2). De jur împrejur erau Serafimi, Heruvimi şi Ofanimi şi aceştia sunt cei ce nu dorm şi păzesc tronul slavei Lui (Apocalipsa 4:8 şi 9). Am văzut îngeri sfinţi care nu puteau fi număraţi. O mie de mii şi zece mii de ori zece mii (Daniel 7:10; Apocalipsa 5:11) înconjurând casa. Mihail, Rafael, Gavril, Fanuel şi sfinţii îngeri care sunt deasupra cerurilor intră şi ies din casa aceea. Sfinţii îngeri au ieşit din casa aceea: Mihail, Gavril, Rafael, Fanuel şi mulţi îngeri sfinţi fără număr, şi cu ei a venit Cel Bătrân de Zile, cu capul alb şi curat ca lâna, şi haina Lui de nedescris (Daniel 7:9; Apocalipsa 1:14). Am căzut cu faţa la pământ şi tot trupul mi s-a destins. Duhul mi s-a schimbat la faţă. Am strigat cu glas tare, cu duhul puterii, şi L-am binecuvântat, L-am glorificat şi L-am preamărit pe Dumnezeu.

Aceste binecuvântări care au ieşit din gura Mea au fost plăcute înaintea Căpeteniei Zilelor. Căpetenia Zilelor a venit cu Mihail, Gavril, Rafael, Fanuel şi mii şi zeci de mii de îngeri fără număr. Fiul Omului a însoţit pe Cel Bătrân de Zile (Daniel 7:13) şi am întrebat pe unul dintre sfinţii îngeri: Cine este Fiul Omului. Îngerul sfânt a venit la mine şi m-a salutat cu glasul său şi a zis: „Acesta este Fiul Omului, care S-a născut spre dreptate (1 Ioan 2:29), dreptatea rămâne peste El şi dreptatea Celui din Capul Zilelor nu-L părăseşte (Matei 27:46; Marcu 15:34). El vă vesteşte pace în numele lumii viitoare (pământ nou creat unde va fi pace şi dreptate veşnică, Isaia 65:17; 66:22; 2 Petru 3:13; Apocalipsa 21:1). De acum (după Ziua Judecăţii) a pornit pacea de la crearea lumii noi şi aşa va fi pentru voi în veci şi în veci. Toţi vor umbla pe căile Lui, căci dreptatea nu-L părăseşte niciodată. Cu El va fi locuinţa lor (Apocalipsa 21:1 până la 3) şi cu El va fi moştenirea lor. Nu vor fi despărţiţi de El pentru veşnicie, aşa că va fi multă vreme cu Fiul Omului (Isaia 53:10) şi cei drepţi vor avea pace şi o cale dreaptă în numele lui Dumnezeu. al Domnului pe vecie."

Enoh scrie despre soarele nostru; zi, noapte şi anotimpuri. Enoh încearcă să explice în limbaj antic traiectoriile planetelor şi lunilor care orbitează planeta şi care ne dau anul solar...

Capitolul 72, versetele 1-37: Cartea despre cursul luminilor cerurilor (Geneza 1:3-5, 14-18), relaţiile fiecăruia după clasele lor, stăpânirea lor, anotimpurile lor după numele şi locurile lor de origine şi după lunile lor, pe care mi-a arătat-o Uriel, îngerul sfânt care era cu mine, care este călăuza lor. El mi-a arătat toate legile lor (ale naturii) exact aşa cum sunt şi cum este cu privire la toate lunile şi anii pământului şi în veşnicie până când se va împlini noua creaţie (cer nou şi pământ nou) care va dăinui în veşnicie (Isaia 65:17; 66:22; 2 Petru 3:13; Apocalipsa 21:1). Aceasta este prima lege (a naturii) a luminilor. Soarele (în ebraică, shmsh) răsare în deschiderea mare şi spaţioasă dinspre est şi apune în deschiderea dinspre vest (Eclesiastul 1:5). Am văzut şase ferestre deschise de unde răsare soarele şi şase ferestre deschise de unde apune (Psalmul 50:1). Luna răsare şi apune prin aceste ferestre deschise, precum şi conducătorii planetelor şi cei pe care îi conduc – şase la est şi şase la vest, toate urmându-se una după alta în ordinea exactă. Există multe alte ferestre deschise la dreapta şi la stânga acestor ferestre deschise (Psalmul 19:4). Marea lumină se numeşte Soarele (Shmsh). Circumferinţa sa este vastă ca circumferinţa cerului şi este plină de foc iluminator şi încălzitor. Carul pe care se înalţă soarele este condus de vânturi, apoi soarele coboară din cer şi se întoarce prin nord pentru a ajunge la est şi este astfel ghidat (de orbita sa), astfel încât ajunge la fereastra deschisă corespunzătoare şi străluceşte în faţa cerului. În acest fel, el răsare în prima lună prin marea fereastră deschisă, care este a patra dintre cele şase ferestre deschise de la est. În acea a patra fereastră deschisă de unde răsare soarele în prima lună

© Biblioteca Spirituală

sunt douăsprezece deschideri de ferestre din care iese o rază de lumină atunci când sunt deschise la sezonul lor. Când soarele răsare pe cer, el intră prin a patra fereastră deschisă treizeci de dimineți la rând și apune cu precizie prin a patra fereastră deschisă din vestul cerului. În această perioadă, ziua pe pământ devine mai lungă, iar noaptea puțin mai scurtă până în a treizecea dimineață. În acea zi, ziua este mai lungă decât noaptea cu a noua parte (o parte = aproximativ 90 de minute), iar orele de zi se ridică exact la zece părți, iar noaptea la opt părți. Soarele răsare prin a patra fereastră deschisă spre est și apune prin a patra fereastră deschisă spre vest. Se întoarce la a cincea fereastră deschisă din est treizeci de dimineți, apoi răsare de la ea și apune prin a cincea fereastră deschisă spre vest. Apoi ziua devine mai lungă cu două părți și se ridică exact la unsprezece părți, iar noaptea devine mai scurtă și se ridică la șapte părți. Se întoarce la est și intră în a șasea fereastră deschisă și răsare și apune prin a șasea fereastră deschisă timp de treizeci și una de dimineți, datorită semnului său. În acea zi, ziua devine mai lungă decât noaptea, iar orele de zi devin duble față de noapte, iar ziua devine doisprezece părți, iar noaptea se scurtează și devine șase părți. Soarele se ridică pentru a face ziua mai scurtă și noaptea mai lungă, apoi soarele se întoarce spre est și intră prin a șasea fereastră deschisă, răsărind și apune de acolo timp de treizeci de dimineți. Când se împlinesc treizeci de dimineți, ziua scade cu exact o parte și devine unsprezece părți, iar noaptea, șapte părți. Soarele iese din a șasea fereastră deschisă din vest și merge spre est și răsare în a cincea fereastră deschisă timp de treizeci de dimineți, apoi apune din nou în vest în a cincea fereastră deschisă din vest. În acea zi, lumina zilei scade cu două părți și se ridică la zece părți, iar noaptea la opt părți. Soarele iese din a cincea fereastră deschisă și apune în a cincea fereastră deschisă din vest și răsare în a patra fereastră deschisă timp de treizeci și una de dimineți, datorită semnului său, și apune în vest. În acea zi, lumina zilei și noaptea se egalează și devin de lungime egală. Ziua și noaptea se ridică la nouă părți egale. Soarele răsare din fereastra deschisă din est și apune în vest și se întoarce spre est și răsare timp de treizeci de dimineți în a treia fereastră deschisă și apune în vest în a treia fereastră deschisă. În ziua aceea, noaptea devine mai lungă decât ziua. Nopțile devin mai lungi și zilele devin mai scurte până în a treizecea dimineață. Noaptea are exact zece părți, iar ziua opt părți. Soarele răsare prin a treia fereastră deschisă și apune prin a treia fereastră deschisă din vest, apoi se întoarce spre est timp de treizeci de dimineți. Răsare prin a doua fereastră deschisă din est și, în mod similar, apune prin a doua fereastră deschisă din vestul cerului. În ziua aceea, noaptea are unsprezece părți, iar ziua șapte părți. Soarele răsare în ziua aceea prin a doua fereastră deschisă și apune prin vest prin a doua fereastră deschisă și se întoarce spre est în prima fereastră deschisă timp de treizeci și una de dimineți și apune prin prima fereastră deschisă din vestul cerului. În ziua aceea, noaptea devine mai lungă și are dublul orelor de lumină. Noaptea are exact doisprezece părți, iar ziua șase părți. Soarele și-a încheiat ciclul și a traversat diviziunile orbitei sale și se întoarce din nou pe acele diviziuni ale orbitei sale și intră prin prima fereastră deschisă timp de treizeci de dimineți și apune în vest, opus acesteia. Noaptea a scăzut în lungime cu a noua parte, iar noaptea a devenit unsprezece părți, iar ziua a devenit șapte părți. Soarele s-a întors și a intrat prin a doua fereastră deschisă din est și se întoarce pe acele diviziuni ale orbitei sale timp de treizeci de dimineți, răsărind și apunând. În acea zi, noaptea scade în lungime. Noaptea are zece părți, iar ziua opt părți. În acea zi, soarele răsare prin acea fereastră deschisă și apune în vest, apoi se întoarce spre est și răsare prin a treia fereastră deschisă timp de treizeci și una de dimineți și apune în vestul cerului. Noaptea scade și are nouă părți, iar ziua nouă părți, iar noaptea este egală cu ziua. Anul are exact trei sute șaizeci și cinci de zile. Lungimea zilei și a nopții, și scurtimea zilei și a nopții apar prin cursul soarelui, pentru care se fac aceste distincții și sunt separate prin părți. Cursul soarelui face ca zilele să devină mai lungi zilnic, iar nopțile mai scurte în fiecare noapte pe părți. Apoi nopțile devin mai lungi și zilele mai scurte pe părți. Aceasta este legea (firii) și cursul soarelui și întoarcerea sa de fiecare dată când se întoarce. Ceea ce răsare și apune este marele astru și este numit Soarele (Shmsh) după înfățișarea sa, așa cum a poruncit Domnul. Pe măsură ce răsare, așa apune și nu descrește și nu se odihnește, ci aleargă zi și noapte, iar lumina sa este de șapte ori mai strălucitoare decât luna. De pe pământ și din ceea ce vede omul în ceea ce privește dimensiunea, acestea par egale.

© Biblioteca Spirituală

Luna şi cele douăzeci şi opt faze ale sale. Enoh încearcă să explice în limbaj antic orbita lunii care ne dă anul lunar...

Capitolul 73, versetele 1-8: Am văzut o altă lege (a naturii) care se referă la lumina mai mică numită Luna (în ebraică, Irch). Circumferinţa ei este ca circumferinţa părţii sale de cer, iar carul (orbita) în care călăreşte este condus de vânt, iar lumina îi este dată într-o măsură definită. Răsăritul şi apusul ei se schimbă în fiecare lună. Zilele ei corespund cu zilele şi nopţile soarelui. Când lumina ei este plină, aceasta reprezintă a şaptea parte din lumina soarelui. Ea răsare. Prima ei faţă la est apare în a treizecea dimineaţă şi în acea zi devine vizibilă şi constituie pentru voi prima fază a lunii, în a treizecea zi, împreună cu soarele în fereastra deschisă unde răsare soarele. O jumătate din ea se extinde cu o şaptea parte şi întreaga ei circumferinţă este goală, fără lumină, cu excepţia a o şaptea parte din a paisprezecea parte a luminii sale. Când primeşte o şaptea parte din jumătate din lumina sa, lumina ei reprezintă o şapte parte şi jumătate. Ea apune când răsare soarele; Ea răsare când apune soarele, răsărind şi apunând în direcţia opusă soarelui. În fiecare noapte primeşte jumătate dintr-o parte din lumina sa şi în acea noapte este începutul dimineţii sale - începutul zilei lunare, atunci este invizibilă datorită strălucirii soarelui. Ea răsare în noaptea următoare, exact a şaptea parte din lumina soarelui. Ea iese la iveală şi se retrage de la soarele care răsare şi în cele treisprezece nopţi rămase devine strălucitoare.

Capitolul 74, versetele 1-17: Am văzut un curs, o lege (a naturii) pentru lună şi cum, conform acestei legi, îşi îndeplineşte ea revoluţia lunară. Toate aceste lucruri mi le-a arătat Uriel, îngerul sfânt care este conducătorul tuturor luminilor din univers. Pe măsură ce mi-a arătat poziţiile lor, am scris poziţiile lor aşa cum mi le-a arătat el. Am scris lunile lor aşa cum erau şi aspectul luminilor lor până când s-au împlinit cincisprezece zile. În şapte părţi luna îşi îndeplineşte toată lumina în est şi în şapte părţi îşi îndeplineşte tot întunericul în vest. În anumite luni îşi schimbă apusurile. În anumite luni îşi urmează propriul curs particular (un fapt pe care oamenii de ştiinţă l-au descoperit abia recent), timp de două luni luna răsare şi apune odată cu soarele - în acele două ferestre deschise din mijloc, a treia şi a patra. Ea iese timp de şapte zile şi se întoarce şi se întoarce din nou prin fereastra deschisă unde răsare soarele şi îşi îndeplineşte toată lumina (luna plină), apoi se retrage de la soare şi în opt zile a şasea fereastră deschisă de unde iese soarele. Când soarele iese prin a patra fereastră deschisă, ea iese şapte zile până când iese prin a cincea fereastră deschisă şi se întoarce din nou în şapte zile în a patra fereastră deschisă şi îşi împlineşte din nou toată lumina. Se retrage şi intră în prima fereastră deschisă timp de opt zile. Se întoarce din nou în şapte zile în a patra fereastră deschisă de unde iese soarele. Astfel am văzut poziţiile lor - cum răsărea luna şi apunea soarele zi de zi, noapte de noapte. Dacă se adună cinci ani, soarele are un surplus de treizeci de zile şi toate zilele care i se acumulează pentru unul dintre aceşti cinci ani, când sunt plini, se ridică la 366 de zile (ceea ce numim an bisect). Surplusul soarelui şi al stelelor se ridică la şase zile. În cinci ani, şase zile în fiecare an ajung la treizeci de zile, iar luna cade în urma soarelui şi a stelelor cu un număr de treizeci de zile (ceea ce numim „lună albastră"). Soarele şi stelele aduc exact toţi anii, astfel încât nu îşi avansează sau întârzie poziţia cu o singură zi, ci completează anii cu o sincronizare perfectă în 365 de zile. În trei ani solari sunt 1.095 de zile. În cinci ani sunt 1.825 de zile. În opt ani sunt 2.920 de zile. Numai Luna are 1.062 de zile în trei ani. În cinci ani are 1.770 de zile, deci este în urmă cu cincizeci şi cinci de zile. Luna are 2.832 de zile în opt ani, deci este în urmă cu optzeci şi opt de zile. Anul este completat cu precizie pentru a se conforma staţiilor lumii (orbita Pământului) şi staţiilor (anii solari) ale soarelui.

Capitolul 75, versetele 1-9: Conducătorii miilor de îngeri sfinţi care sunt puşi peste întreaga creaţie şi peste toate stelele, au de-a face şi cu cele patru zile suplimentare, fiind inseparabile de slujba lor conform calculului anului solar. Aceşti îngeri sfinţi slujesc în cele patru zile care nu sunt incluse în calculul anului (ceea ce numim calendar). Din cauza acelor patru zile, oamenii greşesc şi păcătuiesc (mulţi oameni sunt afectaţi de atracţia lunii pline), căci soarele şi luna slujesc cu adevărat pe orbita lumii - unul în prima fereastră deschisă, unul în a treia fereastră

© Biblioteca Spirituală

deschisă a cerului, unul în a patra fereastră deschisă şi unul în a şasea fereastră deschisă, iar exactitatea anului se realizează prin cele trei sute şaizeci şi cinci de staţii separate ale sale (orbitele pământului în jurul soarelui). Cât despre semne, anotimpuri, ani şi zile (Geneza 1:14), mi le-a arătat îngerul sfânt Uriel, pe care Domnul Slavei l-a pus peste soare, lună şi stelele cerurilor, în ceruri şi peste lume, pentru ca luminatorii să domnească peste faţa cerului şi să fie văzuţi pe pământ, ca să stăpânească ziua şi noaptea (Geneza 1:14-18). Toţi îngerii slujitori şi alte creaturi sfinte (2 Regi 2:11) îşi fac revoluţia în toate carele cerului (Psalmul 104:3). În mod similar, mi-a arătat Uriel douăsprezece uşi, deschise în circumferinţa carului soarelui din cer, prin care ies razele soarelui (Habacuc 3:4). Din raze, căldura este difuzată peste pământ atunci când acestea sunt deschise la anotimpul lor hotărât. Vânturile şi îngerul sfânt aşezat peste rouă, când acestea sunt deschise, stau deschise în ceruri la capete. Cât despre cele douăsprezece ferestre deschise din cer, la marginile pământului, prin care ies soarele, luna şi stelele şi toate lucrările cerului la răsărit şi la apus, există multe ferestre deschise la stânga şi la dreapta lor. O fereastră, la timpul hotărât, produce căldură, corespunzătoare, aşa cum fac acestea, acelor uşi de unde ies stelele aşa cum le-a poruncit Dumnezeu şi unde apun în funcţie de numărul lor. Am văzut planetele cerului alergând peste lume deasupra acelor căi care orbitează stelele care nu apun niciodată (unele planete au propriile lor luni care reflectă lumina soarelui şi par să „nu apună niciodată"). Una este mai mare decât toate celelalte şi aceasta (Jupiter) este cea care îşi face cursul peste întreaga lume.

Enoh îi arată lui Metusala cele douăsprezece vânturi şi ferestrele lor deschise...

Capitolul 76, versetele 1-14: La marginile pământului am văzut douăsprezece ferestre deschise (Apocalipsa 21:12 şi 14) de unde ies vânturile şi bat peste pământ. Trei dintre ele sunt deschise spre faţa de răsărit a cerului, trei spre apus, trei spre sudul cerului şi trei spre nord. Prin patru dintre acestea vin vânturi de binecuvântare şi de prosperitate. Din opt vinturi dăunătoare şi, când sunt trimise, aduc nimicire peste tot pământul şi peste mări, peste toţi cei ce locuiesc pe pământ şi peste tot ce este în mare şi pe uscat. Primul vânt dintre aceste douăsprezece ferestre deschise, numit vântul de răsărit, iese prin prima fereastră deschisă, care este spre răsărit, înclinându-se spre sud. Din ea ies pustiire, secetă, căldură şi nimicire. Prin a doua fereastră deschisă din mijloc vine ceea ce este potrivit, şi din ea vine ploaia, roua, rodirea şi prosperitatea. Prin a treia fereastră deschisă, care este întinsă spre nord, vine frigul şi seceta. După acestea ies vânturile de sud prin trei ferestre deschise; Prin prima fereastră deschisă dintre ele, înclinată spre est, iese un vânt fierbinte. Prin fereastra deschisă din mijloc, de lângă aceasta, ies mirosuri parfumate, rouă, ploaie, prosperitate şi sănătate. Prin a treia fereastră deschisă, situată spre vest, ies rouă, ploaie, lăcuste şi pustiire. După acestea vin vânturile de nord; din a şaptea fereastră deschisă, din est, vin rouă, ploaie, lăcuste şi pustiire. Din fereastra deschisă din mijloc vin, în direcţie directă, sănătate, ploaie, rouă şi prosperitate. Prin a treia fereastră deschisă, din vest, vin nori, brumă, zăpadă, ploaie, rouă şi lăcuste. După acestea sunt vânturile de vest, prin prima fereastră deschisă, adiacentă nordului, ies rouă, brumă, frigul, zăpada şi gerul. Din fereastra deschisă din mijloc ies rouă, ploaie, prosperitate şi binecuvântare. Prin ultima fereastră deschisă, care se învecinează cu sudul, ies secetă, pustiire, ardere şi distrugere. Cele douăsprezece ferestre deschise ale celor patru colţuri ale cerurilor sunt astfel completate, toate legile lor (ale naturii), toate plăgile lor, toate binefacerile lor ţi le-am arătat, dragul meu fiu, Metusala.

Cele patru colţuri ale pământului, cei şapte munţi, cele şapte râuri şi mările...

Capitolul 77, versetele 1-16: Prima parte a pământului se numeşte est, deoarece este prima. A doua parte este sudul, deoarece Cel Preaînalt va coborî acolo, da, într-un sens special, Cel care este binecuvântat în veci (Fiul) va coborî acolo. Partea de vest este numită „Cel Micşorat" deoarece toate luminile cerurilor scad şi coboară acolo, astfel încât timpul, adică zilele, anotimpurile şi anii trec. A patra parte este nordul şi este împărţită în trei părţi. Prima parte este pentru locuinţa oamenilor. A doua parte conţine mările de apă, abisurile, pădurile, râurile,

© Biblioteca Spirituală

întunericul şi norii. A treia parte conţine Grădina Dreptăţii. Am văzut şapte munţi înalţi, mai înalţi decât toţi ceilalţi munţi de pe pământ, şi din munţi iese brumă, zăpadă şi gheaţă. Am văzut şapte râuri pe pământ, mai mari decât toate celelalte râuri (Nilul şi afluenţii săi). Un râu care vine din vest (Strâmtoarea Gibraltarului) îşi varsă apele în Marea cea Mare (Marea Mediterană, Numeri 34:6). Două râuri (Tigrul numit odinioară Hiddekel şi Eufratul, Geneza 2:14) vin din nord la mare şi îşi varsă apele în Marea Eritreea (Oceanul Indian) la est. Celelalte patru râuri ies la iveală pe partea de nord în propriile mări; două dintre ele în Marea Eritreea şi două în Marea Mare şi se varsă acolo. Am văzut şapte insule mari în mare şi pe continent. Am văzut două în (ataşate de) continent (Italia şi Grecia) şi cinci în Marea Mare (Cipru, Creta, Sicilia, Malta şi Sardinia).

Capitolul 78, versetele 1-16: Numele sfinţilor îngeri care se ocupă de soare sunt primul, Orjares şi al doilea, Tomas. Luna are patru îngeri. Primul nume este Asonja, al doilea Ebla, al treilea Benase şi al patrulea Erae. Aceştia sunt cei doi mari luminatori. Circumferinţa lor este ca circumferinţa părţii lor de cer, iar dimensiunea circumferinţei pare a fi ambele similare, din ceea ce vede omul de pe pământ. În circumferinţa soarelui există şapte porţiuni de lumină care i se adaugă mai mult decât luna, făcând soarele de şapte ori mai strălucitor decât o lună plină. Într-o măsură definită, lumina este transferată (reflectată de soare) până când a şaptea porţiune a soarelui este epuizată. Ei apun şi intră prin ferestrele deschise de la vest şi îşi fac revoluţia spre nord şi vin prin ferestrele deschise de la est pe faţa cerului. Când răsare luna, o a paisprezecea parte apare pe cer şi lumina devine plină în ea. În a paisprezecea zi, ea îşi împlineşte lumina şi cincisprezece părţi de lumină sunt transferate (reflectate) către ea până în a cincisprezecea zi, când lumina ei este împlinită, conform semnului (anotimpului) anului şi ea devine cincisprezece părţi, iar luna creşte prin adăugarea unei a paisprezecea părţi. După ce este lună plină, începe să scadă. Scăderea luminii lunii scade în prima zi (douăzeci şi patru de ore) la paisprezece părţi din lumina ei, în a doua zi la treisprezece părţi de lumină, în a treia zi la doisprezece părţi de lumină, în a patra zi la unsprezece părţi de lumină, în a cincea zi la zece părţi de lumină, în a şasea zi la nouă părţi de lumină, în a şaptea zi la opt părţi de lumină, în a opta zi la şapte părţi de lumină, în a noua zi la şase părţi de lumină, în a zecea zi la cinci părţi de lumină, în a unsprezecea zi la patru părţi de lumină, în a douăsprezecea zi la trei părţi de lumină, în a treisprezecea zi la două părţi de lumină, în a paisprezecea zi la jumătate de şeptime, apoi toată lumina ei rămasă dispare complet în a cincisprezecea zi. Unele luni au douăzeci şi nouă de zile, iar o dată, douăzeci şi opt. Uriel mi-a arătat o altă lege (divină). Când lumina este transferată (reflectată pe) lună şi pe ce parte soarele o transferă către ea. În tot timpul în care luna creşte în lumina ei, ea transferă mai multă lumină către ea însăşi atunci când este opusă soarelui timp de paisprezece zile. Când este iluminată în întregime, lumina ei este realizată din plin pe ceruri. În prima zi este numită lună nouă, deoarece în acea zi lumina răsare asupra ei. Devine lună plină exact în ziua în care soarele apune la vest şi dinspre est răsare noaptea, iar luna străluceşte toată noaptea până când soarele răsare în faţa ei şi luna este văzută în faţa soarelui. Pe partea în care iese lumina lunii, acolo din nou ea scade până când toată lumina dispare şi toate zilele lunii se termină, iar circumferinţa ei este goală, lipsită de lumină. În trei luni, ea formează treizeci de zile, iar la timpul ei propriu formează trei luni de câte douăzeci şi nouă de zile fiecare, apoi îşi împlineşte descreşterea în prima perioadă de timp (orbită) şi în prima fereastră deschisă timp de o sută şaptezeci şi şapte de zile. În timpul ieşirii sale, ea apare timp de trei luni de câte treizeci de zile fiecare şi timp de trei luni de câte douăzeci şi nouă de zile fiecare. Noaptea, ea apare ca un om („faţa" bărbatului pe suprafaţa lunii) timp de douăzeci de zile de fiecare dată, iar ziua, ea apare ca cerurile şi nu există nimic altceva în ea decât lumina ei slabă.

Capitolul 79, versetele 1-3: Acum, fiul meu, Metusala, ţi-am arătat toate lucrurile şi legea tuturor stelelor cerurilor este împlinită. El mi-a arătat toate legile acestora pentru fiecare zi, pentru fiecare anotimp de domnie, pentru fiecare an, pentru ieşirea lui şi ordinea prescrisă pentru fiecare lună, fiecare săptămână şi descreşterea luminii lunii care are loc în a şasea fereastră deschisă, căci în această a şasea fereastră deschisă se împlineşte lumina ei şi după aceea este începutul descreşterii. Descreşterea are loc în prima fereastră deschisă în anotimpul ei până când se împlinesc o sută şaptezeci şi şapte de zile, socotite conform a douăzeci şi cinci de săptămâni şi

© Biblioteca Spirituală

două zile. Ea este în urma soarelui şi a ordinii stelelor cu exact cinci zile în cursul unei perioade (orbită), când acest loc pe care îl vezi a fost traversat. Aceasta este imaginea şi schiţa fiecărui luminator Uriel, arhanghelul, care este conducătorul lor, pe care mi-a arătat-o.

Capitolul 80: În zilele acelea, arhanghelul Uriel mi-a zis: „Iată, ţi-am arătat toate lucrurile, Enoh, şi ţi-am descoperit toate, ca să vezi soarele acesta, luna aceasta, îngerii conducători ai stelelor cerului (planetelor) şi pe toţi cei ce le îndreaptă, sarcinile lor, vremurile şi plecările lor." (Evrei 11:3)

Perversiunea modelelor meteorologice, a soarelui, lunii şi stelelor din cauza păcatului omenirii...

Capitolul 81, versetele 1-8: Zilele şi anii păcătoşilor se vor scurta. (Înainte de potopul lui Noe, oamenii trăiau sute de ani, dar din cauza păcatului, vieţile au fost scurtate drastic. Metusala a trăit nouă sute şaizeci şi nouă de ani, Geneza 5:27 – cu doar treizeci şi unu de ani mai puţin de o mie de ani şi a murit în acelaşi an în care a venit potopul. În schimb, speranţa medie de viaţă după potop a devenit de aproximativ şaptezeci de ani, Psalmul 90:10. Isus a spus că zilele se vor scurta şi mai mult, Matei 24:22.) Urmaşii lor vor întârzia pe pământurile şi câmpurile lor şi toate lucrurile de pe pământ se vor schimba şi nu vor apărea la timpul lor corect. Ploaia va fi reţinută, iar cerul o va reţine (1 Regi 8:35; 17:1 şi 7; Apocalipsa 11:6). În acele vremuri, roadele pământului vor fi întârziate şi nu vor creşte la timpul lor corect, iar rodul pomilor va fi reţinut la timpul lor (Deuteronom 11:17). Luna îşi va schimba rânduiala şi nu va apărea la timpul ei potrivit. În acele zile, soarele va fi văzut şi va călători seara pe la extremitatea marii orbite din vest şi va străluci mai puternic decât este în conformitate cu rânduiala luminii (Isaia 30:26). Multe dintre stele (planete) vor încălca ordinea prescrisă şi acestea îşi vor schimba orbitele şi sarcinile şi nu vor apărea la anotimpurile prescrise lor. Întreaga ordine şi scopul stelelor (planetelor) vor fi ascunse de păcătoşi şi gândurile celor de pe pământ se vor rătăci cu privire la ele şi se vor schimba de la toate căile lor originale (Coloseni 2:8). Da, păcătoşii se vor rătăci şi îi vor lua drept zei şi li se vor închina, astfel încât răul se va înmulţi asupra lor şi pedeapsa va veni asupra lor pentru a-i distruge pe toţi (Deuteronom 17:3).

Cu un an înainte ca Enoh să fie luat de pe pământ. Table cereşti scrise de Dumnezeu şi misiunea divină a lui Enoh de a învăţa generaţiile viitoare despre Dumnezeul nostru Creator...

Capitolul 81, versetele 1-10: Dumnezeu mi-a zis: „Uită-te, Enoh, la aceste table cereşti (Exodul 31:18; 32:15) şi citeşte ce este scris pe ele şi notează fiecare fapt în parte." Am observat tablele cereşti şi am citit tot ce este scris pe ele şi am înţeles totul. Am citit cartea tuturor faptelor omenirii şi a tuturor copiilor trupului care vor fi vreodată pe pământ până în generaţiile cele mai îndepărtate (Apocalipsa 20:12). L-am binecuvântat pe Marele Domn şi Împărat al Slavei pentru totdeauna, pentru că El a creat toate lucrările lumii şi L-am preamărit pe Domnul datorită răbdării Sale (Romani 2:4) şi L-am binecuvântat din cauza copiilor oamenilor (Romani 9:22). După aceea am zis: „Ferice de omul care moare în dreptate şi bunătate (Numeri 23:10), despre care nu este scrisă nicio carte de nelegiuire şi împotriva căruia nu se va găsi nicio zi a judecăţii" (Romani 4:7). Acei şapte îngeri sfinţi m-au aşezat pe pământ înaintea uşii casei mele şi mi-au spus: „Vă vesteşte totul fiului tău, Metusala, şi arată tuturor copiilor tăi că nicio carne nu este neprihănită înaintea Domnului (Romani 3:10), căci El este Creatorul lor. Într-un an te vom lăsa cu fiul tău, Metusala, până când vei da ultimele tale porunci, ca să poţi învăţa (tot ce i-a revelat Dumnezeu) pe toţi copiii tăi (toţi urmaşii lui Enoh) şi să le consemnezi totul. Mărturiseşte tuturor copiilor tăi (nepoţilor şi tuturor urmaşilor lui) şi în al doilea an sfinţii îngeri te vor lua din mijlocul lor (al familiei). Inima ta să fie tare, căci cel bun va vesti neprihănirea celui bun. Cei drepţi se vor bucura împreună cu cei drepţi şi se vor felicita unii pe alţii. Păcătoşii vor muri împreună cu păcătoşii, iar apostatul se va prăbuşi împreună cu apostatul. Cei care practică neprihănirea vor muri din cauza faptelor rele ale

© Biblioteca Spirituală

omenirii şi vor fi luaţi din cauza faptelor celor nelegiuiţi." Apoi sfinţii îngeri au încetat să-mi mai vorbească şi m-am dus la poporul meu (familia mea), binecuvântându-L pe Domnul întregii lumi.

Misiunea dată lui Enoh de a-şi învăţa copiii despre lucrurile Domnului. Cele patru zile calendaristice suplimentare. Stelele care conduc lunile şi anotimpurile...

Capitolul 82, versetele 1-20: Acum, fiul meu, Metusala, ţi-am povestit şi ţi-am scris toate aceste lucruri şi ţi-am descoperit tot ce am văzut şi am învăţat. Ţi-am dat cărţi despre toate aceste lucruri, aşa că păzeşte cărţile, fiul meu, Metusala, păzeşte cărţile din mâna tatălui tău şi vezi să le dai tuturor generaţiilor lumii. Ţi-am dat înţelepciune ţie şi copiilor tăi, copiilor tăi (descendenţilor) care ţi se vor naşte, ca să o poată transmite copiilor lor din generaţie în generaţie. (Psalmul 78:6) Această înţelepciune va trece prin gândurile lor şi cei ce o înţeleg nu vor dormi (nu fiţi leneşi, 1 Tesaloniceni 5:6), ci vor asculta cu urechea (spirituală) (Matei 13:16) pentru ca să poată învăţa această înţelepciune şi ea va fi plăcută celor ce „mănâncă" din ea mai mult decât o mâncare bună (Deuteronom 8:3; Matei 4:4). Ferice de toţi cei drepţi (Matei 5:6 şi 10). Fericiţi sunt toţi cei ce umblă pe calea dreptăţii şi nu păcătuiesc ca păcătoşii. La socoteala tuturor zilelor păcătoşilor în care soarele străbate cerurile, intrând şi ieşind pe ferestrele deschise timp de treizeci de zile cu căpeteniile (conducătorii) miilor din rândurile stelelor, împreună cu cele patru zile suplimentare care împart cele patru anotimpuri ale anului, care îi conduc şi intră cu ei timp de patru zile. Datorită celor patru zile suplimentare, oamenii vor greşi şi nu le vor socoti în întregul calcul al anului (când scriu calendarul), da, oamenii vor greşi şi nu vor recunoaşte cu exactitate cele patru zile suplimentare. (Notă: de când Enoh a scris aceasta, atât calendarul ebraic, cât şi cel neamurilor au fost calculate cu exactitate.) Zilele suplimentare aparţin calculului anului şi sunt cu adevărat înregistrate (în calendar) pentru totdeauna, una în prima fereastră deschisă şi una în a treia; una în a patra fereastră deschisă şi una în a şasea, iar anul este completat în trei sute şaizeci şi cinci de zile. Socoteala zilelor este exactă şi calculul înregistrat este exact pentru soare, lună, stele, luni, sărbători, ani şi zile, aşa cum mi-a arătat şi mi-a descoperit Uriel, căruia Domnul întregii creaţii a lumii i-a supus oştirea cerurilor. El are putere peste noapte şi zi în ceruri, ca să lumineze oamenii cu Lumina lui Dumnezeu (Apocalipsa 22:5) şi soarele, luna, stelele şi toate puterile cerurilor care se învârt în orbitele lor circulare.

Acestea sunt ordinea stelelor aşezate la locurile lor şi în anotimpurile, festivalurile şi lunile lor. Acestea sunt numele celor care le conduc, care veghează ca ele să intre la timpurile lor corecte, în ordinele lor, în anotimpurile lor, în lunile lor, în perioadele lor de stăpânire şi în poziţiile lor corecte. Cei patru conducători care împart cele patru anotimpuri ale anului intră primii. După ei, cei doisprezece conducători ai ordinelor care împart lunile. Apoi, pentru cele trei sute şaizeci de zile, există conducători peste mii care împart zilele şi pentru cele patru zile suplimentare, fiecare în spatele unei orbite şi există conducătorii care împart cele patru anotimpuri ale anului, aşa cum a rânduit Dumnezeu. Numele unora dintre conducători sunt Milkiel, Helemmelek, Melejal, Narel, Berkael, Zelebsel, Gidaijal, Ke'el, He'el, Asfael, iar cei care îi conduc sunt Adnarel, Ijasusael şi Elomeel. Aceşti trei îi urmează pe liderii superiori ai ordinelor şi există încă un lider superior, Melkejal, care supraveghează cei trei lideri ai ordinelor, care apoi supraveghează aceşti lideri ai orbitelor care împart cele patru anotimpuri ale anului. Un alt lider care domneşte peste o mie în timpul iernii se numeşte Hilujaseph. La începutul anului, Melkejal se ridică primul şi conduce îngerul sfânt numit Tamaini, care este îngerul care veghează asupra soarelui. Toate zilele stăpânirii sale cât timp domneşte sunt de nouăzeci şi una de zile (în timpul primăverii). Acestea sunt semnele zilelor care pot fi văzute pe pământ în timpul zilelor stăpânirii sale de sudoare, căldură şi vreme calmă. Toţi pomii dau roade şi toţi pomii produc frunze. Există recolta de grâu. Florile de trandafir şi toate florile din câmp înfloresc. Pomii din sezonul de iarnă se ofilesc. Helemmelek, cel poreclit „Soarele strălucitor", domneşte în lumina sa timp de nouăzeci şi una de zile. Acestea sunt semnele domniei sale pe pământ (în timpul verii): căldură strălucitoare şi uscăciune. Pomii îşi coc fructele şi le produc coapte şi gata. Roadele pământului sunt adunate, tot ce este în câmpuri şi în teasc. Oile şi alte animale se împerechează şi rămân însărcinate. Aceste

© Biblioteca Spirituală

lucruri se întâmplă în zilele stăpânirii lui Helemelec.

Prima viziune a lui Enoh despre potop…

Capitolul 83, versetele 1-11: Enoh a zis: „Acum, fiul meu, Metusala, îţi voi arăta toate viziunile pe care le-am avut, povestindu-le înaintea ta. Am avut două viziuni înainte de a-mi lua o soţie. O viziune a fost complet diferită de cealaltă. Prima viziune pe care am avut-o a fost când învăţam să scriu. A doua viziune a fost înainte să o iau pe mama ta (Edna) de soţie. Am avut o viziune teribilă şi m-am rugat Domnului cu privire la ea. Mă culcasem în casa bunicului meu, Mahalalel, când am văzut într-o viziune cum cerurile s-au prăbuşit şi au fost luate şi au căzut pe pământ. Când cerurile s-au prăbuşit pe pământ, am văzut cum pământul a fost înghiţit de un mare abis (potopul lui Noe) şi munţii au fost suspendaţi peste munţi, dealuri s-au prăbuşit peste dealuri şi copaci înalţi au fost rupţi din rădăcinile lor şi au fost aruncaţi şi s-au scufundat în abis. Atunci un cuvânt mi-a căzut în gură şi mi-am ridicat glasul să strig tare: „Pământul este distrus!" Bunicul meu, Mahalalel, m-a trezit în timp ce stăteam întins lângă el şi m-a întrebat: „De ce plângi aşa, fiule? De ce te tânguieşti aşa?" I-am povestit întreaga viziune pe care o avusesem, iar el mi-a spus: „Un lucru teribil ai văzut, fiule, şi de o mare importanţă este visul/viziunea ta cu privire la secretele tuturor păcatelor pământului. Trebuie să se scufunde în abis şi să fie distrus cu o mare distrugere. Acum, fiule, ridică-te şi roagă-te Domnului Gloriei, din moment ce eşti credincios, ca să rămână o rămăşiţă pe pământ şi ca El să nu distrugă întregul pământ. Fiule, din cer toate acestea vor veni peste tot pământul şi pe tot pământul va fi o mare distrugere." După aceea, m-am ridicat şi m-am rugat, am implorat şi L-am căutat pe Domnul şi am scris rugăciunea mea pentru generaţiile (viitoare) ale lumii şi îţi voi arăta totul, fiule, Metusala." După ce am ieşit şi am văzut cerurile şi soarele răsărind la est, luna apunând la vest, câteva stele şi întregul pământ şi tot ceea ce Dumnezeu crease şi cunoştea la început, atunci L-am binecuvântat pe Domnul Judecăţii şi L-am preamărit pentru că El a făcut soarele să iasă prin ferestrele răsăritului şi soarele s-a înălţat şi a răsărit pe faţa cerurilor şi a continuat să parcurgă orbita pe care i-o arătase Dumnezeu.

Capitolul 84, versetele 1-6: Mi-am ridicat mâinile în dreptate şi am binecuvântat pe Cel Sfânt şi Marele şi am vorbit cu suflarea gurii Mele şi cu limba trupului Meu, pe care Domnul a făcut-o pentru copiii trupului oamenilor, ca să poată vorbi. El le-a dat suflare, limbă şi gură, ca să poată vorbi. Aceasta este rugăciunea pe care am scris-o pentru generaţiile (viitoare) ale lumii. „Binecuvântat fii Tu, Doamne, Împărate, mare şi puternic în mărirea Ta. Domn al întregii creaţii a cerurilor. Împărat al împăraţilor (Apocalipsa 19:16) şi Dumnezeul întregii lumi. Puterea, împărăţia şi mărirea Ta dăinuie în veac şi în veac. Din neam în neam, stăpânirea Ta şi toate cerurile sunt scaunul Tău de domnie în veac şi tot pământul este aşternutul picioarelor Tale în veac şi în veac." (Isaia 66:1; Matei 5:35; Faptele Apostolilor 7:49). Tu ai creat şi Tu stăpâneşti toate lucrurile (Apocalipsa 4:11) şi nimic nu este prea greu pentru Tine (Ieremia 32:17). Înţelepciunea nu se depărtează de locul tronului Tău, nici nu se depărtează de prezenţa Ta. Tu ştii, vezi şi auzi toate, şi nimic nu este ascuns de Tine, căci Tu vezi toate (Isaia 40:27 şi 28). Acum, îngerii cerurilor Tale sunt vinovaţi de o mare greşeală şi îndură mânia Ta asupra trupului oamenilor până la marea Zi a Judecăţii (2 Petru 2:4). Acum, Dumnezeule, Doamne şi Mare Împărat, Te implor şi Te rog să-mi împlineşti rugăciunea, să-mi laşi urmaşi pe pământ şi să nu nimiceşti tot trupul omenirii şi să faci pământul fără locuitori, ca să fie o nimicire veşnică. Acum, Doamne, nimiceşte de pe pământ trupul care ţi-a stârnit mânia, ci trupul dreptăţii şi al neprihănirii, întăreşte-l ca o sămânţă veşnică (Yeshua) şi nu-Ţi ascunde faţa de rugăciunea robului Tău, Doamne."

A doua viziune a lui Enoh – istoria lumii până la întemeierea Împărăţiei mesianice…

Capitolul 85, versetele 1-9: După aceasta, am avut o altă vedenie/un vis şi îţi voi arăta tot visul, fiule. Enoh şi-a ridicat vocea şi i-a vorbit fiului său, Metusala. „Fiule , îţi voi vorbi. Ascultă cuvintele mele. Pleacă-ţi urechea la visul/viziunea tatălui tău. Înainte să o iau pe mama ta, Edna, am văzut într-o vedenie în timp ce stăteam întins în patul meu. Iată, un taur alb (Adam) a ieşit din

© Biblioteca Spirituală

pământ şi după el a ieşit o junincă (Eva), apoi a venit cu juninca, un taur negru (Cain) şi un taur roşu (Abel). Taurul negru (Cain) l-a împungut (ucis) pe cel roşu (Abel) şi l-a urmărit pe tot pământul până când nu am mai putut vedea taurul roşu. Taurul negru a crescut şi juninca a mers cu el. Am văzut mulţi boi (omenirea păcătoasă) ieşind din taurul negru şi toţi semănau cu el şi l-au urmat. Juninca (Eva) a plecat din faţa taurului negru ca să-l urmărească pe cel roşu (fiul ei, Abel), dar nu l-a putut găsi. Ea (Eva) s-a tânguit cu mare jale pentru el şi l-a căutat. M-am uitat până când taurul alb (Adam) a venit la ea şi a liniştit-o şi de atunci înainte, ea a strigat nu" „După aceea, ea a născut un alt taur alb (Set) şi după el a născut mulţi tauri şi vaci negre (Geneza 5:4). Am văzut în viziunea mea că viţelul alb a crescut şi s-a făcut un taur mare şi alb (Yeshua provenea din linia genealogică a lui Set) şi din el au ieşit mulţi tauri albi şi toţi semănau cu el. Au început să nască mult mai mulţi tauri albi care semănau cu ei, unul după altul, mulţi tauri albi (producând mulţi credincioşi devotaţi în Yeshua)."

Capitolul 86, versetele 1-6: Am avut din nou o vedenie cu ochii mei în timp ce dormeam. Am văzut cerul sus şi iată, o stea a căzut din cer (diavolul, Isaia 14:12; Luca 10:18). Ea s-a sculat şi a mâncat şi a păscut printre boi (a venit pe pământ). Am văzut boii mari şi negri (îngerii căzuţi) şi iată, toţi şi-au schimbat grajdurile, păşunile şi vitele şi au început să trăiască unii cu alţii (au părăsit domeniul lor ceresc şi au venit pe pământ, îndepărtându-se de părtăşia cu sfinţii îngeri pentru a trăi cu omenirea). Din nou am văzut în vedenie şi m-am uitat spre cer şi iată, am văzut multe stele coborând şi aruncându-se din cer la prima stea şi s-au transformat în tauri printre vite şi au păscut cu ele şi printre ele. M-am uitat la ei şi am văzut, şi iată că toţi şi-au scos organele genitale ca animalele şi au început să acopere (să violeze) vacile boilor. Toate au rămas însărcinate şi au născut elefanţi, cămile şi măgari (îngerii căzuţi au violat femeile de pe pământ, dând naştere unor nefilimi uriaşi, violenţi şi malefici, Geneza 6:1-4). Toţi boii (omenirea) se temeau de nefilimi şi erau îngroziţi de ei. Nefilimii au început să muşte cu dinţii şi să devoreze, să împungă cu coarnele. Ei (nefilimii) au început să devoreze acei boi (nefilimii au devenit mai târziu monştri şi canibali) şi iată că toţi copiii pământului au început să tremure şi să se cutremure înaintea lor şi să fugă de ei.

Capitolul 87, versetele 1-4: Am văzut din nou cum au început să se împungă unii pe alţii şi pământul a început să ţipe în hohote. Mi-am ridicat ochii spre cer şi am văzut într-o vedenie, iată că au ieşit din cer şapte fiinţe cereşti care erau ca nişte oameni albi (Daniel 8:15; 10:18). Patru au ieşit din cer, apoi trei cu ele. Acei trei care au venit ultimii m-au apucat de mână şi m-au luat din generaţiile pământului şi m-au înălţat într-un loc înalt şi mi-au arătat un turn ridicat sus deasupra pământului (Apocalipsa 11:12). Toate dealurile erau mai scunde decât turnul. Un înger mi-a spus: „Rămâi aici până când vei vedea tot ce li se întâmplă acelor Nefilimi, monştri, elefanţi, cămile, măgari, stele şi boi - toţi."

Capitolul 88, versetele 1-3: Am văzut pe unul dintre cei patru îngeri sfinţi care ieşiseră mai întâi şi a apucat prima stea care căzuse din cer (diavolul) şi a legat-o de mâini şi de picioare şi a aruncat-o în abis (Apocalipsa 20:1-3). Abisul era îngust şi adânc, oribil şi întunecat. Un înger sfânt a scos o sabie şi a dat-o acelor nefilimi, apoi au început să se lovească unii pe alţii şi tot pământul s-a cutremurat din cauza lor (Apocalipsa 6:12; 19:21). În timp ce priveam vedenia, iată că unul dintre îngerii sfinţi i-a lovit cu pietre din cer.

(Apocalipsa 16:21). Îngerul sfânt i-a adunat şi i-a luat pe toţi îngerii căzuţi ale căror organe genitale erau ca cele ale animalelor, i-a legat pe toţi de mâini şi de picioare şi i-a aruncat în abisul pământului (2 Petru 2:4; Iuda 1:6).

Potopul şi eliberarea lui Noe şi a familiei sale. Naşterea evreilor ...

Capitolul 89, versetele 1-77: Unul dintre cei patru îngeri sfinţi s-a dus la un taur alb (Noe) şi l-a instruit într-un secret fără ca acesta să se înspăimânte. S-a născut un taur alb (drept) şi a devenit un om al lui Dumnezeu. Şi-a construit un vas mare şi a locuit acolo. Trei tauri (cei trei fii ai lui Noe) şi patru vaci (soţia lui Noe şi cele trei nore) au locuit cu el în vasul acela şi au fost acoperite. Mi-am ridicat din nou ochii spre cer şi am văzut un acoperiş înalt cu şapte torenţi de

© Biblioteca Spirituală

apă (cascade). Acei torenţi curgeau cu multă apă într-o incintă (adâncurile oceanului). Am văzut din nou şi iată că nişte fântâni (Geneza 7:11) s-au deschis la suprafaţa acelei mari incinte şi apa a început să se umfle şi să se ridice la suprafaţă şi am privit acea incintă până când toată suprafaţa ei a fost acoperită cu apă (Geneza 7:19). Apa, întunericul şi ceaţa s-au mărit deasupra ei şi, în timp ce priveam înălţimea acelei ape, apa se ridicase deasupra înălţimii acelei împrejmuiri şi curgea peste acea împrejmuire, iar apa acoperea pământul (Geneza 7:20). Toate vitele din acea împrejmuire erau adunate până când am văzut cum s-au scufundat şi au fost înghiţite şi au pierit în acea apă. Vasul plutea pe apă, în timp ce toată omenirea şi nefilimii s-au scufundat la fund cu toate animalele, aşa că nu i-am mai putut vedea şi nu au putut scăpa, ci toţi au pierit şi s-au scufundat în adâncuri (Geneza 7:21-24). Am văzut în viziune până când acele torenţi de apă au fost îndepărtaţi de pe acel acoperiş înalt (de nor) şi prăpăstiile pământului au fost nivelate şi alte abisuri s-au deschis. Apa a început să se reverse în prăpăstii şi abisuri până când pământul a devenit din nou vizibil. Vasul s-a aşezat pe pământ. Întunericul s-a retras şi a apărut lumina. Taurul alb care devenise omul lui Dumnezeu (Noe) a ieşit din vas şi cei trei tauri ai săi cu el. Unul dintre cei trei tauri (Sem) era alb ca tatăl său. Unul era roşu ca sângele (Iafet) şi unul era negru (Ham), iar taurul alb (Sem) s-a despărţit de ei.

Versetul 10: Exodul... Animalele au început să nască fiare ale câmpului şi păsări, aşa că au apărut diferite specii de animale, păsări şi plante. Lei, tigri, lupi, hiene, vulpi, câini, mistreţi şi porci domestici, maimuţe, veverițe, şoimi, vulturi, zmeie, vulturi şi corbi, iar printre ei s-a născut un alt taur alb (drept) (Avraam). Au început să se muşte (să se lupte) unii cu alţii, dar taurul alb născut printre ei a născut un măgar sălbatic (Ismael) şi un alt taur alb cu el (Isaac). Măgarii sălbatici s-au înmulţit. Taurul alb (Isaac) a născut un mistreţ negru (Esau) şi o oaie albă (Iacov). Mistreţul a născut mulţi mistreţi (arabi), dar oaia a născut doisprezece oi (cele douăsprezece triburi ale lui Israel). Când acele doisprezece oi au crescut, au dat una dintre ele măgarilor (l-au vândut pe Iosif ismaeliţilor, Geneza 37:28). Acei măgari (ismaeliţi) au dat din nou oaia lupilor (egiptenilor, Geneza 37:36) şi acea oaie a crescut printre lupi. Domnul a adus cele unsprezece oi (din Canaan) să locuiască cu oile (în Egipt) şi să pască împreună printre lupi (Geneza capitolele 42-45). S-au înmulţit şi au devenit multe turme de oi (Exodul 1:9). Lupii au început să se teamă de ele şi le-au asuprit până când le-au distrus micuţii şi le-au aruncat puii într-un râu cu apă multă (Exodul 1:11-22). Acele oi au început să ţipe tare din cauza micuţilor lor şi să se plângă Domnului lor (Exodul 2:23-25). O oaie (Moise) care fusese salvată de lupi, a fugit şi a scăpat la măgarii sălbatici (Exodul 2:15). Am văzut oile şi cum se tânguiau şi plângeau şi L-au căutat pe Domnul lor cu toată puterea lor, până când Domnul oilor a coborât la glasul oilor din lăcaşul Său cel înalt şi a venit la ele şi le-a păscut. El a chemat oile care scăpaseră de lupi şi i-a vorbit despre lupi (Exodul 3:4), ca să le avertizeze să nu se atingă de oi (Exodul 3:6 până la 10). Oile (Moise) s-au dus la lupi (egiptenii) conform Cuvântului Domnului şi o altă oaie (Aaron) s-a întâlnit cu ea şi cei doi (Aaron şi Moise) au intrat împreună în adunarea acelor lupţi (Exodul 5:1) şi au vorbit cu ei, avertizându-i să nu se atingă de oi de atunci înainte. I-am văzut pe lupi şi cum asupreau oile cu puterea lor, iar oile au ţipat tare (Exodul 6:5). Domnul a venit la oi şi ele au început să lovească acei lupi, iar lupii au început să se tânguiască (Exodul 7:4 până la 12:30), dar oile s-au liniştit şi au încetat să mai ţipe. Am văzut oile până când au plecat dintre lupi (Exodul 12:31-39), dar ochii lupilor erau orbiţi şi acei lupi au plecat în urmărirea oilor cu toată puterea lor (Exodul 14:4-9). Domnul oilor Sale a mers cu ele ca şi Conducător al lor şi toate oile Sale L-au urmat. Faţa Lui era orbitoare, glorioasă şi înfricoşătoare de privit (Exodul 34:29-35). Lupii au început să urmărească oile până când au ajuns la o mare de apă (Exodul 14:9). Marea aceea s-a despărţit şi apa stătea de o parte şi de alta înaintea feţei lor, iar Domnul lor i-a condus şi S-a aşezat între ele şi lupi (Exodul 14:21 şi 22). Deoarece acei lupi nu au văzut oile, au pornit în mijlocul mării. Lupii au urmat oile şi lupii au fugit în mare. Când L-au văzut pe Domnul oilor, s-au întors să fugă dinaintea feţei Lui, dar marea s-a adunat şi a devenit aşa cum fusese creată, iar apa s-a umflat şi a crescut până a acoperit lupii. Am privit până când toţi lupii care au urmărit oile au pierit şi s-au înecat. (Exodul 14:23-31)

Versetul 28: *Legile lui Moise şi intrarea în Israel ... Oile au scăpat din apă şi au ieşit în pustie, unde nu era apă, nici hrană* (Exodul 15:22) *şi au început să-şi deschidă ochii şi să vadă*. L-am văzut

© Biblioteca Spirituală

pe Domnul oilor pascându-le, dându-le apă şi hrană, cu oaia cea mare (Moise) conducându-le (Exodul 15:27; 16:14). Oaia cea mare s-a suit pe vârful muntelui şi Domnul oilor le-a trimis Poruncile şi legământul (Exodul capitolele 20-23; 24:8). După aceea l-am văzut pe Domnul oilor Care stătea înaintea lor şi înfăţişarea Lui era mare, înfricoşătoare şi maiestuoasă (Exodul 24:10 şi 17) şi toate acele oi L-au văzut şi s-au înspăimântat înaintea feţei Lui. S-au temut şi au tremurat din cauza Lui şi au strigat către oaia cea mare (Moise) care era cu ele: „Nu putem sta înaintea Domnului nostru sau să-L privim!" (Exodul 20:18-20). Oaia cea mare s-a urcat din nou pe vârful muntelui (Exodul 24:15), dar oile de jos au început să fie orbite (spiritual) şi să se rătăcească de la calea pe care le-o arătase, dar oaia cea mare nu ştia (Exodul 32:1-8). Domnul oilor S-a mâniat nespus de tare împotriva lor şi, când oaia cea mare şi-a descoperit păcatul, a coborât de pe vârful muntelui şi a venit la oi şi a găsit că majoritatea dintre ele erau orbite (spiritual) şi căzuseră. Când oile au văzut mânia Domnului, s-au temut şi au tremurat de prezenţa Lui şi au dorit să se întoarcă la staulele (corturile lor). Oaia cea mare (Moise) a luat cu el alte oi (dreapte) şi a venit la oile care căzuseră şi a început să le junghie, iar oile s-au temut de prezenţa Lui şi astfel oaia cea mare a adus înapoi oile care căzuseră şi s-au întors la staulele lor (Exodul 32:9-28). În această viziune, am văzut cum capul oii a devenit un om al lui Dumnezeu şi a construit o casă (Cortul lui Moise) pentru Domnul oilor şi a aşezat toate oile în acea casă (Exodul 39:32, 42 şi 43). Am privit până când oaia (Aaron) care se întâlnise cu capul oii (Moise) care o conducea, a adormit.

(a murit, Deuteronom 10:6). Am vegheat până când toate oile au pierit şi cele mici s-au sculat în locul lor (Numeri 26:64 şi 65). Au ajuns la o păşune şi s-au apropiat de un râu cu apă (râul Iordan, Numeri 33:48). Apoi, căpetenia oilor, conducătorul lor (Moise), care devenise un om al lui Dumnezeu, s-a retras de la ele şi a adormit (a murit, Deuteronom 32:50; 34:5). Toate oile au plâns după el cu strigăte mari (Deuteronom 34:8). Am vegheat până când au încetat să mai plângă după căpetenia oilor şi au trecut râul cu apă (Iosua 1:1 şi 2). Două oi s-au sculat ca şi conducători (Iosua şi Caleb, Numeri 32:12) în locul celor doi (Moise şi Aaron) care le conduseseră şi adormiseră. Am vegheat până când oile au ajuns într-un loc bun (Israel), o ţară plăcută şi glorioasă şi am vegheat până când am văzut că acele oi erau săturate şi casa (Cortul) stătea printre ele în ţara plăcută.

Versetul 41: Regii lui Israel şi construirea templului... Uneori, ochii (spirituali) oilor se deschideau ca să-L vadă pe Domnul, iar alteori ochii lor erau orbiţi de păcat, până când o altă oaie se ridica să le conducă şi să le aducă înapoi, iar ochii lor se deschideau din nou. Câinii, vulpile şi mistreţii (descendenţii celei de-a doua soţii a lui Avraam, Chetura, Lot, Ismael şi Esau) au început să devoreze oile, până când Domnul oilor a ridicat un alt conducător, un berbec din mijlocul lor, care le conducea (Saul). Berbecul acela loveşte de ambele părţi, acei câini, vulpi şi mistreţi, până când îi nimicea pe toţi. O nouă oaie, ai cărei ochi s-au deschis (David), l-a văzut pe berbecul (Saul) care era printre oi, până când berbecul şi-a părăsit slava şi a început să-şi lovească propriile oi, să le calce în picioare şi să se comporte necuviincios. Domnul oilor a trimis mielul (David) la un alt miel (Samuel) şi l-a ridicat la rang de berbec şi conducător al oilor, în locul berbecului care îşi părăsise slava. Mielul (Samuel) s-a dus la celălalt miel (David) şi i-a vorbit singur, l-a ridicat la statutul de berbec şi l-a făcut prinţ şi conducător al oilor. În tot acest timp, acei câini au asuprit oile. Primul berbec (Saul) l-a urmărit pe al doilea berbec (David), aşa că al doilea berbec s-a ridicat şi a fugit dinaintea lui, iar eu am privit până când acei câini l-au doborât pe primul berbec (Saul a murit, 1 Samuel 20:1 până la 25:1). Al doilea berbec s-a ridicat şi a condus oile lui mici. Oile acelea au crescut şi s-au înmulţit, dar toţi câinii, vulpile şi mistreţii s-au temut şi au fugit dinaintea lui, iar berbecul acela a lovit şi a ucis fiarele sălbatice (filistenii, 1 Samuel 17:40 până la 51), iar acele fiare sălbatice nu au mai avut nicio putere asupra oilor şi nu le-au mai jefuit de nimic. Berbecul acela a născut multe oi şi a adormit (David a murit, 1 Cronici 29:28). O oaie mică (Solomon) a devenit berbec în locul lui şi el a devenit prinţ şi conducător al acelor oi. Acea casă (atât templul, cât şi casa istorică a lui David) a devenit mare şi largă şi a fost construită pentru oi (copiii lui Israel); un turn înalt şi măreţ (la figurat, Yeshua Mesia, 2 Samuel 22:3) a fost construit peste casă pentru Domnul oilor. Casa era scundă (cu un singur etaj), dar turnul era înalt şi măreţ, iar Domnul oilor stătea pe turn şi au oferit o masă plină înaintea Lui.

Versetul 51: Împărăţiile lui Israel şi Iuda şi distrugerea Ierusalimului... Am văzut din nou

© Biblioteca Spirituală

acele oi şi din nou s-au rătăcit şi şi-au părăsit casa. Domnul oilor a chemat unii (profeţi) dintre oi şi i-a trimis să vorbească oilor Sale, dar oile rătăcite au început să-i omoare (pe profeţi). Unul dintre ei (Ilie) a fost salvat şi nu a fost ucis şi a fugit în grabă şi a strigat tare pentru oi. Au căutat să-l omoare, dar Domnul oilor l-a salvat de oi şi l-a adus la mine şi l-a făcut să locuiască aici (2 Regi 2:11). Domnul a trimis multe alte oi (profeţi) să le depună mărturie şi să se plângă pentru ele. După aceea am văzut, când au părăsit casa Domnului şi Turnul Său (Mesia), că au căzut complet şi ochii lor au fost orbiţi. L-am văzut pe Domnul oilor şi cum

El a făcut multe măceluri printre ei, în turmele lor, până când acele oi au invitat la măcel şi I-au trădat locul. Le-a dat în mâinile (duşmanilor) lor, leilor, tigrilor, lupilor, hienelor, vulpilor, fiarelor sălbatice şi toate acele fiare sălbatice au început să sfâşie acele oi în bucăţi. L-am văzut pe Dumnezeu părăsind casa lor (templul) şi turnul lor (relaţia lor cu El) şi le-a dat pe toate în mâinile fiarelor ca să le sfâşie şi să le devoreze. Am început să strig cu toată puterea mea, să implor Domnul oilor, să-I spun părerea cu privire la oi, văzând că erau devorate de toate fiarele sălbatice, dar El a rămas nemişcat, deşi a văzut şi s-a bucurat (Ezechiel 8:18; 9:5 şi 6), văzând că erau devorate, înghiţite şi jefuite şi le-a lăsat să fie devorate de mâna tuturor fiarelor sălbatice. A chemat şaptezeci de păstori (Ezechiel 8:11) şi le-a dat oile ca să le pască. El le-a vorbit păstorilor şi tovarăşilor lor, spunând: „Fiecare dintre voi să pască oile şi tot ce vă voi porunci, aceea să faceţi. Vi le voi da numărate şi vă voi spune care dintre ele trebuie nimicite, iar voi le veţi nimici." Dumnezeu a dat oile păstorilor. Dumnezeu a chemat pe un alt om (un scrib îngeresc) şi i-a vorbit, zicând: „Urmăreşte şi ia aminte la tot ce fac păstorii oilor acelea, căci vor distruge mai multe decât le-am poruncit. Fiecare exces şi distrugere care va fi făcută de păstori, înregistrează câţi distrug după porunca Mea şi câţi după propriul lor impuls. Înregistrează împotriva fiecărui păstor în parte toată distrugerea pe care o face, apoi citeşte-Mi pe rând, câţi distrug şi câţi lasă spre distrugere. Atunci voi avea aceasta ca mărturie împotriva lor şi voi cunoaşte fiecare faptă a păstorilor, ca să pot înţelege şi să văd ce fac şi dacă respectă sau nu porunca pe care le-am dat-o. Păstorii nu vor şti şi tu nu le vei declara şi nici nu-i vei mustra, ci doar înregistrează împotriva fiecărui individ toată distrugerea pe care o fac păstorii, fiecare la vremea lui şi pune totul înaintea Mea." Am privit până când acei păstori au păscut la vremea lor şi au început să ucidă şi să distrugă mai mult decât li s-a spus şi au dat acele oi în mâinile duşmanilor lor. Fiarele (duşmanii) au mâncat şi au devorat cea mai mare parte a acelor oi. Au ars Turnul (la figurat, Mesia) şi au demolat casa (templul). M-am întristat foarte tare din cauza Turnului, pentru că casa oilor a fost demolată şi după aceea nu am putut vedea dacă acele oi au reintrat în casă. Păstorii şi tovarăşii lor au dat acele oi tuturor fiarelor sălbatice ca să le devoreze şi fiecare a primit un număr definit. Cărturarul a scris într-o carte câte oi a distrus fiecare păstor. Fiecare păstor a ucis şi a distrus mult mai multe decât era prescris. Am început să plâng şi să mă tânguiesc din cauza acelor oi. În viziune l-am văzut pe cărturar cum a notat fiecare oaie care a fost distrusă de acei păstori, zi de zi, şi a dus cartea sus şi a pus-o jos şi a arătat întreaga carte Domnului oilor - tot ce făcuseră, tot ce pierduse fiecare păstor şi tot ce dăduseră spre distrugere. Cartea a fost citită înaintea Domnului oilor şi El a luat cartea din mâna cărturarului, a citit-o, a pecetluit-o şi a pus-o jos (Isaia 29:11).

Versetul 72: Întoarcerea evreilor din captivitate. De la Cirus la Alexandru cel Mare... Am văzut cum păstorii le-au păscut timp de douăsprezece ore (ani) şi iată, trei dintre acele oi s-au întors, au venit şi au intrat din nou şi au început să construiască tot ce căzuse din casă (templu, Ezra, Neemia şi Hanani, Cărţile lui Ezra şi Neemia), dar mistreţii au încercat să-i împiedice, dar nu au putut. Au început să construiască ca mai înainte şi au reparat turnul şi a fost numit „Turnul Înalt". Au început din nou să pună o masă înaintea turnului, dar toată pâinea de pe ea era pângărită şi necurată. Atingând toate acestea, ochii acelor oi au fost orbiţi (spiritual) şi nu au mai văzut, şi ochii păstorilor la fel. Păstorii au dat oile în număr mare spre distrugere şi le-au călcat în picioare şi le-au devorat. Domnul oilor a rămas neclintit (Ieremia 13:14; 15:3) până când toate oile au fost împrăştiate pe pământ şi s-au amestecat cu animalele. Păstorii nu i-au salvat din mâinile duşmanilor lor. Cărturarul care a scris cartea a dus-o, a arătat-o şi a citit-o înaintea Domnului oilor şi L-a implorat pentru ei şi L-a căutat pentru ei în timp ce I-a arătat Domnului toate faptele păstorilor şi a depus mărturie înaintea Lui împotriva tuturor păstorilor. Cărturarul a luat cartea,

© Biblioteca Spirituală

a pus-o lângă Domnul şi a plecat.

De la Alexandru cel Mare la Imperiul Greco-Sirian, la Războiul Macabeilor...

Capitolele 90, versetele 1-42: Am privit până când, în acest fel, treizeci şi cinci de păstori au început să păşune oile şi şi-au încheiat fiecare perioadele de domnie alocate, la fel ca primul grup. Alţii au primit oile în mâinile lor pentru a le pasce pentru perioada lor, fiecare păstor la timpul său alocat. După aceea, am văzut în vedenia mea toate păsările cerului (un atac spiritual malefic) coborând; vulturi, vulturi, gaie şi corbi (Apocalipsa 19:17, 18 şi 21) şi au început să devoreze oile, să le scoată ochii şi să le devoreze carnea. Oile au ţipat pentru că carnea lor era devorată de păsări. Cât despre mine, m-am uitat şi m-am tânguit în somn pe păstorul acela care păştea oile. Am privit până când acele oi au fost devorate de câini, vulturi şi gaie şi nu au lăsat nici carne, nici piele, nici tendoane pe ele, până când nu le-au mai rămas decât oasele; apoi oasele lor au căzut la pământ şi oile s-au împuţinat (Mica 3:1-4). Am privit până când douăzeci şi trei au început să păşune şi şi-au încheiat perioadele de domnie de cincizeci şi opt de ori. Iată, acele oi albe au născut miei şi au început să-şi deschidă ochii (la păcatul lor) şi să vadă şi să strige avertizări către oi. Da, ei (profeţii) au strigat către ele, dar oile nu au ascultat ce le spuneau, ci erau extrem de surde (spiritual) şi ochii lor erau foarte orbiţi. Am văzut în viziune cum corbii au zburat peste miei şi au luat unul dintre miei şi au zdrobit oile în bucăţi şi le-au devorat. Am privit până când au crescut coarne pe miei, dar corbii şi-au doborât coarnele. Am privit până când a ieşit un corn mare pe una dintre acele oi (Iuda Macabee) şi ochii lor s-au deschis (la păcatul lor). S-a uitat la celelalte oi şi ochii lor s-au deschis şi a strigat către oi, iar berbecii au văzut şi toţi au alergat la ea. Toţi acei vulturi, corbi, corbi şi zmeie continuau să sfâşie oile şi să se năpustească asupra lor şi să le devoreze. Oile au rămas tăcute, dar berbecii s-au jelit şi au ţipat. Acei corbi s-au luptat şi s-au luptat cu berbecul cu cornul mare (Macabeul) şi au căutat să-i doboare cornul, dar nu au avut nicio putere asupra lui. Am privit până când au venit păstorii, vulturii, vulturii şi zmeie şi au strigat către corbi să frângă cornul berbecului. S-au luptat şi s-au luptat cu el, iar el s-a luptat cu ei şi a strigat după ajutorul său. Am privit până când scribul a scris numele păstorilor şi a dus cartea în prezenţa Domnului oilor. Domnul a venit şi scribul I-a arătat Domnului totul, apoi L-a ajutat pe berbecul cu cornul (Macabeul). Dumnezeu a coborât să ajute berbecul acela. Am privit până când Domnul oilor a venit la ei cu mânie şi toţi cei care L-au văzut au fugit şi toţi au căzut în umbrele Lui dinaintea feţei Lui. Toţi vulturii, vulturii, corbii şi zmeie s-au adunat şi au venit cu ei toate oile (pierdute) de pe câmp, da, toate s-au adunat şi s-au ajutat reciproc să frângă cornul berbecului. L-am văzut pe scrib, care a scris cartea după porunca Domnului, până când a deschis cartea referitoare la distrugerea pe care o făcuseră ultimii doisprezece păstori şi a arătat că distruseseră mult mai mult decât predecesorii lor, înaintea Domnului oilor. Am privit până când Domnul oilor a venit la ele şi a luat în mână toiagul mâniei Sale şi a lovit pământul, iar pământul s-a prăbuşit şi toate fiarele şi toate păsările cerului au căzut dintre acele oi şi au fost înghiţite de pământ şi acesta le-a acoperit. Am privit până când o sabie mare a fost dată oilor şi oile au biruit asupra tuturor fiarelor câmpului ca să le ucidă şi toţi duşmanii lor au fugit dinaintea feţei lor. (Notă: această victorie câştigată de evrei în Războiul Macabeilor din 167 î.Hr. a dus la Hanuka, noua Sărbătoare a Dedicării fiind formată pentru a marca ziua acelei mari victorii, Ioan 10:22.)

Versetul 20: Judecata asupra îngerilor căzuţi, a păstorilor răi şi a celor nedrepţi... Am privit până când s-a ridicat un tron în ţara plăcută (Israel) şi Domnul oilor S-a aşezat pe el, iar celălalt înger sfânt a luat cărţile pecetluite şi le-a deschis înaintea Domnului oilor (Daniel 7:10; Apocalipsa 20:12). Domnul i-a chemat pe acei primi şapte bărbaţi albi (sfinţi) şi a poruncit să fie aduşi înaintea Lui, începând cu prima stea care a condus calea (diavolul), apoi pe toţi îngerii căzuţi ale căror membre genitale erau ca cele ale cailor (ca mărime), iar oamenii albi i-au adus pe toţi înaintea Lui (1 Corinteni 6:3). Domnul i-a zis cărturarului, fiind unul dintre cei şapte sfinţi albi: „Ia pe acei şaptezeci de păstori cărora le-am dat oile şi care, luându-le pe cont propriu, au ucis mai mult decât le-am poruncit.” Iată, am văzut că cei şaptezeci de păstori erau toţi legaţi şi toţi stăteau înaintea Domnului. Judecata a fost ţinută mai întâi asupra îngerilor căzuţi. Ei au fost judecaţi şi găsiţi

© Biblioteca Spirituală

vinovaţi şi au mers la locul condamnării. Ei au fost aruncaţi într-un abis plin de foc şi flăcări, plin de stâlpi de foc (Apocalipsa 20:10). Acei şaptezeci de păstori au fost judecaţi şi găsiţi vinovaţi şi au fost aruncaţi în abisul de foc (Apocalipsa 20:15). Am văzut atunci cum un abis similar s-a deschis în mijlocul pământului, plin de foc şi au adus oile orbite (spiritual). Toţi au fost judecaţi şi găsiţi vinovaţi şi au fost aruncaţi în acest abis de foc şi au ars (Luca 16:23-31). Acest al doilea abis era la dreapta pământului. Am văzut acele oi arzând şi oasele lor arzând (Matei 10:28).

Versetul 28: Cerul cel nou, pământul cel nou, Ierusalimul cel nou, mântuirea neamurilor rămase, învierea celor drepţi şi Mesia. Enoh se trezeşte din somn şi plânge... M-am sculat să văd până când au distrus casa aceea veche (cerul cel vechi corupt) şi au luat toţi stâlpii, toate grinzile şi ornamentele „casei" au fost în acelaşi timp împăturite odată cu ea şi au luat-o şi au aşezat-o într-un loc în partea de sud a ţării. Am privit până când Domnul oilor a adus o casă nouă (cer nou, pământ nou, Isaia 66:22; Marcu 13:31; 2 Petru 3:13; Apocalipsa 21:1 până la 5) mai mare şi mai înaltă decât prima şi a aşezat-o în locul celei dintâi care fusese distrusă. Toţi stâlpii ei erau noi. Ornamentele ei erau noi şi mai mari decât cele ale primei „case", cea veche pe care o luase cu toate oile din ea. Am văzut toate oile (oamenii) care rămăseseră în urmă şi toate animalele de pe pământul (vechi) şi toate păsările cerului (toată făptura, Faptele Apostolilor 2:17), căzând la pământ şi aducând omagii acelor oi, făcând cereri şi ascultându-le în toate. Cei trei (îngeri sfinţi) care erau îmbrăcaţi în alb (Apocalipsa 3:4, 5 şi 18; 19:14) şi care mă apucaseră de mână, care mă ridicaseră mai înainte, şi mâna berbecului apucându-mă şi ea, m-au ridicat şi m-au pus jos în mijlocul acelor oi (drepte) înainte de judecată. Acele oi erau toate albe şi lâna lor era abundentă şi curată. Toată răutatea fusese distrusă şi risipită. Toate fiarele câmpului şi toate păsările cerului s-au adunat în noua casă (ceruri) şi Domnul oilor s-a bucurat cu mare bucurie pentru că toţi erau drepţi şi se întorseseră în casa Lui (Luca 15:6, 7 şi 10; Ioan 14:2). Am văzut cum şi-au pus jos sabia, care fusese dată oilor, şi au adus-o înapoi în casă, şi casa a fost pecetluită înaintea prezenţei Domnului (Isaia 2:4; Mica 4:3). Toate oile (drepte) au fost invitate în casa lui Dumnezeu, dar ea nu le-a ţinut. Ochii tuturor s-au deschis şi au văzut dreptatea şi nu a fost niciunul dintre ei care să nu vadă. Am văzut că acea casă era mare, largă şi foarte plină. Am văzut că s-a născut un taur alb (Yeshua) cu coarne mari (putere) şi toate fiarele câmpului şi toate păsările cerului (toată făptura) se temeau de El şi Îi adresau rugăminţi tot timpul. Am privit până când toate generaţiile lor s-au schimbat şi toţi s-au transformat în tauri albi (drepţi). Cel dintâi dintre ei s-a transformat într-un Miel (Yeshua) şi acel Miel s-a transformat într-un animal mare şi avea coarne mari şi negre pe cap (putere) şi Domnul oilor s-a bucurat de Miel şi de toţi boii (drepţi). Am dormit în mijlocul lor, apoi m-am trezit şi mi-am amintit de toate. Aceasta este viziunea pe care am avut-o în timp ce dormeam. M-am trezit şi L-am binecuvântat pe Domnul Dreptăţii şi I-am dat slavă. Apoi am plâns cu plâns adânc şi lacrimile mele nu s-au oprit până când nu am mai putut suporta. Când am văzut viziunea, lacrimile mi-au curs din cauza a ceea ce văzusem, căci tot ce am văzut se va întâmpla şi se va împlini. Toate faptele oamenilor în ordinea lor mi-au fost arătate. În noaptea aceea mi-am amintit de primul vis şi din cauza lui am plâns şi m-am tulburat pentru că avusesem acea viziune.

Cartea de îndemnuri a lui Enoh pentru copiii săi şi întreaga familie...

Capitolul 91, versetele 1-19: „Acum, fiule, Metusala, cheamă la mine pe toţi fraţii (şi surorile) tăi şi adună la mine pe toţi fiii (şi fiicele) mamei tale, căci Cuvântul mă cheamă şi Duhul este turnat peste mine (Proverbe 1:23) ca să-ţi arăt tot ce se va întâmpla întregii omeniri pentru totdeauna." Metusala s-a dus şi a chemat la Enoh pe toţi fraţii săi şi a adunat toate rudele sale. Enoh a vorbit tuturor copiilor dreptăţii şi a zis: „Ascultaţi, copii ai lui Enoh, toate cuvintele tatălui vostru şi ascultaţi cu atenţie glasul gurii mele, căci vă îndemn şi vă spun, iubiţilor mei: iubiţi dreptatea şi umblaţi în ea." (Psalmul 11:7) Nu vă apropiaţi de dreptate cu o inimă împietrită şi nu vă însoţiţi cu cei cu o inimă împietrită. (Iacov 4:8) Umblaţi în dreptate, copiii mei, şi ea vă va călăuzi pe căi bune. (Psalmul 23:3; Proverbe 2:20) Dreptatea vă va fi tovarăşă. Ştiu că violenţa trebuie să crească pe pământ (Marcu 13:7). O mare pedeapsă va fi executată pe pământ şi toată nedreptatea va ajunge la sfârşit; da, va fi smulsă din rădăcini şi întreaga sa structură va fi distrusă (în timpul

© Biblioteca Spirituală

potopului lui Noe). Nedreptatea se va consuma din nou pe pământ (de la potop şi până la întoarcerea lui Yeshua) şi toate faptele de nedreptate, de violenţă şi fărădelege vor predomina într-o dublă măsură. Când păcatul, nedreptatea, blasfemia, violenţa în tot felul de lucruri... Se vor înmulţi faptele, se vor înmulţi apostazia, fărădelegile şi necurăţia (ceea ce se întâmplă în zilele noastre). O mare pedeapsă va veni din cer peste toţi aceştia şi Domnul cel sfânt va ieşi cu mânie şi pedeapsă ca să execute judecata pe pământ (Apocalipsa 16:1). În acele zile, violenţa va fi smulsă din rădăcini, rădăcinile nedreptăţii împreună cu înşelăciunea vor fi nimicite de sub cer (Apocalipsa 22:15). Toţi idolii păgânilor vor fi abandonaţi, templele păgâne nesfinte vor fi arse cu foc şi vor fi îndepărtate de pe tot pământul. Păgânii vor fi aruncaţi în judecata focului şi vor pieri în mânie şi în judecată grea pentru totdeauna (Apocalipsa 21:8). Rădăcinile dreptăţii vor fi smulse şi păcătoşii vor fi nimiciţi de sabie (Apocalipsa 19:21). Vor fi desfiinţaţi din blasfemii din orice loc. Cei ce plănuiesc violenţă şi cei ce comit blasfemie vor pieri de sabie (Apocalipsa 19:21). Cei drepţi se vor trezi din somnul lor (1 Tesaloniceni 5:10), înţelepciunea se va ridica şi li se va da. După aceea va fi o altă săptămână (o mie de ani, 2 Petru 3:8; Apocalipsa 20:6), cea a dreptăţii. O sabie va fi dată acelei săptămâni, ca să se execute o judecată dreaptă asupra asupritorilor, iar păcătoşii vor fi daţi în mâinile celor drepţi (Apocalipsa 19:15). La sfârşitul acelei săptămâni, cei drepţi vor dobândi case prin dreptatea lor (Ioan 14:2) şi o casă (templu) va fi zidită pentru Marele Împărat în slavă veşnică (Apocalipsa 7:15). Toată omenirea supravieţuitoare va privi pe calea dreptăţii. După acea săptămână, judecata dreaptă va fi descoperită întregii lumi (Faptele Apostolilor 17:31). Toate lucrările celor nelegiuiţi vor dispărea de pe pământ (Iuda 1:15) şi lumea va fi scrisă spre distrugere (2 Petru 3:7, 10, 12 şi 13). După aceasta, în ultima zi a ultimei săptămâni, va avea loc marea şi finala judecată veşnică în care Dumnezeu se va răzbuna printre îngerii căzuţi. Primul cer se va îndepărta şi va dispărea (Matei 24:35) şi va apărea un cer nou (Apocalipsa 21:1). Toate puterile cerurilor vor da lumină de şapte ori mai puternică (Apocalipsa 22:5). După aceea vor fi multe săptămâni fără număr pentru totdeauna şi toţi vor fi în bunătate şi dreptate. Păcatul nu va fi pomenit pentru totdeauna (Evrei 10:7). Acum vă spun, copiii mei, vă arăt cărările dreptăţii şi cărările silniciei. Da, vi le voi arăta din nou, ca să ştiţi ce se va întâmpla. Acum ascultaţi-mă, copiii mei: umblaţi pe cărările dreptăţii şi nu umblaţi pe cărările silniciei, căci toţi cei ce umblă pe cărările nelegiuirii vor pieri pentru totdeauna."

Capitolul 92, versetele 1-4: Cartea scrisă de Enoh. „Eu, Enoh, am scris această doctrină completă a înţelepciunii, care este lăudată de toţi oamenii şi judecător al întregului pământ pentru toţi urmaşii mei viitori, care vor locui pe pământ; pentru generaţiile viitoare, care vor păzi dreptatea şi pacea. Să nu vi se tulbure duhul din cauza vremurilor (Ioan 14:1), căci Cel Sfânt şi Marele a rânduit zile pentru toate lucrurile (Eclesiastul 3:1-8). Cel drept se va scula din somn (1 Tesaloniceni 5:10) şi va umbla pe cărările dreptăţii (Proverbe 12:28). Toată calea şi viaţa lui vor fi în bunătate şi har veşnic (Efeseni 4:29; Coloseni 4:6). Dumnezeu va fi îndurător cu cel drept (Psalmul 116:5) şi îi va da dreptate veşnică (Romani 5:21). El va da celui drept putere, ca să fie înzestrat cu bunătate şi dreptate şi să umble în lumina veşnică (1 Timotei 6:16). Păcatul va pieri în întuneric pentru totdeauna şi nu se va mai vedea din ziua aceea, pentru totdeauna."

Capitolul 93, versetele 1-14: Enoh a început să povestească din cărţi. Enoh a spus: „Cu privire la copiii dreptăţii, la aleşii lumii şi la planta neprihănirii, voi spune aceste lucruri; da, eu, Enoh, vi le voi vesti vouă, copiii mei, după cum mi s-a arătat în viziunea cerească şi după cum am învăţat prin cuvântul sfinţilor îngeri şi după cum am învăţat din tablele cereşti." Enoh a început să povestească din cărţi şi a spus: „M-am născut în a şaptea generaţie de la Adam, în prima săptămână (prima mie de ani după creaţie), cât timp judecata şi dreptatea încă dăinuiau. După mine, în a doua săptămână (a doua mie de ani după creaţie), se va ridica o mare răutate şi înşelăciune şi în ea va fi primul sfârşit (prima judecată - potopul lui Noe). În ea (potopul) va fi mântuit un om (Noe) şi după ce se va sfârşi (potopul), nedreptatea va creşte din nou şi se va da o lege (Legile lui Moise) pentru păcătoşi (1 Timotei 1:9). După aceea, la sfârşitul celei de-a treia săptămâni (a treia mie de ani după creaţie), un Om (Yeshua) va fi ales (ales) ca Planta Judecăţii Drepte (2 Timotei 4:8), iar urmaşii Lui vor deveni Planta Dreptăţii pentru totdeauna. După aceea, la sfârşitul celei de-a patra săptămâni (patru mii de ani după creaţie), se vor vedea viziuni ale sfinţilor şi ale drepţilor (Ioel

© Biblioteca Spirituală

2:28) şi o lege pentru toate generaţiile (democraţia). şi li se va face o îngrădire (parlamente).

După aceea, la sfârşitul celei de-a cincea săptămâni (cinci mii de ani după creaţie), casa slavei şi a stăpânirii (templul etern al lui Dumnezeu, alcătuit din oameni umpluţi de Duhul Sfânt) va fi construită pentru totdeauna. După aceea, în a şasea săptămână (şase mii de ani după creaţie), mulţi dintre cei care locuiesc în ea vor fi orbiţi (spiritual) şi inimile multora dintre ei vor părăsi înţelepciunea fără de Dumnezeu (Matei 24:37-39). În acest timp, un Om se va înălţa (la cer), iar la sfârşitul ei, casa stăpânirii (biserica primară) va fi arsă cu foc (persecutată) şi întreaga rasă a rădăcinii alese (poporul evreu) va fi împrăştiată (pe tot pământul). După aceea, în a şaptea săptămână (şapte mii de ani după creaţie), se va ridica o generaţie apostată (timpul nostru nelegiuit) şi multe rele vor fi faptele ei şi toate faptele ei vor fi apostate. La sfârşitul acelei săptămâni, vor fi aleşi cei drepţi aleşi ai Plantei Veşnice a Dreptăţii (credincioşii dedicaţi şi autentici în Yeshua) pentru a primi şapte instrucţiuni cu privire la toată creaţia Lui. Cine dintre toţi copiii oamenilor este capabil să audă glasul Celui Sfânt fără să fie tulburat (Matei 17:5 şi 6)? Cine poate gândi gândurile Lui (Isaia 55:9)? Cine poate privi toate lucrările cerurilor (Deuteronom 3:24)? Este cineva care ar putea privi cerurile? Cine poate înţelege lucrurile cerurilor, să vadă un suflet sau un duh şi să le cunoască, sau să se înalţe la ceruri şi să vadă toate marginile lor, să le creeze sau să facă asemenea lor? Cine dintre toţi oamenii poate cunoaşte lăţimea şi lungimea pământului şi căruia i s-a arătat măsura tuturor cerurilor şi a pământului? Este cineva care ar putea deosebi lungimea cerurilor, cât de mare este înălţimea lor şi pe ce este întemeiată? Cât de mare este numărul stelelor şi unde se odihnesc toate luminile din tot cerul? (Iov 36:22 până la 42:6)

Capitolul 94, versetele 1-5: Vă spun vouă, copiii mei: iubiţi dreptatea şi umblaţi pe ea, căci cărările dreptăţii sunt vrednice de a fi primite (Proverbe 4:18). Cărările nelegiuirii vor fi deodată nimicite şi vor pieri (Psalmul 55:15; Apocalipsa 18:21). Oamenilor unei generaţii li se vor descoperi cărările silniciei şi ale morţii; dar cel neprihănit se va ţine departe de ele şi nu le va urma (Psalmul 17:4). Vă spun vouă, celor neprihăniţi: nu umblaţi pe cărările răutăţii, nici pe cărările morţii şi nu vă apropiaţi de ele, ca să nu fiţi nimiciţi (Proverbe 4:14; 22:5). Căutaţi şi alegeţi dreptatea şi o viaţă aleasă; umblaţi pe cărările păcii şi veţi trăi şi veţi prospera (Proverbe 3:1 şi 2). Ţineţi cu tărie cuvintele Mele în gândurile inimilor voastre şi nu le ştergeţi din inima voastră (Proverbe 3:21 şi 22). Ştiu că păcătoşii îi vor ispiti pe oameni să trateze înţelepciunea lui Dumnezeu cu o inimă rea (Matei 26:41), astfel încât nu se va găsi loc pentru înţelepciune şi nicio ispită nu va scădea (Iacov 3:15). Vai de păcătoşii care zidesc nedreptate şi asuprire şi pun înşelăciune drept temelie, căci vor fi răsturnaţi pe neaşteptate şi nu vor avea pace (Isaia 3:11; 10:1; 57:21). Vai de cei ce-şi zidesc casele cu păcat, căci vor fi răsturnaţi din temelii şi vor cădea prin sabie. Cei ce dobândesc aur şi argint la judecată vor pieri (Iacov 5:1-5; Apocalipsa 9:20; 19:21). Vai de voi, bogaţilor, căci v-aţi încrezut în bogăţia voastră şi vă veţi îndepărta de bogăţia voastră, pentru că nu v-aţi adus aminte de Cel Preaînalt în zilele bogăţiei voastre (Psalmul 49:6-8; 52:7; Marcu 10:24; Luca 16:19-31). Voi, păcătoşilor, aţi săvârşit blasfemie şi nelegiuire şi v-aţi pregătit pentru ziua măcelului, pentru ziua întunericului şi pentru Ziua Marii Judecăţi (Apocalipsa 18:1-24). Aşa vă spun vouă, păcătoşilor, că Cel ce v-a creat vă va doborî (Ieremia 18:23) şi nu va fi nicio milă pentru căderea voastră (Isaia 27:11) şi Creatorul vostru Se va bucura de nimicirea voastră (Ieremia 13:14). Cei drepţi ai voştri vor fi în zilele acelea o ocară pentru păcătoşi şi cei nelegiuiţi.

Durerea lui Enoh din cauza ticăloşiei păcătoşilor...

Capitolul 95, versetele 1-7: O, de ar fi ochii mei un nor de ape! Aş putea plânge pentru voi (păcătoşilor) şi aş putea vărsa lacrimile mele, ca să mă odihnesc de inima mea tulburată! Cine v-a îngăduit să faceţi ocări şi nelegiuire? Judecata va ajunge la voi, păcătoşilor. Nu vă temeţi de păcătoşi, voi, cei drepţi, căci Domnul îi va da iarăşi în mâinile voastre, ca să puteţi executa o judecată împotriva lor după poftele voastre. Vai de voi, care condamnaţi cu voce tare sau blestemaţi oameni, fără întoarcere! Vindecarea va fi departe de voi din cauza păcatelor voastre.

© Biblioteca Spirituală

Vai de voi, care vă răzbunaţi pe aproapele vostru cu rău, căci veţi fi răsplătiţi după faptele voastre. Vai de voi, martorilor mincinoşi şi celor ce cântăresc nedreptatea, căci voi pieriţi deodată. Vai de voi, păcătoşii, căci îi prigoniţi pe cei drepţi! Veţi fi daţi în mâini şi prigoniţi din cauza nedreptăţii voastre, şi jugul lui va fi greu peste voi. (Matei 23:13-33)

Speranţă pentru cei drepţi; vai pentru cei răi...

Capitolul 96, versetele 1-8: Fiţi plini de nădejde, voi, cei neprihăniţi, căci deodată vor pieri păcătoşii dinaintea voastră şi veţi stăpâni peste ei (Apocalipsa 20:6) după dorinţele voastre. În timpul necazului păcătoşilor, copiii voştri se vor înălţa şi se vor înălţa ca vulturii (Isaia 40:31), cuibul vostru va fi mai sus decât vulturii şi voi vă veţi înălţa. Veţi intra în crăpăturile pământului şi în crăpăturile stâncilor pentru totdeauna, ca iepurii (bursucii de stâncă) înaintea celor nedrepţi. Sirenele (prostituatele, imoralii sexuali, homosexualii etc.) vor suspina şi vor plânge din cauza voastră (pentru că vor vedea că sunt pierduţi pentru totdeauna, dar voi sunteţi mântuiţi pentru totdeauna, Efeseni 5:5; Iuda 1:7; Apocalipsa 21:8). Aşadar, nu vă temeţi, voi, cei ce aţi suferit, căci partea voastră va fi vindecarea şi o lumină strălucitoare vă va lumina (Ioan 8:12; Apocalipsa 22:5). Veţi auzi din cer glasul odihnei (Matei 25:21 şi 23). Vai de voi, păcătoşii, pentru că bogăţiile voastre vă fac să păreţi drepţi, dar inimile voastre vă osândesc că sunteţi păcătoşi şi acest fapt va fi o mărturie împotriva voastră ca o aducere aminte a faptelor voastre rele (Ioan 8:3-11). Vai de voi, care mâncaţi cele mai bune roade de grâu, beţi vin în potire mari şi călcaţi în picioare pe cei blânzi cu toată puterea voastră (Isaia 5:22). Vai de voi, care beţi apă din orice izvor (bărbaţi care au relaţii sexuale cu multe femei), căci deodată veţi fi mistuiţi şi veţi pieri, pentru că aţi părăsit izvorul vieţii (şi-aţi părăsit nevasta, Proverbe 5:15-23). Vai de voi, care lucraţi cu nedreptate, cu înşelăciune şi cu hulă! Aceasta va fi o aducere aminte împotriva voastră pentru rău. Vai de voi, cei puternici, care asupriţi pe cel dreaptă cu putere! Vine ziua pieirii voastre. În zilele judecăţii păcătoşilor, vor veni zile multe şi bune pentru cei drepţi (Iacov 2:1-9).

Judecata care îi aşteaptă pe păcătoşi şi pe posesorii de bogăţii nedrepte...

Capitolul 97, versetele 1-10: Credeţi, voi, cei drepţi, că păcătoşii vor fi de ruşine şi vor pieri în ziua nedreptăţii (judecăţii). Ştiţi voi, păcătoşii, că Cel Preaînalt îşi aminteşte de pieirea voastră (în iazul de foc) şi sfinţii îngeri din ceruri se bucură de pieirea voastră. Ce veţi face, voi, păcătoşii, şi unde veţi fugi în ziua judecăţii (Apocalipsa 6:14-17), când veţi auzi rugăciunea celor drepţi (Apocalipsa 6:9-11)? Da, vouă, păcătoşilor, vi se va întâmpla ca aceia împotriva cărora acest cuvânt va fi o mărturie: „Aţi fost tovarăşi cu păcătoşii" (1 Corinteni 15:33). În acele zile, rugăciunea celor drepţi va ajunge la Domnul şi pentru voi vor veni zilele judecăţii (Apocalipsa 8:4). Toate cuvintele nedreptăţii vor fi citite înaintea Marelui Sfânt (Matei 12:36 şi 37). Feţele voastre vor fi acoperite de ruşine şi El va respinge orice lucrare care este întemeiată pe nedreptate (2 Corinteni 5:10). Vai de voi, păcătoşii, care locuiţi în mijlocul oceanului (naţiuni insulare) şi pe uscat, a căror amintire este rea împotriva voastră. Vai de voi, care dobândiţi argint şi aur în nedreptate şi ziceţi: „Ne-am îmbogăţit cu bogăţii, avem posesiuni şi am dobândit tot ce am poftit!" (Iov 36:18). Acum, să facem ce ne-am propus, căci am strâns argint şi mulţi sunt finanţatorii în casele noastre. Grânarele noastre (conturile bancare) sunt pline până la refuz ca de apă. (Apocalipsa 18:11-15) Da, minciunile voastre se vor scurge ca apa şi bogăţiile voastre nu vor dăinui, ci vor pieri repede de la voi, pentru că le-aţi dobândit pe toate în nedreptate. (1 Timotei 6:9) şi veţi fi daţi pradă unui mare blestem. (Proverbe 11:4)

Toate păcatele sunt înregistrate în cărţile cereşti...

Capitolul 98, versetele 1-16: Vă jur, atât celor înţelepţi, cât şi celor nebuni, că veţi avea multe experienţe şi necazuri felurite pe pământ. Voi, bărbaţii, veţi purta mai multe podoabe decât o femeie şi haine colorate mai mult decât o adolescentă (Deuteronom 22:5). În regalitate, în

© Biblioteca Spirituală

grandoare, în putere, în argint, în aur, în purpură, în splendoare şi în mâncare, acestea vor fi turnate ca apa (Matei 23:5 şi 6). Le va lipsi învăţătura şi înţelepciunea. Vor pieri împreună cu bunurile lor, cu toată slava lor, cu splendoarea lor, în ruşine, în măcel şi în mare sărăcie, duhurile lor vor fi aruncate în cuptorul aprins (Matei 13:49 şi 50; 23:13-33). Vă jur vouă, păcătoşilor, că, aşa cum un munte nu a devenit rob şi un deal nu a devenit roaba unei femei, tot aşa păcatul nu a fost trimis pe pământ de la Cel Preaînalt. Omul a creat păcatul de la sine, iar cei ce săvârşesc păcatul vor cădea sub un mare blestem. Sterilitatea nu a fost dată omenirii, ci din cauza faptelor mâinilor lor mor fără copii. Jur vouă, păcătoşilor, pe Cel Sfânt şi Mare, că toate faptele voastre rele sunt descoperite în ceruri şi niciuna dintre faptele sau asupririle voastre nu este acoperită şi ascunsă de Dumnezeu (Eclesiastul 12:14; Luca 12:2). Nu gândiţi în duhul vostru şi nu ziceţi în inima voastră că nu ştiţi şi nu vedeţi, fiecare păcat este scris în fiecare zi în ceruri, înaintea Celui Preaînalt (Maleahi 3:16). De acum înainte ştiţi, toată asuprirea voastră este scrisă în fiecare zi până în ziua judecăţii voastre (Apocalipsa 20:12). Vai de voi, nebunilor, căci prin nebunia voastră veţi pieri şi veţi călca împotriva celor înţelepţi (2 Timotei 3:1-9), aşa că fericirea nu va fi partea voastră. „Acum să ştiţi că sunteţi pregătiţi pentru ziua nimicirii" (2 Tesaloniceni 1:6-9). Aşadar, nu nădăjduiţi să trăiţi, păcătoşilor, ci veţi pleca şi veţi muri, căci nu cunoaşteţi nicio răscumpărare (1 Timotei 2:6), căci sunteţi pregătiţi pentru ziua judecăţii celei mari, pentru ziua necazului şi a marii ruşini pentru duhurile voastre. Vai de voi, cei încăpăţânaţi cu inima, care săvârşiţi nelegiuirea şi mâncaţi sânge (Geneza 9:4). De unde aţi luat lucruri bune de mâncat, de băut şi de săturat? Din toate lucrurile bune pe care le-a pus Domnul Cel Preaînalt din belşug pe pământ (Geneza 9:2 şi 3), de aceea nu veţi avea pace (Isaia 48:22). Vai de voi, care iubiţi faptele nelegiuite! De ce nădăjduiţi la fericire pentru voi înşivă?" Să ştiţi că veţi fi daţi în mâinile celor drepţi şi vă vor tăia gâturile şi vă vor ucide şi nu vor avea milă de voi (exemple bune în acest sens au fost atunci când Germania a fost bombardată feroce la sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial de către aliaţi, apoi criminalii de război germani au fost executaţi. Mai târziu, Japonia a fost, de asemenea, bombardată de două ori). Vai de voi, cei care vă bucuraţi de necazul celor drepţi, căci nu vi se va săpa mormânt (2 Cronici 20:24). Vai de voi, cei care ignoraţi cuvintele celor drepţi, căci nu veţi avea nicio nădejde de viaţă (veşnică) (Proverbe 11:7). Vai de voi, cei care scrieţi cuvinte mincinoase şi nelegiuite (1 Timotei 4:1 şi 2), căci îşi scriu minciunile pentru ca oamenii să le audă şi să acţioneze fără de evlavie faţă de aproapele lor, de aceea nu vor avea pace, ci vor muri de moarte subită (Naum 1:15).

Capitolul 99, versetele 1-16: Vai de voi, cei ce lucraţi fărădelegie şi vă făliţi cu minciuna şi preamăriţi minciunile! Veţi pieri şi nu veţi avea o viaţă fericită. Vai de cei ce răstrâng cuvintele dreptăţii (Exodul 23:8), călcă legea veşnică şi se prefac în ceea ce nu erau odată - în păcătoşi (Faptele Apostolilor 13:9-11). Vor fi călcaţi în picioare pe pământ. În zilele acelea, pregătiţi-vă, cei neprihăniţi, să vă înălţaţi rugăciunile ca aducere aminte şi să le puneţi ca mărturie înaintea sfinţilor îngeri, ca să pună ca aducere aminte păcatul păcătoşilor înaintea Celui Preaînalt. În zilele acelea, neamurile se vor ridica şi familiile neamurilor se vor scula în ziua nimicirii (Ioel 3:9; Marcu 13:8). În zilele acelea, cei lipsiţi vor ieşi şi le vor lua copiii şi îi vor părăsi, pentru ca copiii lor să piară (Marcu 13:17). Da, îşi vor abandona copiii care încă sug şi nu se vor mai întoarce la ei şi nu vor avea milă de cei dragi lor (Matei 24:19; Luca 23:29). Vă jur vouă, păcătoşilor, că păcatul este pregătit pentru o zi de vărsare de sânge neîncetată (Mica 7:2; Apocalipsa 14:20). Cei care se închină pietrelor, chipurilor cioplite de aur, argint, lemn, piatră sau lut şi cei care se închină duhurilor necurate şi demonilor şi tot felul de idoli, nu după cunoaşterea Cuvântului lui Dumnezeu, nu vor primi niciun ajutor de la idolii lor (Apocalipsa 9:20 şi 21). Vor deveni fără de Dumnezeu din cauza nebuniei inimilor lor şi ochii lor vor fi orbiţi (spiritual) prin frica inimilor lor şi prin visele (coşmarurile) lor. Prin aceste lucruri vor deveni fără de Dumnezeu şi înfricoşători, căci îşi vor fi făcut toată lucrarea în minciună (2 Tesaloniceni 2:8-12). Se vor fi închinat unui idol de piatră, de aceea într-o clipă vor pieri. „Dar în zilele acelea, fericiţi sunt toţi cei ce primesc cuvintele înţelepciunii şi le înţeleg; cei ce păzesc cărările Celui Preaînalt şi umblă pe calea dreptăţii; cei ce nu devin necredincioşi cu cei necredincioşi, căci ei vor fi mântuiţi." (Matei 7:13 şi 14) „Vai de voi, care răspândiţi răul aproapelui vostru (Deuteronom 27:24), căci veţi fi ucişi în Locuinţa Morţilor (Matei 10:28) „Vai de voi, care faceţi măsuri înşelătoare şi neadevărate

© Biblioteca Spirituală

(Proverbe 11:1) „Vai de cei ce aduceţi amărăciune pe pământ, căci ei vor fi mistuiţi cu desăvârşire. Vai de voi, care vă zidiţi casele prin truda grea a altora; toate materialele de construcţie sunt cărămizi şi pietre ale păcatului. Vă spun că nu veţi avea pace. Vai de cei ce resping măsura şi moştenirea veşnică a părinţilor lor, ale căror suflete urmează idolii, căci nu vor avea odihnă. Vai de cei ce săvârşesc nedreptatea, ajută la asuprire şi îşi ucid aproapele, până în ziua judecăţii celei mari. Dumnezeu vă va doborî slava, va aduce necaz peste inimile voastre şi veţi stârni indignarea aprigă a lui Dumnezeu." El vă va nimici pe toţi cu sabia (Apocalipsa 19:21) şi toţi sfinţii şi drepţii îşi vor aduce aminte de păcatele voastre.

Capitolul 100, versetele 1-12: În zilele acelea, într-un singur loc, părinţii împreună cu fiii lor vor fi loviţi, iar fraţii, unul cu altul, vor cădea în moarte până când vor curge râuri cu sângele lor (Matei 10:21). Omul nu-şi va stăpâni mâna să-şi ucidă fiii şi nepoţii (Marcu 13:12). Păcătosul nu-şi va stăpâni mâna de la fratele său onorat, din zori până la apusul soarelui, ci se vor ucide unii pe alţii (Ezechiel 21:32). Calul va merge până la piept în sângele păcătoşilor (Apocalipsa 14:20), iar carul va fi scufundat până la înălţimea sa. În zilele acelea, sfinţii îngeri vor coborî în locuri ascunse şi vor aduna într-un singur loc pe toţi cei care au adus păcatul asupra lor (Matei 13:49 şi 50). Cel Preaînalt se va ridica în ziua judecăţii ca să execute o mare judecată printre păcătoşi (Iuda 1:14-16). Peste toţi cei drepţi şi sfinţi, El va rândui păzitori dintre sfinţii îngeri ca să-i păzească (Psalmul 91:11) ca lumina ochilor Săi (Psalmul 17:8) până când va pune capăt oricărei nelegiuiri şi oricărui păcat (Iov 38:13). Şi, chiar dacă cei drepţi dorm un somn lung, nu au de ce să se teamă (Daniel 12:2). Atunci fiii pământului îi vor vedea în siguranţă pe cei înţelepţi (Daniel 12:3) şi vor înţelege toate cuvintele acestei cărţi (Daniel 12:4). Vor recunoaşte că bogăţiile lor nu-i vor putea mântui în spulberarea păcatelor lor (Luca 16:25). Vai de voi, păcătoşii, în ziua strâmtorării mari! Voi, care îi asupriţi pe cei drepţi şi îi ardeţi cu foc! Veţi fi răsplătiţi după faptele voastre (Apocalipsa 18:24). Vai de voi, cei cu inima încăpăţânată, care vegheaţi ca să urziţi nelegiuirea! Frica va veni peste voi şi nu va fi nimeni care să vă ajute. Vai de voi, păcătoşilor, din pricina cuvintelor gurii voastre (Matei 12:36 şi 37) şi din pricina faptelor mâinilor voastre, pe care le-aţi făcut fărădelegii voastre, în flăcări aprinse, mai aprige decât focul, veţi arde (Apocalipsa 20:15). Să ştiţi, păcătoşilor, că Dumnezeu vă va întreba de faptele voastre în cer, de la soare, de la lună şi de la stele, cu privire la păcatele voastre, pentru că pe pământ judecaţi pe cei drepţi (Matei 13:41; 24:29). Dumnezeu va chema să mărturisească împotriva voastră orice nor, ceaţă, rouă şi ploaie, căci toate sunt împiedicate să cadă peste voi din cauza voastră şi îşi vor aduce aminte de păcatele voastre. Acum, daţi daruri (săracilor), ca să nu se oprească ploaia să cadă peste voi, nici roua, când săracii au primit aur şi argint de la voi, ca să cadă. Când va cădea peste voi bruma şi zăpada cu răceala lor şi furtunile de zăpadă cu toate urgiile lor, în zilele acelea nu veţi putea sta înaintea lor.

Toată firea se teme de Dumnezeu, dar păcătoşii nu...

Capitolul 101, versetele 1-8: Priviţi cerurile, fii ai cerurilor, şi toate lucrările Celui Preaînalt! Temeţi-vă de El şi nu faceţi rău înaintea Lui. Dacă El închide zăvorul cerurilor şi opreşte ploaia şi roua din pricina voastră, ce veţi face atunci? Dacă Îşi trimite mânia asupra voastră din cauza faptelor voastre, nu-I puteţi cere ajutorul, căci aţi rostit cuvinte mândre şi obraznice împotriva dreptăţii Lui, de aceea nu veţi avea pace. Nu vedeţi voi marinarii corăbiilor, cum corăbiile lor sunt clătinate de valuri, sunt clătinate de vânturi şi sunt în mare necaz? Marinarii se tem, pentru că toate bunurile şi posesiunile lor sunt pe mare cu ei şi au presimţiri rele în inimă, ca să nu-i înghită marea şi să piară acolo. Nu sunt oare toată marea, toate apele ei şi valurile ei lucrarea Celui Preaînalt? Nu a pus El limite înălţimii valurilor ei şi nu a închis-o în toată lumea cu nisip? (Iov 38:11) La mustrarea lui Dumnezeu, marea se înspăimântă şi se usucă, şi toţi peştii ei şi tot ce este în ea mor (Apocalipsa 16:3), dar păcătoşii de pe pământ nu se tem de El (Psalmul 94:7). N-a făcut El cerurile şi pământul şi tot ce este în ele? (Isaia 45:18) Cine a dat pricepere şi înţelepciune la tot ce se mişcă pe pământ şi în mare? (Isaia 40:27 şi 28) Nu se tem marinarii de mare, şi totuşi păcătoşii nu se tem de Cel Preaînalt.

© Biblioteca Spirituală

Cei nedrepţi îi acuză şi îi batjocoresc pe cei drepţi...

Capitolul 102, versetele 1-11: În zilele acelea, când Dumnezeu va aduce foc greu peste voi, păcătoşii, unde veţi fugi şi unde veţi găsi izbăvire? Când El Îşi va lansa Cuvântul împotriva voastră, nu vă veţi înspăimânta foarte tare (Apocalipsa 19:11-16)? Soarele, luna şi toate stelele vor fi cuprinse de o mare frică şi tot pământul va fi îngrozit, va tremura şi va fi alarmat (Psalmul 14:5). Sfinţii îngeri îşi vor executa poruncile (Apocalipsa 7:2; 8:7-13; 9:1, 13 şi 15; 11:15 şi 19; 14:15 şi 18; 16:1; 18:21). Copiii pământului vor tremura şi vor cutremura şi vor căuta să se ascundă de prezenţa Marii Glorii (Apocalipsa 6:15-17). Voi, păcătoşii, veţi fi blestemaţi pentru totdeauna şi nu veţi avea pace. Nu vă temeţi, suflete ale celor drepţi, speraţi că aţi murit în dreptate. Nu te întrista dacă sufletul tău a coborât în Shoal şi în viaţa ta trupul tău nu a avut parte de bunătatea ta, ci aşteaptă ziua judecăţii păcătoşilor şi ziua blestemului şi a pedepsei. Când mori, păcătoşii rostesc aceste acuzaţii asupra ta (Apocalipsa 12:10): „Cum murim noi, aşa mor şi cei drepţi, aşa că ce folos culeg ei pentru faptele lor bune? Iată, aşa cum murim noi, aşa mor şi ei în durere şi întuneric, aşa că ce au ei mai mult decât noi? Suntem egali. Ce vor primi ei şi ce vor vedea ei pentru totdeauna? Iată, şi ei au murit şi pentru totdeauna nu vor vedea lumină. Vă spun vouă, păcătoşilor, că vă mulţumiţi să mâncaţi şi să beţi, să jefuiţi şi să păcătuiţi, să dezbrăcaţi oamenii, să dobândiţi bogăţii şi să vedeţi zile bune. Aţi văzut pe cei drepţi cum le iese sfârşitul, când nu se găseşte niciun fel de violenţă în ei până la moartea lor? Cu toate acestea, au pierit şi au devenit ca şi cum n-ar fi existat, iar duhurile lor s-au coborât în necaz."

Capitolul 103, versetele 1-15: Vă jur acum, vouă, celor drepţi, pe slava Celui Mare, Onorabil şi Puternic, în stăpânire şi pe măreţia Lui, vă jur că ştiu o taină şi am citit tablele cereşti. Am văzut cărţile sfinte şi am găsit scris şi înscris în ele cu privire la cei drepţi; toată bunătatea, bucuria şi slava sunt pregătite pentru ei (1 Corinteni 2:9). Scrise pentru duhurile (suntem trup, suflet şi duh) celor care au murit în dreptate, vi se vor da diverse bunătăţi ca răsplată pentru osteneala voastră, iar răsplata voastră este din belşug mai mare decât soarta celor vii (Romani 14:9). Duhurile voastre care aţi murit în dreptate vor trăi şi se vor bucura, şi duhurile lor nu vor pieri niciodată (Apocalipsa 21:4) şi nici pomenirea lor nu se va îndepărta de la faţa Celui Mare, în toate generaţiile lumii, unde nu se vor teme de ruşine. Vai de voi, păcătoşii, când veţi muri, dacă veţi muri în bogăţia păcatelor voastre. Cei care sunt ca tine spun despre tine: „Fericiţi sunt păcătoşii, căci şi-au văzut toate zilele şi au murit în prosperitate şi în bogăţie. N-au văzut necazul crimei în viaţa lor şi au murit cu cinste. Nu li s-a executat judecata în timpul vieţii lor." (Cât de asemănătoare sunt cuvintele cu o înmormântare modernă, deoarece cei care jelesc spun întotdeauna lucruri „drăguţe" despre decedaţi, chiar dacă erau oameni groaznici, violenţi şi beţivi. Din păcate, oamenii nemântuiţi cred că toată lumea merge în rai şi nu vor crede altfel - dar îi aşteaptă un şoc teribil.) Să ştiţi că sufletele lor vor fi făcute să coboare în Şeol şi vor fi nenorociţi în necazul lor. În întuneric şi lanţuri şi într-o flacără arzătoare, unde este o judecată grea, vor intra duhurile voastre şi Marea Judecată va fi pentru toate generaţiile lumii. Vai de voi, căci nu veţi avea pace (Isaia 48:22). (Următoarele versete s-au întâmplat toate cu poporul evreu în ultimii două mii de ani, când au devenit sclavi, împrăştiaţi pe tot pământul, persecutaţi şi ucişi) ... Nu spuneţi despre cei drepţi şi buni (poporul evreu) care sunt în viaţă: „În zilele noastre tulburi ne-am trudit cu osteneală, am trecut prin tot felul de necazuri, am întâlnit mult rău, am fost mistuiţi şi ne-am împuţinat şi duhul nostru s-a împuţinat. Am fost nimiciţi şi n-am găsit pe nimeni să ne ajute nici măcar cu un cuvânt. Am fost chinuiţi şi nimiciţi şi nu nădăjduiam să vedem viaţa zi de zi. Am nădăjduit să fim cap, dar am devenit coadă (Deuteronom 28:13 şi 44). Am trudit cu osteneală şi nu am găsit nicio satisfacţie în truda noastră. Am ajuns hrana păcătoşilor şi a celor nedrepţi (Psalmul 37:12). Ei şi-au pus jugul greu peste noi. Păcătoşii au stăpânit peste noi, ne-au urât şi ne-au lovit. Ne-am plecat gâturile înaintea celor ce ne urau, dar nu au avut milă de noi. Am vrut să scăpăm de ei ca să putem scăpa şi să ne odihnim, dar n-am găsit niciun loc unde să ne odihnim." „Am putea fugi şi să fim în siguranţă de ei. Ne-am plâns conducătorilor în necazul nostru şi am strigat împotriva celor ce ne devorau, dar ei nu au luat aminte la strigătele noastre şi nu au vrut să ne asculte glasul. Ei i-au ajutat pe cei ce ne jefuiau, ne-au devorat şi pe cei ce ne-au împuţinat şi şi-au ascuns asuprirea. Nu

© Biblioteca Spirituală

au îndepărtat de pe noi jugul celor ce ne devorau, ci ne-au risipit, ne-au ucis, apoi şi-au ascuns crimele şi nu şi-au amintit că şi-au ridicat mâinile împotriva noastră." (Notă: Există unii oameni foarte răi care încearcă să nege că holocaustul celui de-al Doilea Război Mondial a avut vreodată loc. În unele ţări, faptele holocaustului au fost deja eliminate din manuale. Oamenii răi încearcă să facă întreaga lume să „uite" ce s-a făcut victimelor evreieşti - aşa cum a prevăzut Enoh, dar Domnul nu va uita niciodată şi într-o zi El îşi va răzbuna poporul, poporul evreu.)

Capitolul 104, versetele 1-13: Vă jur că în cer sfinţii îngeri vă pomenesc spre bine înaintea slavei Celui Mare şi numele voastre sunt scrise (Luca 10:20; Apocalipsa 21:12) înaintea slavei Celui Mare. Fiţi plini de speranţă, căci o vreme aţi fost ruşinaţi prin necazuri şi necazuri, dar acum veţi străluci ca luminile cerului. Veţi străluci şi veţi fi văzuţi şi toate zăgazurile cerurilor vi se vor deschide (Ezechiel 1:1; Matei 3:16; Apocalipsa 4:1). Strigaţi după judecată în strigătul vostru şi ea vi se va arăta (Apocalipsa 19:11). Tot necazul vostru se va întoarce peste conducători şi peste toţi cei ce v-au jefuit (Matei 5:10-12). Fiţi plini de speranţă şi nu vă lepădaţi de speranţa voastră, căci veţi avea o mare bucurie ca sfinţii îngeri din cer (Ioan 1:51). Nu va trebui să vă ascundeţi în ziua marii judecăţi şi nu veţi fi găsiţi păcătoşi. Judecata veşnică va fi departe de voi, pentru toate generaţiile lumii. Ce veţi fi obligaţi să faceţi? Nu vă temeţi, voi, cei drepţi, când îi vedeţi pe păcătoşi crescând puternici şi prosperând în căile lor, nu vă însoţiţi cu ei, ci depărtaţi-vă de violenţa lor, căci veţi deveni însoţitori ai oştirilor cerurilor. Deşi păcătoşii spun: „Toate păcatele noastre nu vor fi cercetate şi scrise", sfinţii îngeri le vor scrie toate păcatele în fiecare zi. Vă voi arăta lumină şi întuneric, zi şi noapte, vedeţi toate păcatele lor. Nu fiţi fără de Dumnezeu în inimile voastre (Deuteronom 10:16), nu mințiți (Coloseni 3:9), nu schimbaţi cuvintele dreptăţii şi nu acuzaţi de minciună Cuvintele Sfântului Mare (Evrei 6:18) şi nu vă socotiţi idolii voştri, căci toate minciunile voastre şi toată fărădelegile voastre nu duc la dreptate, ci la păcat mare. Acum spun această taină: păcătoşii vor schimba şi vor perverti cuvintele dreptăţii în multe feluri şi vor rosti cuvinte rele şi vor minţi şi vor practica mari înşelăciuni şi vor scrie cărţi despre cuvintele lor. Când ei (profeţii evrei) vor scrie cu adevărat toate cuvintele Mele în limba lor şi nu vor schimba sau diminua nimic din cuvintele Mele, ci le vor scrie pe toate cu adevărat, tot ceea ce am mărturisit mai întâi despre ei, atunci voi cunoaşte o altă taină; cărţile (cărţile care alcătuiesc Biblia) vor fi date celor drepţi (evreilor) şi înţelepţilor (neamurilor drepte) pentru a deveni o pricină de bucurie, dreptate şi multă înţelepciune. Lor (evreilor şi neamurilor) li se vor da cărţile. Ei vor crede în ele şi se vor bucura de ele, atunci toţi cei drepţi care au învăţat din cărţi, de pe toate căile dreptăţii vor fi răsplătiţi.

Capitolul 105, versetele 1 şi 2: În zilele acelea, Domnul a poruncit sfinţilor îngeri să cheme şi să depună mărturie copiilor pământului cu privire la înţelepciunea lor. „Arătaţi-le înţelepciune, căci voi sunteţi călăuzitorii lor şi o răsplată pe tot pământul. Eu şi Fiul Meu (Yeshua) vom fi uniţi cu ei pentru totdeauna pe cărările dreptăţii în viaţa lor şi ei vor avea pace (Apocalipsa 21:3 şi 4). Bucuraţi-vă, copii ai neprihănirii, Amin."

Capitolul 106, versetele 1-18: După multe zile, fiul meu, Metusala, a luat o soţie pentru fiul său Lameh (Geneza 5:25 şi 26). Ea a rămas însărcinată cu el şi i-a născut un fiu (Geneza 5:28-32). Trupul lui era alb ca zăpada, obrajii lui roşii ca floarea unui trandafir. Părul capului lui şi şuviţele lui lungi erau albe ca lâna, iar ochii lui erau frumoşi. Când a deschis ochii, a luminat toată casa ca soarele şi toată casa era foarte luminoasă. Când s-a sculat în mâinile moaşei, şi-a deschis gura şi a vorbit Domnului Dreptăţii. Tatăl său, Lameh, s-a temut de el şi a fugit. A venit la tatăl său, Metusala, şi i-a zis: „Am născut un fiu străin, diferit şi neasemănător cu orice om şi asemănător cu fiii Dumnezeului cerurilor (asemănător cu Omul care urma să devină Mesia, care este chipul lui Dumnezeu Însuşi, vezi Daniel 7:9 şi Apocalipsa 1:14). Natura lui este diferită şi nu este ca noi. Ochii lui sunt ca razele soarelui şi faţa lui este glorioasă. Mi se pare că nu s-a născut din mine, ci din sfinţii îngeri şi mă tem că în zilele lui s-ar putea face o minune pe pământ. Acum, tată, sunt aici să te rog şi să te implor să mergi la tatăl nostru Enoh şi să înveţi de la el adevărul, căci locuinţa lui este printre sfinţii îngeri." Când Metusala a auzit cuvintele fiului său, Lameh, a venit la mine (Enoh) până la marginile pământului, căci auzise că eram acolo şi a strigat cu voce tare. I-am auzit glasul şi am venit la el şi l-am întrebat: „Iată-mă, fiul meu, de ce ai venit la mine?" Metusala a răspuns:

© Biblioteca Spirituală

„Din cauza unei mari îngrijorări am venit la tine şi din cauza unei vedenii tulburătoare m-am apropiat de tine. Acum, tată, ascultă-mă. Fiului meu Lameh i s-a născut un fiu, căruia nu i seamănă altul şi natura lui nu este ca natura omenească. Culoarea trupului său este mai albă decât zăpada şi obrajii lui mai roşii decât floarea unui trandafir. Părul capului său este mai alb decât lâna albă şi ochii lui sunt ca razele soarelui. Când şi-a deschis ochii, a luminat toată casa. Când s-a ridicat în mâinile moaşei, şi-a deschis gura şi L-a binecuvântat pe Domnul Cerurilor. Tatăl său, Lameh, s-a speriat şi a fugit la mine şi nu a crezut că copilul s-a născut din el, ci era asemănarea sfinţilor îngeri ai cerurilor. Iată, am venit la tine ca să-mi faci cunoscut adevărul." Eu, Enoh, am răspuns şi i-am zis lui Metusala: „Domnul va face un lucru nou pe pământ şi am văzut deja acest lucru într-o vedenie. Îţi fac cunoscut că, în generaţia tatălui meu, Iared, unii dintre îngerii cerurilor au călcat Cuvântul Domnului. Iată, au păcătuit şi au încălcat legea (legea naturală a reproducerii - fiecare specie trebuia să se înmulţească doar cu propria sa specie, Geneza 1:24 şi 25. Îngerilor nu le era permis să părăsească raiul şi cu siguranţă nu le era permis să violeze femei şi să aibă urmaşi care s-au dovedit a fi complet răi). Îngerii s-au unit cu femei şi au păcătuit cu ele, s-au căsătorit cu unele dintre ele şi au născut copii cu ele. Au produs uriaşi pe pământ, nu după Duhul (nu după planul lui Dumnezeu pentru omenire), ci după pofta firii pământeşti, şi va fi o mare pedeapsă pe pământ. Pământul va fi curăţit de orice necurăţie. Da, va veni o mare distrugere peste tot pământul (Geneza 6:13).

Va fi un potop şi o mare distrugere timp de un an (Geneza 7:11, 17-24; 8:1-14). Acest fiu, care ţi s-a născut, va rămâne pe pământ, iar cei trei copii ai lui vor fi mântuiţi împreună cu el. Când toată omenirea de pe pământ va muri, el şi fiii lui vor fi mântuiţi. Acum, spune-i fiului tău Lameh că fiul care s-a născut este cu adevărat fiul lui şi pune-i numele Noe (care înseamnă „odihnă"). El îţi va rămâne, el şi fiii lui vor fi mântuiţi de distrugerea care va veni asupra pământului din cauza tuturor păcatelor şi nelegiuirii, care se vor săvârşi pe pământ în zilele lui Noe. După aceea (potop) va fi şi mai multă nelegiuire decât cea care s-a săvârşit prima dată pe pământ, căci eu cunosc tainele sfinţilor. Domnul mi-a arătat, m-a informat şi le-am citit în tablele cereşti."

Capitolul 107, versetele 1-3: (Enoh a continuat) „Am văzut scris pe table că generaţie după generaţie va călca legea, până când se va scăpa o generaţie a dreptăţii, fărădelegea va fi nimicită, păcatul va trece de pe pământ şi tot felul de bine va veni peste el (Apocalipsa 21:1-7). Acum, fiule, du-te şi spune-i fiului tău Lameh că fiul său (Noe) care s-a născut este într-adevăr fiul lui şi aceasta nu este o minciună." Când Metusala a auzit cuvintele tatălui său Enoh – căci îi arătase totul în secret – s-a întors şi i-a arătat totul lui Lameh şi a pus numele fiului său (special) Noe, căci el va mângâia pământul după toată distrugerea.

Capitolul 108, versetele 1-14: Această carte a scris-o ***Enoh*** pentru fiul său, ***Metusala***, şi pentru toţi cei care vor veni după el şi vor păzi legea în zilele de pe urmă. Voi, cei ce aţi făcut binele, veţi aştepta acele zile până când se va pune capăt celor ce lucrează răul şi se va pune capăt puterii celor care răzvrătesc. Aşteptaţi până când păcatul va trece, căci numele lor vor fi şterse din Cartea Vieţii (Exodul 32:33; Psalmul 69:28) şi din cărţile sfinte. Sămânţa lor (*toată amintirea lor*) va fi nimicită pentru totdeauna (Isaia 26:14). Duhurile lor vor fi ucise (Matei 10:28). Vor plânge şi se vor tângui într-un loc pustiu haotic şi vor arde în foc (Apocalipsa 17:6; 21:8), căci acolo nu este pământ. Am văzut ceva ca un nor invizibil, dar din cauza adâncimii lui nu am putut privi încolo şi am văzut o flacără de foc strălucind puternic şi lucruri ca nişte munţi strălucitori care înconjurau şi se întindeau încoace şi încolo (Apocalipsa 8:8). L-am întrebat pe unul dintre sfinţii îngeri care erau cu mine: „*Ce este acest lucru strălucitor? Nu este cer, ci doar flacăra unui foc arzător şi glasul unui plâns, al unui strigăt, al unui tânguitor şi al unei dureri mari*." (Matei 13:42) Îngerul mi-a zis: „*În acest loc pe care îl vezi sunt aruncate duhurile păcătoşilor, ale blasfemiatorilor, ale celor ce săvârşesc nelegiuire şi ale celor ce pervertesc tot ce a spus Domnul prin gura proorocilor – chiar şi lucrurile care vor fi* (Luca 13:28). Unele dintre nume (ale păcătoşilor) sunt scrise şi înscrise sus în cer, pentru ca sfinţii îngeri să le citească şi să ştie ce se va întâmpla cu păcătoşii (Apocalipsa 21:12-14). Duhurile celor smeriţi, ale celor care şi-au chinuit trupurile (prin post), ale celor care au fost răsplătiţi de Dumnezeu, ale celor care au fost ruşinaţi de oamenii răi, ale celor care Îl iubesc pe Dumnezeu, ale celor care nu au iubit aurul, argintul şi niciunul dintre lucrurile bune din lume, ci

© Biblioteca Spirituală

şi-au dat trupurile chinurilor. Cei care, de când au venit în fiinţă, nu au tânjit după hrană pământească, ci au considerat totul ca o suflare trecătoare şi au trăit conform lui, iar Domnul i-a încercat şi i-a testat atât de mult, cei ale căror duhuri au fost găsite curate pentru a binecuvânta Numele Lui, vor primi toate binecuvântările destinate lor, aşa cum am relatat în această carte. Dumnezeu le-a rânduit răsplata lor. pentru că s-a constatat că sunt dintre cei care au iubit raiul mai mult decât viaţa lor în lume. Deşi au fost călcaţi în picioare de oameni răi, au suferit abuzuri şi ocări din partea lor şi au fost ruşinaţi, totuşi M-au binecuvântat. Acum voi chema duhurile celor buni care aparţin generaţiei luminii şi îi voi transforma pe cei născuţi în întuneric, care în trup nu au fost răsplătiţi cu cinstea pe care o merita credincioşia lor. Voi aduce la iveală într-o lumină strălucitoare pe cei ce au iubit Numele Meu cel sfânt şi voi aşeza pe fiecare pe tronul onoarei sale. Ei vor străluci ani fără număr, căci dreptatea este judecata lui Dumnezeu. Celor credincioşi El le va da credincioşie în locuinţa cărărilor drepte. Cei drepţi vor vedea pe cei născuţi în întuneric conduşi în întuneric, în timp ce cei drepţi vor străluci. Păcătoşii vor striga cu voce tare şi vor vedea pe cei drepţi strălucind (Luca 16:19-31) şi vor merge într-adevăr acolo unde zilele şi anotimpile sunt prescrise pentru ei (Apocalipsa 21:27). Cei drepţi vor locui cu Domnul Slavei în veci de veci (Apocalipsa 21:1 până la 7). „*Fericiţi sunt cei ce împlinesc poruncile Lui! Ei vor avea dreptul la pomul vieţii şi vor intra pe porţi în cetatea sfântă*.” (Apocalipsa 22:14)

Astfel este *Cartea lui Enoh*, scrisă înainte de potopul lui Noe, dusă pe Arcă şi păstrată în mod miraculos timp de mii de ani pentru generaţiile viitoare – chiar până în zilele noastre.

Amin şi Dumnezeu să vă binecuineze.

www.bibleabookoftruth.com

© Biblioteca Spirituală